

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

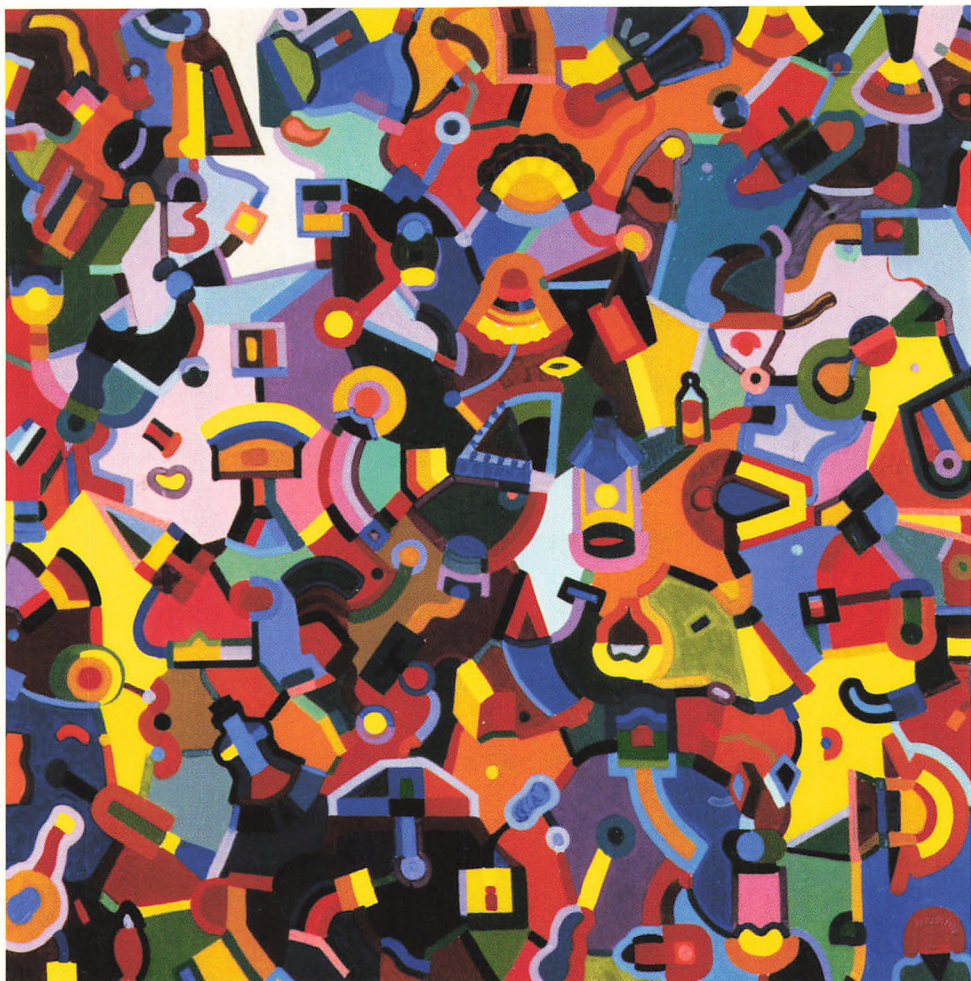
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

**NØRRE ØRSLEV
UNGDOMSSKOLE
1997**

NØRRE ØRSLEV UNGDOMSSKOLE

Årsskrift 1997

◆ **UDGIVER**

Nørre Ørslev Ungdomsskole
Nykøbingvej 266, 4800 Nykøbing F.

Tlf. 53 86 80 30 • Fax 53 86 83 61

◆ **REDAKTIONSUDVALG**

Hanne Knudsen, Søren Jensen & Knud Brusgaard Nielsen

◆ **LAY-OUT**

Knud Brusgaard Nielsen

◆ **FORSIDE**

Tom Krøjer: 'Tressernes Feriedrøm', 1976 • Nordjyllands Kunstmuseum

Årsskrift 1997

Dette efterår fyldte Nørre Ørslev Ungdomsskole 60 år. Med baggrund i faldende elevtal på Nørre Ørslev Højskole fra 1878 startede ungdomsskolens første drengehold med 13 elever den 3. november 1937 på en 5 måneders vinterskole. Lige siden er det gået slag i slag – og siden hen blev det fællesskole og 10 måneders ophold.

I Årsskriftet fra samme år ønsker tidligere højskoleforstander M.P. Schmidt den nye ungdomsskole lykke med arbejdet – og slutter med ordene: 'Arbejdsformen er blevet en anden, men ånden er den samme'. Den nye ungdomsskoles forstander Geertsen udtrykker det således: 'Ungdomsskolen står på højskolens grund – og på den vil gerningen blive fortsat'.

Også i 1997 er bl.a. sådanne citater stadig vores ledetråde i skolens arbejde med nutidens unge. Vi skriver om os selv i efterskolernes fælles brochure, at vi har rødder i højskolen – og vi mener det! Dette for klart at signalere, at vi er såvel et oplevelsessted som et oplysningssted – og ordenes rækkefølge er slet ikke tilfældig. Hos os tilstræber vi i høj grad faglighed, men det skal og må aldrig få overtaget og ende i et prøveræs.

Årsskriftets redaktionsudvalg har tilstræbt et alsidigt indhold – og vi håber, at det på rimelig vis falder i den brogede læserskares smag. De forespurgte skribenter har stort set alle gerne villet bidrage – og derudover har enkelte selv meldt sig med artikler. Selv om indholdet naturligvis først og fremmest er med Nørre Ørslev Ungdomsskole som omdrejningspunkt, så har vi dog gjort os umage for at det ikke skulle virke alt for navlebeskuende. Vi håber det er lykkedes – og at det kan ses!

Idéer, forslag og artikler fra læserne er velkomne til Årsskrift 1998. Hold jer ikke tilbage. Da der er en lang vej fra starten på Årsskriftet og til det foreligger fra trykkeriet, skal eventuelle bidragydere huske at være i god tid.

Årsskriftets læsere ønskes god fornøjelse med læsningen – og dertil en glædelig jul og et godt nytår fra alle på skolen!

Lise & Knud Brusgaard Nielsen

Indhold

Lise og Knud Brusgaard Nielsen: Årsskrift 1997	3
Indholdsfortegnelse	5
Knud Brusgaard Nielsen: Mødestedet for anti-egoister	7
Pernille Justesen & Hans Christiansen: Billeder fra USA	14
Hanne Knudsen: Lærer-rig tur til Tjekkiet	18
Søren Jensen: Tjekkisk gæstfrihed	20
Lene Hansen: England tur – retur	25
Pernille Justesen: Morgensang	28
Kristoffer Hansen & Søren Jensen: Praktisk pædagogik	30
Anne Pedersen: Tidligere elever fylder skolen	34
Toke Katzeff: Når tankerne går tilbage	37
Malene Johnson & Stine Berg Jensen: Amerikanske oplevelser	38
Mette Hersom Hansen: Løbende pige i skoven	42
Lene Hansen: Morgensang	44
Vildmarkslejr 1997	46
Gitte Rasmussen, Thomas Jensen & Nicoline Kjerulff: Praktikanter beretter	51
Thomas Jensen: Oplevelser som praktikant	52
Hans Christiansen: Morgensang	54
Lise & Knud Brusgaard Nielsen: Skolens Årskrønike	56
Knud Pedersen: Morgensang	66
Jacob Brandt Jensen: Mine oplevelser med musik	64
Knud Brusgaard Nielsen: Sidste spurt over målstregen	67
Kim Hansen & Pernille Steffin: Årstale	73
Astrid Trolle Raahede: Mænd og koner	74
Knud Pedersen: Der var engang	76
Anders Pedersen: Stamtræet	79
Årsskrift 1937: Fra højskole til ungdomsskole	80
Søren Jensen: Morgensang	82
Skolekredsens årlige generalforsamling	84
Skolens medarbejdere	95
Skolens bestyrelse	95
Elevholdet 1997/98	96
Nyt fra de seneste 5 elevhold	98
Arrangementer på skolen	104

Årsskriftet koster 50 kr. – Beløbet bedes indbetalt på vedlagte indbetalingskort, så er leveringen af Årsskrift 1998 samtidig sikret. – Husk at meddele flytning til os!

◆ Tale ved Velkomstmødet.

Selvfølger har vi en rimeligt klar opfattelse af, hvordan eleverne oplever et efterskole-ophold her på Nørre Ørslev Ungdomsskole – og hvad de mener om det. Det ville være mærkeligt andet, når vi her på stedet går op af hinanden dag ud og dag ind.

Men det er ikke så tit, vi får sådan lidt større umiddelbare reaktioner fra tidligere elever om det at have været elev på vores skole – men i sommerferien skete der det, at jeg så faktisk ligefrem fik brev fra en elev, der gik her sidste år. Han fik ikke selve afslutningen af skoleåret med, da han desværre brækkede sit ben i leg den anden-sidste dag.

Peter – for det hedder han – fortalte i sit brev bl.a. om sine hospitaloplevelser – og havde derudover gjort sig nogle tanker om det netop afsluttede skoleår her på Nørre Ørslev Ungdomsskole.

Sociale unge mennesker af i dag

På hospitalet havde han fået så mange besøg af sine efterskolekammerater, at personalet på hospitalet gav udtryk for, at de aldrig havde oplevet noget lignende – og at de var meget imponerede over, hvor sociale unge mennesker af i dag kunne være. Og så tilføjer jeg for egen regning, at de besøgende elever åbenbart lydmæssigt har opført sig på en måde, så det ikke overskyggede hospitalspersonalets oplevelser af det sociale indtryk.

Nå, men dette fik Peter til at skrive i brevet, at et eller andet måtte vi jo have gjort, siden de af andre ligefrem blev bedømt til at være så sociale.

Det lunede da! En elevs refleksion over en tilsyneladende lille hændelse på et hospital – og hans efterfølgende

reaktion, der når os midt i sommervarmen. En refleksion, som

eleven jo er stolt over og tilsyneladende først for alvor opdager ved en tilfældighed – det at være social ved at vise og have omtanke for ens kammerater, – og det, selvom der jo i tiden ellers mest snakkes om, at enhver tænker mest på sig selv.

Et eksempel fra fagforeningen HK om at være solidarisk med sig selv, som mange sikkert har hørt eller læst om – og velsagtens har undret sig en kende over – taler vel i den forbindelse for sig selv.

Egoismen bliver undsagt

I sommervarmen kom en ungdomspolitikker for i øvrigt så meget i klemme, at han måtte trække sig fra sin tillidspost – og hvorfor nu det? Jo, han havde givet udtryk for så bastante egoistiske holdninger, at hans fæller trods alt straks undsagde ham, tog afstand fra ham – og fældede ham.

Når jeg ta'r det frem her, så er det fordi disse holdninger for mig at se stort set er en direkte modsætning til, hvad vi i bund og grund ønsker skal være de fremherskende tendenser for livet her på stedet – i håbet om, at det vil præge eleverne – også i tiden efter Nørre Ørslev.

Hør selv, hvad ungdomspolitikeren gav udtryk for: '*Jeg mener på ingen måde, at man har pligt til at ofre sig for nogen. Jeg mener faktisk, at det er umoralsk. Man kan sagtens hjælpe andre, men så er det, fordi man selv har en interesse i det. Hvis man f.eks. red-*

der en mand fra doden, er det fordi man af den ene eller den anden grund føler en glæde ved at se ham overleve. Det er ikke for hans skyld, men for ens egen skyld'.

Hvad siger I så? Citatet taler velsagtens for sig selv, skulle jeg mene – og fred være med denne unge mand, som foreløbig er lagt lidt på is!

Den tidligere elev Peter funderede videre i sit sommerbrev – og melder så ud med at skrive, at han synes, at vi her på skolen har gjort meget – og at efterskoleopholdet har været et af de aller-bedste år i hans liv. Han synes, han fik lært meget om sig selv ved at være på efterskole – og at han høstede modenhed, viden og kammerater for livet.

Altså, at han fik lært meget om sig selv ved at være på efterskole – og at han høstede modenhed, viden og kammerater for livet.

Det han skriver her er netop nogle af de forhold, som vi tillægger meget stor værdi.

*Velkomstmodet:
Gymnastiksalen fyldt til bristepunktet!*

For alle jer 60 elever, der her i dag starter sammen – og i fællesskab ta'r hul på et nyt og ubrugt skoleår – er denne aften intet mindre end en skelsættende begivenhed i jeres liv – og det er den af flere gode grunde.

Hver enkelt af jer skal fra i dag gennem mødet med de andre elever opbygge nye venskaber og kammeratskaber, hvor nogle af disse med garanti vil holde til evig tid, hvis I altså forstår at pleje dem.

Holdninger dannes i løbet af året

Jeres personlige udvikling vil fra i dag tage ekstra fart. I vil uden tvivl udvikle betydelig modenhed, åbenhed og selvsikkerhed i det kommende år – og dertil danne jer holdninger til forskellige vigtige spørgsmål omkring samfundet og jeres egen andel deri.

I vil opleve en for jer alle hidtil uset

grad af sammenhold, fællesskab og samvær. Forhold – som netop er så karakteristiske for efterskolen – og som alle tidligere efterskoleelever altid taler om som noget helt specielt – og som de fleste gerne roser i høje toner.

I vil forhåbentlig møde nogle aktive og engagerede lærere i undervisningen og i fritidssamværet, nogle lærere, som I hurtigt vil opdage også er personer af kød og blod – og personer med holdninger til tilværelsens spørgsmål – uden overhovedet at have bagtanker om, at disse holdninger skulle fremstå som færdige løsninger, men at det i stedet er op til jer hver for sig at beslutte jer for, hvordan I så vil danne jeres egen mening. Vi ønsker at engagere jer – vi ønsker også engang imellem at provokere jer. Ikke for provokationens egen skyld, men for at få jer sat i det man godt kunne kalde egne personlige omdrejninger.

Det kommer ikke af sig selv

Kommer alle disse positivt omtalte ting så bare helt af sig selv?

Nej, naturligvis ikke! Intet kommer af intet! Det kræver selvfølgelig til en begyndelse en indsats fra skolens side – men derefter først og fremmest en indsats fra hver enkelt af jer som medspillere, en indsats fra jer alle som et elevhold – og dertil krydret med nogle spilleregler og rammer for efterskolelivet her på stedet, som vi lærere er med til at afstikke og præsentere.

Jeg sagde, at denne skolestart var skelsættende for jer 60 elever – og hvis ikke ligefrem skelsættende – så er denne skolestart også en ret så stor begivenhed for jeres forældre – for jeres søskende – for jeres tidligere kammerater – men også for denne skoles bestyrelse og ansatte, hvad enten det

så er som lærer – i køkken – på kontor eller i have.

I forældre vil hurtigt opleve den tomme seng – lige så snart I er kommet hjem i aften. Det vil være underligt – og jeg ved det, for jeg har som tidligere efterskoleforældre selv prøvet at opleve det. Hvis ikke der er andre søskende til at afbøde lidt på det, så vil oplevelsen bare blive forstærket. Men til gengæld vil I på en måde hurtigt mærke et anderledes forhold til jeres søn eller datter, når der fra i dag af er en nok så lille geografisk afstand imellem skolen her og så den hjemlige adresse. Jeg tror godt jeg kan love, at det bliver til den bedre side – og det ikke fordi jeg har nogen mening om, at det på nogen måde skulle være dårligt nu. Tit hører vi, at der altså bare sker en positiv udvikling i en familien mellem forældre og de unge, når man sådan har hinanden lidt på afstand.

Man ser uvægerligt på hinanden på en ny og anderledes måde.

Søskende må vende sig til måske at være enebørn det kommende skoleår – i hvert fald det meste af tiden. Nye vaner skal skabes, når der nu mangler en i flokken. Måske bli'r man lidt mere forkælet – men måske bliver der på den anden side også brug for lidt mere hjælpen til.

Kontakten skal vedligeholdes

Kontakten til hidtidige kammerater og den gamle klasse på den tidligere skole bliver sværere, da der skal arbejdes mere for at holde venskaberne vedlige. Men de gamle venner og kammerater skal have at vide fra jer nye elever, at dette arbejde må være fælles og gensidigt, hvis det skal holde. Det må ikke hænge på jer elever alene, bare fordi det er jer, der er taget på efterskole.

Jeg ved fra tidligere, at det bliver svært at nå det hele – og at det vil kræve store anstrengelser både at være i Nørre Ørslev og flere andre steder på én og samme gang. Postvæsenet er dog altid parat til at hjælpe – og postbudet ta'r gerne breve med herfra, når han kommer hver morgen.

Det er noget nær en umulig opgave, men brug dog alligevel nogle kræfter på sagen – i stedet for at brænde alle broer bag jer.

For Nørre Ørslev Ungdomsskoles bestyrelse og ansatte er modtagelsen af alle nye elever en skelsættende begivenhed, selvom det nu er sket i snart 60 år. Man kan godt sige, at vi rent faktisk hvert år i august ligesom starter på en frisk. Tavlen er visket ren – og vi er parate og åbne til at tage fat på en frisk ved mødet med jer – og det også selvom 9 af jer starter på jeres andet år her på stedet.

*Elevholdet 1997/98:
Fællesbillede den første dag!*

Naturligvis bærer vi mange ting med os fra skoleår til skoleår. Skolens grundlæggende traditioner bliver jo ikke bare lagt til side, men alligevel er vi meget åbne over for et nyt elevhold og dets muligheder for dets helt egen udvikling til netop elevholdet 1997/98.

Alt i alt sker det for at leve op til skolens målsætning om at skabe gode betingelser for opdragende undervisning og samvær, der bygger på et folkeligt grundtvigsk livssyn.

Forskelligt syn på rigtigt og forkert

I flere måneder har der kort en meget voldsom debat i aviser, radio og TV om problemer med undervisning og skoleforhold i først og fremmest folkeskolen. Jeg kan ikke mindes en så omfattende diskussion for og imod, hvad der netop er det forkerte – og hvad der så i stedet for skulle være netop det rigtige, når det gælder om hvad man skal lære – hvor meget man skal lære – og hvordan man så skal lære det.

Det drejer sig jo om, hvilken slags kundskaber, færdigheder og personlige kvalifikationer der må anses for at være de rigtigste for at forberede børn og unge til samfundets krav og muligheder – herunder videreuddannelse og erhverv – og dertil oveni ikke mindst livet som menneske og medborger i et demokratisk land.

Vi mennesker er forskellige og har naturligt nok derfor også forskellige syn på, hvad vi anser for rigtigt og forkert – også når det drejer sig om undervisningens indhold og omfang og den måde, den bliver givet videre på. Man kan i hvert fald ikke med rette tillade sig at håndhæve, at man har patent på den evige sandhed om disse spørgsmål.

Hvordan stiller Nørre Ørslev Ungdomsskole sig så til indholdet af denne debat? Jo, vi påberåber os at drive en efterskole, hvor vi søger at dygtiggøre vores elever på et meget bredt felt. Vi sætter ingen specielle fag i højsædet – vi er altså slet ingen fagskole – men tilstræber til gengæld at eleverne gennem et efterskoleophold her på stedet bliver alment godt udrustet såvel fagligt som menneskeligt.

Alsidede udfordringer og oplevelser

Her hos os går man i skole, javel – og vi ta'r skolefagene alvorligt, javel – men aldrig så ensidigt alvorligt, at vi glemmer den musiske og kreative side af tilværelsen – eller oplevelserne – eller legen – eller at arbejde med de såkaldte bløde kvalifikationer omkring bl.a. elevernes ansvar, engagement og selvstændighed.

Vi kunne kalde det vores helt egen specielle NØU-Coctail, hvor vi på vores helt egen måde forsøger at give eleverne en række alsidede udfordrin-

ger og tilbud for at forberede dem på en måde, som vi så mener, er den rigtige – og som gerne skulle give den enkelte elev inspiration og baggrund – også i tiden efter Nørre Ørslev – og lang tid fremover – til et godt grundlag for at få mod på tilværelsen og ballast i livet.

Måske sigter vi højt – og vel kan det lyde som flotte ord – men vi mener det – og bruger de flotte ord som vores pejlemærker i forhold til livet på skolen.

I vores coctail skal vi nok passe på ikke at tilsætte for meget almindelig kulsyre. Problemet med det er nemlig, at det ser flot ud i øjeblikket, når det hele bruser op – men desværre er det jo kun en kortvarig fornøjelse, for når brusen er gået hurtigt af, så er der kun en meget flad smag tilbage. Det ønsker vi ikke. Vi mener, at det er afgørende, at det kan holde meget længe, at det så at sige bliver et varigt forbrugsgode, som eleverne skal kunne mærke og kunne trække på og øse af, hvis der da skal være nogen ordentlig mening og fundament i det.

Med skolens størrelse som en af landets mindre efterskoler mener vi, at det alt i alt giver gode muligheder for en hjemlighed og dertil et forpligtende fællesskab.

Billedligt talt kan et nyt skoleår betragtes som en stor flot gave til os alle. Og jeg tør godt gi' udtryk for, at skoleåret 1997/98 bestemt må karakteriseres som en gave, som I virkelig har ønsket jer allesammen.

En ny og ubrugt gave, som vi i fællesskab har fået – og som vi i fællesskab skal pakke op – sådan lidt efter lidt.

Indpakningens nok så flotte gavepapir må ikke skjule eller overskygge indholdet, som er langt det bedste og vigtigste.

*Sadelmagerrenden:
Let anretning tilberedt over bål*

En stor del af pakkerne er delvist givet på forhånd, da mange af årets aktiviteter og arrangementer jo er lagt på plads gennem Årsplanen. Men indholdet af pakkerne er I så sandelig med til at forme – og der har I meget stor – for ikke at sige afgørende – indflydelse på, hvordan gavernes indhold så i sidste ende kommer til at ta' sig ud.

Hvordan vil I modtage de mange gaver? Hvordan vil I behandle dem hver for sig? Hvordan vil I sætte jeres præg på dem som enkeltpersoner og som hold? Hvordan vil I udvikle dem? Hvordan vil de ende med at se ud?

Tænk bare på den første gavepakke: Skolestartugen – som vi godt nok har brugt meget tid på at planlægge og aftale i store og små træk, men hvor det jo i sidste ende er jeres modtagelse og indstilling, der bestemt afgør det endelige udseende ved ugens slutning.

Derfor spørger jeg: Hvor hurtigt vil I

være med til at blive rystet sammen? – Gider I være med til at lege? – Hvor hurtigt vil I åbne jer over for hinanden? – Hvor hurtigt begynder samtalen, så livet kan leves på værelser, gange, opholdsrum og i skolestuer? – Hvor hurtigt ta'r nogen initiativ til at sætte noget igang med andre? Billard – bordtennis – fodbold – sammenspil – basketball – spil i opholdsstuen – anderledes samvær osv. osv.

Velovervejet valg af efterskole

Der er noget, der allerede inden skolestarten lover godt, og det er jeres stabilitet og jeres trofasthed. Helt tilbage til april har der ingen bevægelse været på dette elevholds sammensætning. Ingen har tilsyneladende fortrudt så meget, at de ligefrem har meldt fra. Det må betyde, at I er rimeligt velovervejede i jeres forhold til skolen her, at I mener I ved en del om, hvad I har sagt ja til. Og fordi ingen har meldt fra er ingen fra venlisten kommet med. Det betyder, at vi

her i aften er nøjagtig de samme, som den lørdag i april, hvor vi sidst var samlet.

Det er flot! – Og naturligvis ved jeg da godt, at der er nogle af jer som sikkert har haft betænkeligheder og har været urolige – og at disse betænkeligheder nok er blevet større og større efterhånden som starttidspunktet her i aften nærmede sig mere og mere. Men I er her – og det er flot!

For nogle af jer kan der her lige i starten sagtens komme nogle mærkelige dage, indtil I finder jer til rette på værelset, på skolen og blandt hinanden. Meget vil sikkert virke alt for overvældende – anderledes – og forvirrende på jer.

Så siger jeg: Hold ud! Giv ikke op, – selvom det kunne synes som en let og hurtig udvej her og nu! Andre har det sikkert lige som jer selv. Prøv derfor at være åbne over for andre, så I ikke kommer til at gå rundt alene med jeres problemer. Eller kom til os lærere med det – og lad os prøve at komme med gode råd. Vi ved trods alt, at det er vigtigt at få snakket med nogen om det – og at det i stort set alle tilfælde er noget hurtigt forbigående – og at elever her på stedet plejer at falde til og ha' det rigtig godt med hinanden, fordi dette sted bare skal være et rart og hjemligt sted at være for alle.

Til gavn for fællesskabet og helheden

Har jeg ikke ret – og er det derfor efter nogens mening i løbet af året ikke et rart sted at være, så skal I søreme sige til – eller selv gøre noget ved det! Med de muligheder vi i fællesskab har, så ville det være helt urimeligt, hvis der ikke blev gjort noget ved det, der trænger til at blive gjort noget ved, hvis der kun ske ændringer i retning af det bedre

til gavn for helheden og fællesskabet. Det manglede bare andet!

I må helst ikke komme dertil, at I bebrejder jer selv, at I ikke gjorde nok ved et eller andet, da det her og nu var påkrævet. Hvad enten det drejer sig om andre elever, undervisningen, fritiden – eller hvad ved jeg.

Spørg engang imellem jer selv og hinanden om, hvad I kan gøre for andre, for fællesskabet, for skolen, for skoleåret – i stedet for at spørge om eller tænke på, hvad skolen egentlig burde eller kunne gøre for jer. Vær derfor positiv og åben for nye indtryk!

Dovenskaben må aldrig få magten

Lad det ikke bare være de andres skyld – eller lærernes skyld – eller skolens skyld. Dovenskaben må ikke bestemme – og må aldrig få magten. Giv ikke så let op. Det er jer, der drejer sig om – det er jeres efterskoleår 1997/98 – og det er jeres efterskole: Nørre Ørslev Ungdomsskole. Brug den – skolen – og jeg tør godt love, at den nok skal kunne holde til det – og det gælder fra lige nu af og så de næste 10 måneder frem!

Jeg indbyder derfor alle parter til at være med til starten af det nye skoleår – og håber, at alle på deres plads vil gøre, hvad de kan for at vi kommer godt fra start – og at det bliver alle tider år.

For som man jo siger: Godt begyndt er allerede halvt fuldendt!

Velkommen!

Knud Brusgaard Nielsen

◆ Indtryk fra 10 ugers orlov i USA.

I det følgende fortælles der i enkelte udvalgte 'billeder' fra en 15.000 km lang familietur igennem

18 af USAs stater.

USA er kontrasternes land og efter at have rejst rundt i ti uger, fik vi syn for sagen.

At der er så store forskelle er ikke underligt i og med, at vi rejste i et område på størrelse med Europa, og alle der har taget turen igennem de europæiske lande kan sikkert nikke genkendende til forskellighederne.

At være på en af de græske småøer er på mange måder usammenligneligt med det at færdes i de norske fjelde, og dette kan ej heller sammenlignes med de waliske egne. Så bredt spænder også det amerikanske kontinent, og selv om vi synes, at vi kom

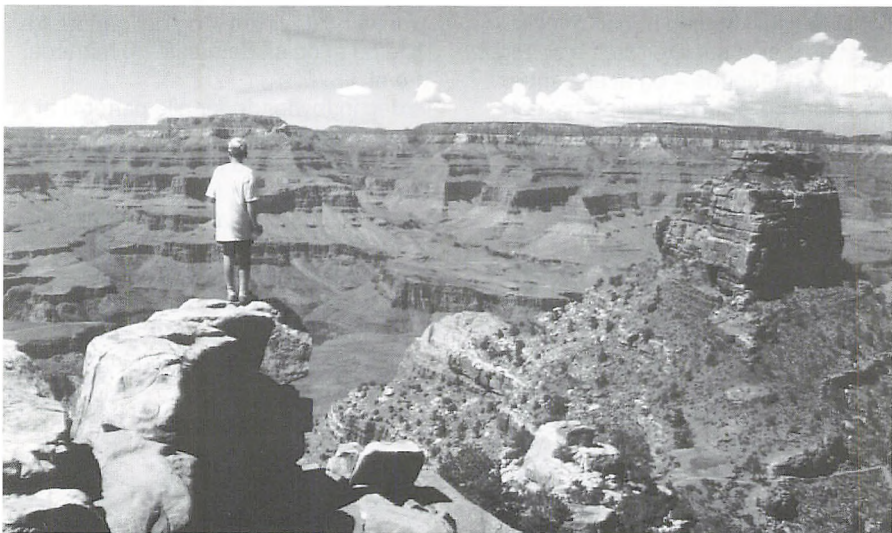
*Grand Canyon
er meget stor!*

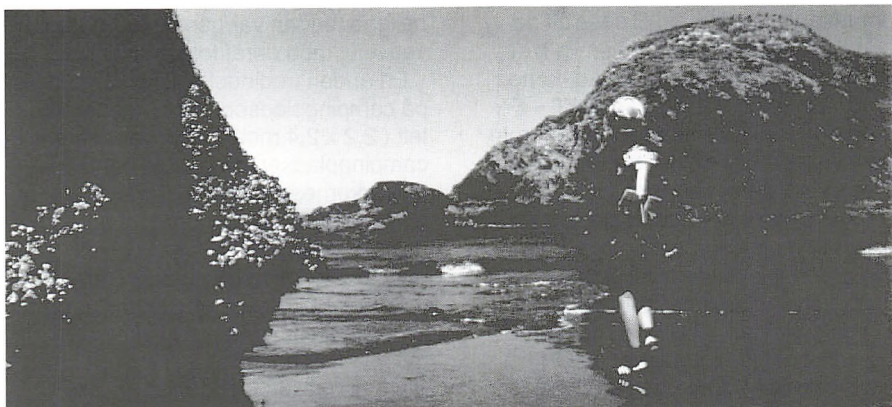
vidt omkring, var vi kun i en tiendedel af USA, og det, vi så og oplevede, var endnu kun en brøkdel af det, der kan ses og opleves, hvis vi havde haft længere tid til vores rådighed.

Tidsfaktoren taget i betragtning oplevede vi utrolig meget, og vi sugede da også til os i en sådan grad, at Kasper og Mads ofte syntes, at vi skulle for meget, og derfor var glæden stor, når vi skulle fra et sted til et andet, og der så var udsigt til, at vi bare skulle sidde i bilen i en hel dag.

Biler i USA

Bilerne i USA er absolut et kapitel for sig. Vi havde købt en 8 år gammel Dodge Dynasty, og havde det herligt med at skulle transportere os i en rigtig amerikansk bil. Den var grim som arvesynden, men efterhånden vænnede vi os til den, så meget at den til sidst ligefrem var pæn. Den havde den fordel,

*En stille stund
ved Stillehavet*

at den var stor, så da vi startede vores rundtur havde vi oceaner af plads, - pladsen var dog betydeligt indskrænket sidst på turen da vi også skulle have plads til et boogie-board, nulleskøjter, beskyttelsesudstyr, bolde i alle afskygninger, køletaske og meget mere.

Biler, biler og atter biler. I South Dakota havde mange mennesker sat deres udtjente biler - fra flere generationer vel at mærke - i haven, og forklaringen var den, at det en dag kunne hænde, at man havde brug for en reservedel, - og så var den jo lige ved hånden.

I Danmark ville mange af de biler, der var på gaden være taget ved paragraf 13 eftersyn, men her var flere osende og gennemtærede biler, end vi før har set. Til gengæld var der også flere store splinterne og edderdyre biler, og der var i det hele taget mange biler.

Mange mennesker var tvunget til at bo i deres biler, - disse var ofte ældre amerikanske modeller og var fuldkommen læsset med familiens private ofte klunsede ejendele, samt dåser og plastflasker til genbrug. For disse fa-

milier foregik al vask og personlig hygiejne på rastepladsernes toiletter. Og rastepladsernes skraldespande var stedet, hvor de kunne samle affald og klunse 'nyt' husgeråd.

Den diamentrale modsætning var ferie-biler. - Første gang vi så en autocamper med privatbil på en påhængsvogn, var vi ved at tabe både næse og mund. - Ærlig talt, vi griner da af tyskerne, når de drager af med en autocamper læsset med gummibåd, surfere og cykler! Men det er det rene vand ved siden af amerikanerens 'feriepakkeri', som det vil fremgå af følgende beskrivelser af 'vogn-tog', vi mødte på vores vej.

- En stor autocamper med en 'family-car' (til 6-8 personer) på træk og derefter en anhænger med en stor speedbåd.

- En autocamper - med bil og ...hundehus på hver sit træk.

- En bus, på størrelse med en dansk turistbus, indrettet som autocamper. På træk var en personbil, og dette 'udstyr' skulle kun dække et ældre pensionistpars feriebehov.

Vi lærte undervejs at undres i stilhed, hver gang vi så noget nyt, men vi var dog så nysgerrige, at vi måtte spørge til

amerikanernes forhold til specielt de europæiske biler, det var nemlig tydeligt, at de fleste, der havde råd, kørte i europæiske biler (Dog ikke FIAT = Fix It Again, Tony). Første gang vi spurgte var svaret: - 'De holder bedre og rustet ikke som de amerikanske'.

Da vi senere spurgte nogle, som boede på en bjergskråning, var svaret: - 'De er forhjulstrukne'. Det sidste, men også det, vi oplevede, som det mest ærlige svar var: - 'I USA er du din bil'. - Og så er det jo fedt at køre rundt i en rigtig stor BMW, med læderindræk og det hele.

At bo i USA

En trediedel af turen boede vi på moteller, som er drive-in hoteller og findes overalt i USA. Vi prøvede mange forskellige slags og gik efter de billigste til 300 - 400 kr. pr. nat for os alle fire. Alle værelserne var rene og i orden, men

Bjergvandring i Rocky Mountains

beliggenheden var gerne ved store hovedveje, med deraf følgende billam.

En anden trediedel af turen boede vi på campingpladser i vores medbragte telt (2,2 x 2,4 meter). Der var to typer campingpladser, de private og nationalparkernes pladser. De private var af almindelig dansk standard, hvorimod nationalparkernes var mere primitive med kun toilet og håndvask. Den mest markante forskel på amerikanske og europæiske pladser er, at alle campingpladser har grill på alle teltpladser for at undgå skov- og markbrande, hvilket er et stort problem overalt i USA.

Den sidste trediedel af turen boede vi privat hos familie eller mennesker, vi lærte at kende. Det er ikke blot en skrøne at amerikanerne er meget gæstfrie. Vi har aldrig før oplevet at så mange ukendte mennesker har åbnet deres dør for os, og hver eneste gang vi stiftede nye bekendtskaber, blev vi mødt med en utrolig velvilje og åbenhed, som vi danskere ville kunne lære meget af.

Amerikanerne er meget mobile og det er almindeligt for en amerikansk familie at flytte hvert 2. - 3. år, og den hyppigste årsag til, at de flytter, er arbejde. Derfor ser man altid amerikanske flyttelæs på de store motorveje. Man flytter selv ved at leje en lille lastvogn og et anhængertræk til sin egen bil, og så kører man derud af, ofte gennem flere stater.

De boliger, der adskiller sig mest fra det, vi kender i Danmark, er 'mobilhomes', som er præfabrikerede huse, der kan transporteres på en blokvogn. De mindste kunne være på en vogn og måler ca. 4 gange 12 meter, de noget større blev transporteret på to eller tre vogne og så sat sammen på den grund, man nu havde købt eller lejet.

Flere steder var der 'mobilhomes-salgsteder' langs de store hovedveje, hvilket også indbefattede salg af brugte huse, og her kunne man gå på udkik efter et nyt hus. Denne måde at bo på er meget billig, specielt hvis man finder en grund uden for byerne, hvilket igen indebærer, at man skal have en bil og pendle til arbejde i byerne. I byer som L.A. og Chicago er det ikke ualmindeligt at have 2 - 5 timers transport til og fra arbejde om dagen.

Apropos ferie

At tage på ferie i 10 uger er ikke særligt almindeligt i Danmark, men alle arbejdere i Danmark har dog ret til 5 ugers ferie. I USA, hvor 'enhver er sin egen lykkes smed', må man i hver enkelt situation forhandle sig frem til, hvor meget, eller med danske øjne, hvor lidt ferie man kan få.

Jo bedre uddannelse, jo mere ferie kunne man forhandle sig til, hvilket betød at en nyansat sekretær ofte endte op med at have 1 uges ferie om året, - som hun i de første par år selv skulle

betale. For at få så meget ud af den ferie de havde, fordelte de dagene, så alt blev til forlængede week-ends og i disse dage var der fuld aktivitet for ikke at spilde ferietiden.

Under vores ophold rasede der i medierne en feriedebat foranlediget af, at Bill Clinton holdt ferie i 3 uger og oven i købet på samme sted! Mange arbejdsgivere udtalte sig, og det var ikke ualmindeligt, at deres holdning var, at de kun var interesserede i, at deres medarbejdere tog korte ferier, for herved at undgå at de brugte arbejdstid på at gear ned til og op fra ferien. Forståelsen for præsidentens ferievaner var der dog heldigvis også, og mange andre kunne have tænkt sig at holde en lignende ferie.

Misundelse er ikke det rigtige ord, men mange af de amerikanere, vi var i kontakt med, syntes, at det var imponerende, at vi havde tid, råd og mulighed for at holde så lang en ferie. Det er ubetinget et gode, og vi har til fulde nydt muligheden for, som familie, at være sammen så længe og selv om omkostningerne ved en sådan rejse er betydelige, er de ikke større end, at de kan overskues, og om det så havde kostet det dobbelte, var det alle penge værd!

Ligesom vi kun så en brøkdel, af det vi kørte igennem, er det kun en brøkdel af vores oplevelser, vi her har mulighed for at fortælle om, men et er sikkert og det er, at vi stadig har lyst til at rejse og gerne tager til USA igen; der er i hvert fald rigeligt at se.

*Hans Christiansen og
Pernille Justesen*

◆ Læreroplevelser fra Zatec.

I 4 år har det været en tradition at Nørre Ørslev Ungdomsskole hvert efterår

drager til det nordlige Tjekkiet, hvor vi besøger og udveksler med

Obchodni Akademie i Zatec, som er det lokale handelsakademi.

Eleverne går på skolen i 4 år, er på nogenlunde samme alder og er med hensyn til sprog efterhånden også på samme niveau som vores elever. Så på det udvekslingsmæssige plan er det et virkelig perfekt valg, vi mere eller mindre tilfældigt gjorde for 5 år siden.

For vores elever er det selvfølgelig hvert år en ny chokerende, sommerfuglekriblende og utrolig intens oplevelse at skulle bo alene hos en tjekkisk kammerat i over 2 døgn!

Vi glæder os til besøget hvert år

For lærerne kunne man jo forestille sig,

at rutinen og gentagelsen var ved at gøre det til en vane, og måske også en lidt kedsommelig affære i længden,

men nej!

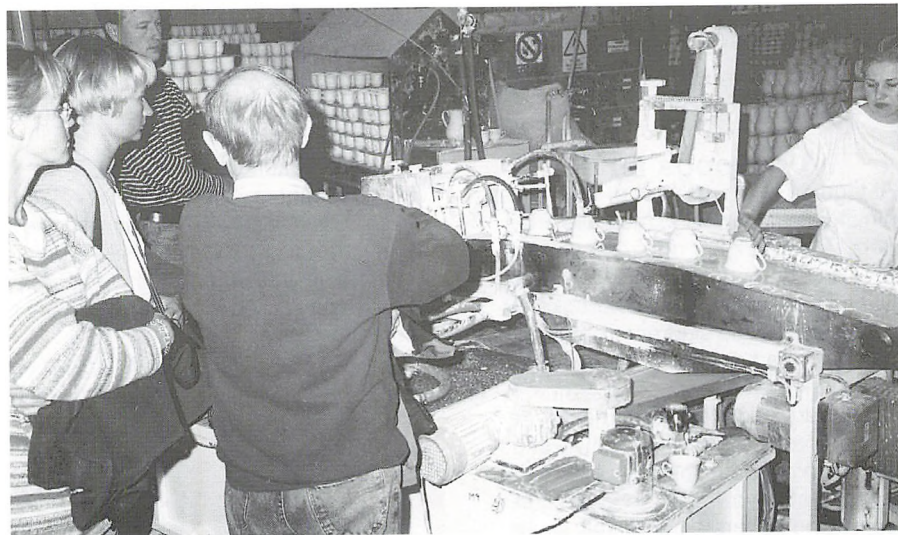
Vi glæder os hvert år til at komme afsted og en masse

spørgsmål melder sig: Hvem skal jeg bo hos i år? Hvad skal vi se og opleve i år? Og hvordan har de det allesammen?

For det er jo det, der er det fantastiske! Vi har lært disse mennesker særdeles godt at kende og er efterhånden kommet tæt ind på livet af dem. De er vore kollegaer. Vi kender deres familier. Vi diskuterer elever, samfund, økonomi og fremtidsudsigter. Vi ser dem sammen med deres kollegaer på arbejde og i fritiden, og vi ser dem sammen med deres elever på skolen.

Vi har fulgt udviklingen i Tjekkiet i de

Besøg på porcelænsfabrik i Thun

sidste 4–5 år på godt og ondt. – Ikke som de fleste gennem historiebøger, TV og aviser, men gennem rigtige mennesker med deres øjne, vurderinger og håb til fremtiden – og for mig er det det væsentlige i udvekslingen og det jeg glæder mig til hvert år.

Helt specielle oplevelser

Selvfølgerig er vi også hvert år spændte på at se, hvad de i år har fundet på, vi skal opleve. For mens eleverne er privat indkvarteret har de tjekkiske lærere planlagt, hvad vi skal opleve, og det er altid meget spændende, da vi bliver præsenteret for oplevelser, som turister i Tjekkiet aldrig ville få mulighed for at se.

I år var vi bl.a. på besøg på et privat-ejet slot, hvor den excentriske 'slotsfrue' selv tog imod og viste rundt. Efterhånden gik det op for os, at vi var havnet i en kolossal og helt unik privatsamling af malerier af en meget berømt tjekkisk maler, som havde købt slottet før 2. verdenskrig.

Vi hørte om malerens omtumlede tilværelse, forfulgt af tyskerne og senere af det kommunistiske styre. Han døde i 1976 og oplevede altså ikke at hans muse, model og senere kone fik slottet tilbage af staten, og som nu ser det som sit livsværk og kamp at bevare hans kæmpesamling af malerier og reparere på det kæmpestore og upraktiske skrummel af et slot. For øvrigt til daglig bor hun helt alene på slottet, hvor hun kun har selskab af 3 frygtindgydende vagthunde!

En af mange oplevelser fra i år, hvor det også stod på landskamp i volleyball mellem de tjekkiske og danske lærere. (Resultatet har jeg desværre glemt). Besøg på porcelænsfabrikken Thun. Besigtigelse af skolens nye

Der holdes hvil under en rundtur i Zatec på egen hånd

svømmehal og masser af kollegialt samvær om aftenen.

Udvekslingen er løsningen

Efter hjemkomsten kan man selvfølgelig bedre evaluere hele turen og hvert år kommer vi til det samme resultat: Hvis vi vil give eleverne en større mellemfolkelig forståelse, en større tolerance mellem mennesker og gøre dem bedre rustet til at turde rejse ud i den store verden, ja så er der kun ét at sige: Udveksling er løsningen!!

Hanne Knudsen

◆ Elever fortæller fra Zatec.

Efter vores tur til Tjekkiet har 6 af eleverne i det følgende givet beskrivelser af deres oplevelse af det at bo alene hos en fremmed familie i et fremmed land.

De har skrevet lidt om hvad og hvordan de har oplevet dagene på egen hånd i Zatec i et tjekkisk hjem.

Tjekkerne er et meget gæstfrit folkefærd

Tjekkiet har for mig altid stået som noget mystisk og ikke mindst anderledes. Vi vidste alle sammen fra begyndelsen at vi skulle til Tjekkiet, men da tiden endelig kom, var det stadig noget fjernt og det gik først op for mig, da vi kørte over den tjekkiske grænse.

Alt er som sagt meget anderledes end i Danmark, man kan ikke præcis sætte en finger på én ting, da det hele går op i en højere enhed.

Efter en rimelig hård bustur ankom vi sikkert til vores opholdssted i Zatec. Der var lavet det helt store med velkomstceremoni på flere sprog og en omfattende rundvisning på skolen.

Derefter tog vi hver for sig med vores tjekkiske ven hjem. Det er som ung meget svært at sætte sig 100% ind i andre folks kulturelle baggrund og deres hverdag, så der var meget at lære på så kort tid.

I mange år har det gamle Tjekkosllovakiet ligget stille, hvad økonomisk opsving angår. Det var bl.a. tydeligt at se på større fabrikker og landbrugsejendomme, men efter separationen med Slovakiet er det gået opad for landet.

Den familie, jeg var på besøg hos, lå – vil jeg sige – i den lidt finere del af middelklasse, med to store biler, eget hus og et godt og solidt job til begge

forældre. Så der var ikke noget at klage over.

Tjekkerne er et meget gæstfrit folkefærd; det mærker man straks. På trods af et krævende job tog moderen gerne fri for at vise

TJEKKISK GÆSTFRIHED

mig egnen.

Der er utrolig smukt. Det er et meget varieret landskab med en stor harmonisk sammensætning. Deres arkitektur er overvældende. Lige meget hvor man kigger op er der store udsmykninger omkring vinduerne.

Deres små/mindre landsbyer er meget hyggelige, der er lys på større bygninger og mindre statuer. De forelskede par går aftentur og ungdommen hygger sig på den lokale café.

Vores møde med den Tjekkiske familie var ved at være slut, og vi skulle videre på vores tur. Vi mødtes igen på skolen, hvor der blev sunget et par sange på henholdsvis dansk og tjekkisk, og der blev sagt farvel fra lærerne og eleverne, bussen blev pakket og vi vinkede farvel.

Linette Andersen

Alt blev betalt for os af vore værtter

Vi blev modtaget på skolen og kom ind i gymnastiksalen, hvor inspektoren bød os alle velkomne. Da hun og Knud B. havde talt var det tid til, at vi skulle mødes med den tjekke, som vi skulle bo hos.

Det var på forhånd bestemt, hvem man skulle bo hos, så ens navn blev bare råbt op. Da alle var blevet kædet sammen med hver sin tjekke, viste de os rundt på skolen. Da så alt det på skolen var overstået skulle vi hjem til tjekkerne og bo. Thomas Bo's og min tjekke boede tæt på hinanden i en by,

der hed Chomutov ca. 30 km fra Zatec, så vi skulle følges ad i tog. Vi skulle gå meget og køre en del i bus før jeg var hjemme hos min tjekke.

Min tjekke boede i en stor boligblok på 6. sal. Han boede alene med sin mor og lillebror.

Det første min tjekke spurgte om, da vi kom hjem, var om jeg var sulten. Jeg var meget sulten, for vi havde ikke fået morgenmad, og da jeg havde spist gik jeg ind for at sove.

Thomas Bo's og min tjekke havde lagt et fælles program for det, vi skulle lave, så vi var for det meste sammen.

Om aftenen var vi i svømmehallen, hvor vi mødte Steven og Camilla, og senere på aftenen var vi på poolbar og spillehal, hvor vi også mødte andre fra skolen.

Næste dag skulle vi på en længere tur ind til en storby, som lå en times kørsel med tog derfra. Der gik vi rundt i byen, som er utrolig smuk. Der var

mange fra skolen, som også var i byen, så vi fik snakket en del om, hvordan vi boede og om familien var 'normal'.

Grunden til, at vi lige skulle til den by var, at der var en speciel seværdighed, som var nogle varme kilder, der var i et slags tempel.

Da vi var i den by, fik vi rigtig følelsen af at være gæster, da alt hvad vi skulle spise og drikke blev betalt for os.

Da vi kom hjem om aftenen spiste vi, inden vi tog ind til byen for at gå på poolbar og spille pool.

Dagen efter om onsdagen tog vi så tilbage til Zatec, hvor vi skulle mødes med de andre på skolen. Det var et glædens gensyn, og jeg har sjældent set så mange stå og give hinanden knus.

Som afsked skulle vi igen ind i gymnastiksalen, hvor vi skulle synge og udveksle gaver. Da vi skulle af sted, havde mange så travlt med at komme af sted, at de ikke fik sagt ordentligt farvel, men de fleste gjorde.

*Ved ankomsten til Zatec:
Lærerne har vist været her for!*

Anders Juul Jorgensen

Der var ikke stor forskel på dem og os

Ja, efter mange timer i bus, blev vi læsset af og gik ind i gymnastiksalen på handelsskolen i Zatec. Der blev vi budt velkommen af en tjekkisk pige og også af skolelederen. Så råbte de navnene op 2 og 2, og jeg fandt min tjeke: Martina.

Tjekkerne viste os rundt på skolen. Derefter gik Martina og jeg ud og fandt bagagen, så kom faderen og kørte os hjem.

Martina boede sammen med sin far og mor 32 km fra Zatec. Byen var mest bygget op af 10 etagers højhuse. Deres lejlighed var ikke særlig stor. Toilet og bad var i hver sit rum, der var ekstremit lille. Jeg skulle sove på Martinas værelse sammen med hende.

Programmet hun havde planlagt, var lidt anstrengende. Vi skulle gå lange ture og se en eller anden ZOO. Jeg var dødtræt, så det var ikke særlig sjovt.

Om aftenen efter aftensmad skulle vi på diskotek, sammen med nogle af de andre fra NØU. Det var rart at se danskere igen. Martina betalte næsten alt for mig: Cola, busbilletter, postkort osv.

Hun ville helst snakke tysk, og jeg ville helst snakke engelsk, men det gik. Når vi var sammen med andre danskere og tjekker, gik vi i 2 grupper hver for sig. Det var okay.

Jeg syntes ikke, at der var særlig meget forskel på dem og os. Selvfølgelig var pengene en stor forskel, men ellers ikke. Det hele var billigt for os, men dyrt for dem, selvom dem vi boede hos jo var forholdsvis rige. De var meget gæstfrie, men det er vi danskere vel også.

Dagen efter var vi i Karlovy Vary. Der så vi nogle op til 72 grader varme springkilder. Ellers gik vi bare rundt i byen sammen med mange andre dan-

skere. Vi mødte næsten hele skolen den dag. Den aften skulle vi også på diskotek. Det var sjovt. Kl. 23 tog vi hjem.

Næste morgen skulle vi op klokken 5.30 for at gå ned til stationen og tage til en eller anden by, hvor vi skulle vente i 1½ time. Jeg gav Martina de gaver, jeg havde haft med, og jeg fik også gaver af hende.

Kl. 10.30 ankom vi til skolen igen, hvor vi til sidst gik ind i gymnastiksalen. Skolerne udvekslede gaver og nogle tjekkiske piger holdt en lille koncert. Vi prøvede også at synge...prøvede!!! Så kørte vi videre i bussen mod Prag.

Louise Jørgensen

Sjov og god oplevelse at mindes

Vi stod ud af bussen med skræk for, hvem vi skulle bo hos i de to dage. Der var også mange, der syntes, at det var spændende at skulle bo hos en helt fremmed familie – og så oven i købet en tjekkisk familie.

Derefter gik vi ned i skolens gymnastiksal, hvor vi kiggede meget på hinanden. De fleste tænkte og håbede på, at de ville blive indkvarteret hos en eller anden velhavende familie.

En af deres lærere fortalte lidt og så begyndte de at råbe navne op. Jeg tror størstedelen af os boede hos nogle, som de var rimeligt tilfredse med. Min tjeke hed Alena og var både sød og snakkesalig.

Vi blev hentet af hendes far, som ikke kørte i en gammel Skoda, men en helt ny BMW. I bilen blev der talt på tjekkisk, så af og til kunne man godt føle sig alene.

Da vi kom hjem til familiens hus, fik jeg mit eget værelse, med eget toilet og badekar. Senere tog vi ud og spiste med et par af de andre fra NØU.

*Gensynsglæde
efter den private indkvartering*

På det område synes jeg, at de var enormt søde til at sørge for, at der var nogle danskere at snakke med. Når man så var alene med familien, savnede man de andre meget, og det tror jeg styrkede vores sammenhold, da vi mødtes igen.

Jeg følte ikke, at der var forskel på os. Vi gik ind for de samme ting – fester og kærester. Ja, vi ønskede sågar de samme ting.

Det er helt klart en oplevelse jeg vil mindes som noget sjovt og godt.

Carina Lyall

**Det var sjovt
at være sammen**

Jeg mødte min tjekke ved, at de råbte alle navne op på os. Da vi alle sammen var råbt op, blev vi vist rundt på skolen.

Efter vi havde set skolen, skulle vi hjem til dem. Han boede i byen Louny, som lå 25 km uden for Zatec.

Hos den tjekkiske familie, som jeg boede hos, var der en far, som snakkede tysk, fordi han arbejdede i Tyskland, moderen var hjemmegående og snakkede udmærket engelsk, men det var til gengæld godt, at Jan, som var min vært, kunne snakke engelsk, selv om det var noget gebrokkent.

Om mandagen, da jeg kom hjem til ham, fik jeg lidt at spise, og så gik jeg i seng.

Da jeg vågnede, var klokken 16.00 og så blev jeg vist rundt i byen, hvor jeg fik set alle seværdighederne. Jeg fik at vide, at vi skulle mødes med nogle af de andre fra skolen om aftenen på et diskotek, men det var lukket, og så gik vi hen til et andet diskotek, hvor vi sad indtil det blev sent.

Om tirsdagen skulle vi ud og se Karlsbad, som er en meget smuk by. Deres turistattraktion er det hellige vand, som kommer op fra undergrunden. Det smager ikke særlig godt, nærmest som af noget metal.

Om aftenen tog vi på et diskotek,

hvor vi mødte mange flere fra skolen. Vi var nok omkring 20 fra NØU, tror jeg.

Om onsdagen skete der ikke rigtig noget. Den dag fik jeg lov til at sove til klokken 9.00, hvor jeg gik i bad og pakkede mine ting og så tog vi bussen til Zatec.

Den tjekkiske familie var meget hjælpsomme, rare, venlige og gæstfrie. Der er ikke rigtig nogen forskel mellem en dansk og tjekkisk familie. Jeg kan i hvert fald ikke komme på nogen.

Da jeg skulle tage afsked med familien fik de gaver, som jeg havde med hjemmefra og så sagde jeg tak.

Ovre på skolen sagde jeg til min tjekke, at det havde været sjovt at være sammen med ham det stykke tid, men vi ses forhåbentlig på april.

Kasper Dresen

De gjorde så meget for os

Vi blev modtaget af handelsskolens inspektør, der bød os velkommen til Tjekkiet. Derefter bød en af eleverne os velkommen på engelsk. Efter velkomsten blev navnet på en dansker råbt op og derefter navnet på den tjekke, som man skulle bo hos i tre dage.

Jeg mødte den tjekke, som jeg skulle bo hos, og senere viste det sig, at jeg skulle bo sammen med en anden dansker også.

Vi blev hentet af tjekkens far og kørt hjem til den lille by, som de boede i. Byen lå ca. 20 km fra skolen.

Den tjekkiske familie – forældrene, deres søn på 7 år og så den tjekke, som vi besøgte – boede i et rækkehus i to etager på ca. 70m².

Det var en meget venlig familie, der gav os et godt ophold i Zatec. Familien havde planlagt en biltur til en springvandspark, som vi skulle køre 200 km for at komme hen til. Det var meget overraskende, at de gjorde så meget for os, for det gør man ikke på samme måde i Danmark.

Da vi skulle forlade skolen i Zatec holdt skoleinspektøren en afskedstale, og sagde, at hun håbede vi havde haft det godt, mens vi havde været på besøg. Under afskeden skulle vi synge et par sange inden vi sprang på bussen og kørte videre til Prag.

Jacob Huge-Madsen

*Redigeret af
Søren Jensen*

Forladt

*Linien bliver kortere
jeg er træt
tankerne de flyver afsted.
Kort*

*For hver dag er jeg svagere
falder væk
væk fra alle andres tanker.
Svag*

*Føler mig så tom og forladt
den, sjælen,
vil have nyt liv. Jeg er
Forladt*

*Tilbage er kun ensomhed
Blikket er
tomt, og skæret som ligger er
Ensomt*

*Carina Lyall
1997/98*

◆ På engelskkursus i England.

Efterårsferien i år brugte jeg til en uges engelskkursus i Poole, Sydengland sammen med 14 andre danske lærere. Der var planlagt undervisning, skolebesøg med vide-
re, men derudover fik vi hver især indsigt i hverdagen hos en engelsk familie, da vi alle var indkvarteret i private hjem.

Jeg boede hos et ungt par med 2 små børn – en dreng på 3 år og en pige på 2 år. Steven var tømrer, og Loraine havde haft en lederstilling i et byggemarked, men efter at de havde fået børnene, havde hun sagt sin stilling op og arbejdede nu som kassedame hver aften fra kl. 18.00 – 20.00 og et par timer en formiddag. Hun syntes ikke, hun havde haft andet valg, da børnepasningsmulighederne er få og temmelig dyre.

En rolig start på en engelsk hverdag

Deres hverdag var indrettet sådan, at Loraine hver morgen stod op og lavede morgenmad og smurte madpakke til

Londonbesøg

ENGLAND TUR - RETUR

Steven. Børnene vågnede, når de var udhvilede, og de havde en stille og rolig start på dagen med god tid til at spise morgenmad og få tøj på. Mens Loraine småsnakkede med børnene om gårsdagens begivenheder,

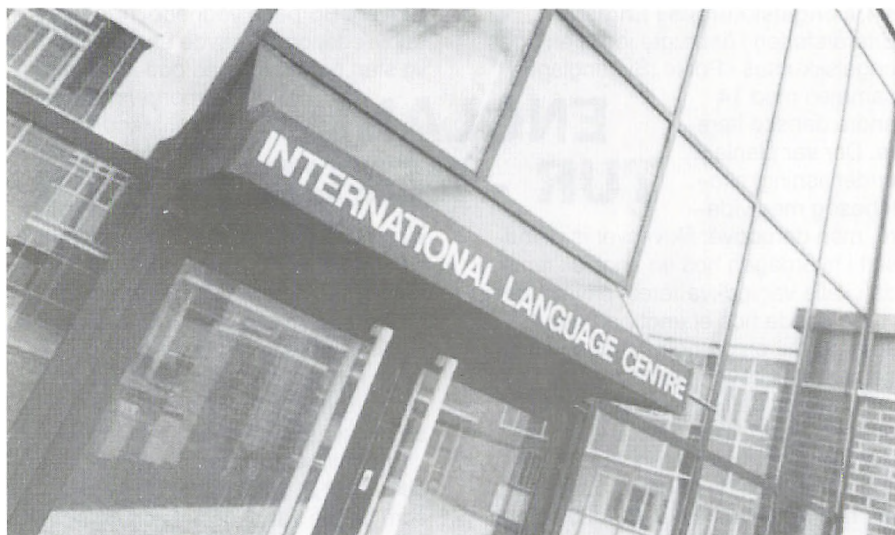
eller hvad den nye dag mon ville byde på, kunne jeg ikke lade være med at tænke på de hektiske morgener i mange danske småbørnshjem, hvor begge forældre oftest skal på arbejde og børnene i vuggestue eller børnehave. To forskellige verdener både set fra børnenes synspunkt og fra de voksnes.

Et par timer hver torsdag blev børnene passet af deres farfar og farmor, som begge var pensionister, og som tilsyneladende elskede at 'lege' med deres børnebørn. Farmoderen fortalte mig, at hun ikke helt var pensioneret, for hun havde i mange år købt ind, gjort rent og lavet mad til en velhavende ældre mand, og hun nænnede ikke at holde op, fordi han så ville blive frygtelig ensom. Hans børn havde sjældent tid til at besøge ham; efter hendes udsagn egentlig kun når de manglede penge. Så det er ikke kun i Danmark, at 'vi mangler tid' til at tage os af de ældre.

Drengen på 3 år gik 3 gange om ugen nogle timer i en såkaldt 'legeskole'. I modsætning til vores børnehaver, hvor legen og det sociale samvær er i højsædet, bliver der i 'legeskolen' både lagt vægt på leg og indlæring. En slags førskole, hvor børnene f.eks. lærer farver, tal og bogstaver, som forventes bekendt, når de starter skolen i 4-5 års alderen.

Skolebesøg som en speciel oplevelse

Som nævnt indeholdt programmet og så skolebesøg, og besøget på Park-

*På engelsk skolebesøg:
International Language Centre*

stone Grammar School blev en speciel oplevelse. En pigeskole med knap 1.000 elever fra 8. til 13. klasse. Det der først springer i øjnene på en dansker er skoleuniformen, som alle pigerne går med til og med 11. klasse. I de 2 sidste gymnasieklasser må eleverne gå i deres eget tøj, hvilket de ser hen til med stor forventning.

Under vores rundtur på skolen kom vi ind i den ene klasse efter den anden med dybt koncentrerede og flittigt arbejdende piger, der som regel sad bøjede over skriftlige opgaver på et temmelig højt niveau. Den mundtlige dimension så ikke ud til at være så fremtrædende som i Danmark.

Skolen får elever fra et stort område, og da det faglige niveau er meget højt, er der stor prestige forbundet med at være elev. For at blive det skal man have bestået en optagelsesprøve, ligesom der igen er optagelsesprøve for at

komme videre fra 10. til 11. klasse – den egentlige gymnasieafdeling. Ca. 95% af de studenter, der kommer ud fra skolen går videre med universitetsstudier.

I de mindste klasser er der 25–35 elever i klasserne, mens der i de ældste klasser kun er 10–15 i hver klasse. Dette giver de ældste elever mulighed for større fordybelse og dermed et højere niveau, som skolen lægger meget vægt på.

Et anderledes ordensreglement

Et blik på skolens ordensreglement efter besøget viser også ganske tydeligt, at vi ikke befinder os på en dansk skole. Man må ikke gå med smykker med undtagelse af øreringe, som må bæres 6 uger efter at hullerne i ørerne er blevet lavet, og da kun med forældrenes skriftlige tilladelse. Langt hår skal bindes op, og elever i 8.–11. klasse må ikke gå med neglelak eller make-up.

Skolestartsalderen i England er i øje-

blikket 4–5 år, men man overvejer at sætte den ned til 3 år. Ligesom her–hjemme diskuterer man af og til elever–nes faglige niveau, og man laver undersøgelser over deres færdigheder og sammenligner med andre lande. Nogle af disse undersøgelser har vist, at engelske børn halter bagefter, og derfor har man debatten om nedsættelse af skolealderen. Ifølge skolelederen på Parkstone Grammar School sammenlignes engelske børns resultater ofte med japanske børns, og i den sammenhæng kan de engelske elever ikke klare sig. Til gengæld glemmer man at tage en bemærkelsesværdig rekord i betragtning – nemlig at verdens højeste selvmordsrate hos børn findes i Japan.

Enestående chance for at komme ind på livet

Udover det rent faglige udbytte af turen til Poole fik jeg en enestående chance til at komme lidt ind på livet af engelsk levevis. Som almindelig turist i et land kan man gøre sig nogle iagttagelser om landets særpræg, men altid udefra og set med turistens øjne. Når man 'invaderer' et hjem og lever med i deres hverdag, har man større chance for at forstå forskelle og ligheder med vores egen måde at indrette tilværelsen på. Så min egen 'efterårsferie' har for mig understreget betydningen af vores udvekslingsrejser med eleverne, hvor de også har mulighed for at komme lidt ind under huden på en anden kultur.

Lene Hansen

Livet på pigegangen!

Livet på pigegangen er:

Søvn i øjnene

Morgenstress

Kaos på værelset

Våde håndklæder

Sure sokker

Parfumedufte og hårlak

Det er:

Sammenhold

Tøsesnak

Sladderhistorier

Høj musik

Overfyldte vægge og

Fnidder–fnadder

Det er:

Brevskrivning

Råben gennem gangene

Hårklipping

Lange formålsløse samtaler

Kakaoparties

Kikseparties

Overfladisk fredagsrengøring

Det er:

Godnat–knus

Nattesnakkeri

Daggryns lektielæsning

Det er:

LIVET!

Mette Hilleke

1997/98

Morgensang 15. september 1997 ved Pernille Justesen

Om at leve livet og om at rejse

Jeg elsker at rejse!

Det er ikke ensbetydende med, at det er dødkedeligt at være hjemme, hvor hverdagen går sin normale gang og alle de daglige rytmer ind imellem bliver til rutiner. Hverdagen har absolut sin berettigelse, – uden den ville jeg blive rodløs og uden relationer til de mennesker jeg omgås.

Vi har alle brug for, så vidt det nu kan lade sig gøre, at vi kan overskue, hvad der skal ske i den nærmeste fremtid, men for at have mulighed for at sætte vores hverdag og liv ind i større sammenhænge er det min overbevisning, at vi bliver nødt til at se noget mere og andet end livet i vores lille og trygge land.

Når jeg er afsted, er mine rejseantenner slået ud, og mit mål er at møde andre mennesker for derved at få en fornemmelse og forståelse for, hvordan deres hverdag er indrettet, og hver eneste gang bliver jeg slået af, hvor anderledes mangt og meget kan gøres.

I sommer var vi i U.S.A. Efter at være landet i Chicago var det første vi så en mand, der i et vejkryds, gik fra bil til bil. Selvom Kasper på 11 udemærket ved, at der findes folk, der tigger og må hutle sig igennem livet, var han alligevel ikke sikker på, at det han så, var det han havde hørt om. I løbet af de næste ti uger havde vi mange lignende og fuldkommen anderledes oplevelser, som alle forårsagede, at vi måtte snakke om landes forskellige måder at indrette sig på og i allerhøjeste grad om, hvordan vi mennesker behandler hinanden. Det danske system blev jævnlige holdt op imod det amerikanske med alle de positive og negative sider, vi kunne finde, og i den sammenligning fik især vores børn øjnene op for, hvordan meget er indrettet i Danmark.

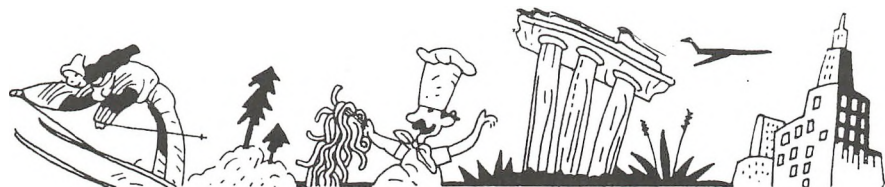
En amerikaner, der havde været på Askov Højskole, stiftede efter krigen en organisation 'Servas', som har til mål at fremme den internationale forståelse. Denne organisation trives på bedste vis, og det betyder, at vidt forskellige mennesker åbner deres hjem for rejsende af mange nationaliteter. I denne forbindelse boede vi i Oregon hos en familie, som også havde børn i

vores børns alder. Når du møder mennesker på denne måde, er der meget, du er tvunget til at gøre rede for og forklare om det land, du kommer fra, og samtidig får du et imponerende indblik i deres dagligdag. Lighederne mellem vores familiers levevis var på mange måder iøjnefaldende, og vi havde nogle udbytterige dage, hvor alle var interesserede i at få så meget at vide som muligt om skoleforhold, de respektive sociale systemer, indvandrerpolitik, ghettodannelser, skattesystemer, arbejdsmarkedets muligheder og mangel på samme og meget andet, – listen er uendelig.

Naturen er absolut også højt prioriteret, når jeg rejser. Jeg har stadig oplevelser, som har gjort et så uudsletteligt indtryk, at de har brændt sig fast på den indre nethinde. Det første er fra Sverige, hvor jeg en efterårsdag kom sejlen i en kano ude på en stor sø. Vandet var blikstille, solen skinnede og langs bredderne var der tusindvis af træer i et uendeligt spil af gule, gyldne, røde og grønne farver. Et andet 'billede' er fra Grønland, hvor jeg ser så langt øjet kan række, og det eneste, der er at se, er en storslået natur med bjerge, lav grøn vegetation og en fantastisk sø med det klareste blågrønne vand, og til alt dette var der den totale stilhed. – Det var ikke muligt at høre andet end stilheden, og hvor ofte under vi os selv at nyde den indre ro der automatisk følger?

Denne sommer var også præget af fantastiske naturscener, der spændte lige fra tørre, hede, og enorme ørkenlandskaber til sneklædte, frodige og mægtige bjerglandskaber. For mig er naturen det sted, hvor der gives tid og fred til at fundere over livets sammenhænge, og for at slutte ringen er jeg af den opfattelse, at det er vigtigt, at vi aldrig hører op med at fundere over, hvad det er vi vil med vores liv, og hvordan vi har mulighed for at påvirke vores dagligdag for at opnå det liv, vi ønsker.

Derfor: Lev livet, hvor du er – og rejs, når du kan.

♦ Elev interviewer nyansat lærer.

Er lærerne som du havde forventet?

– Hvis jeg tænker tilbage på mit første møde med lærerne, som var ved min ansættelses-samtale, fik jeg et indtryk af, at de var

meget positive, hjælpsomme og meget engagerede i at få skolens hverdag til at fungere, så alle følte sig trygge ved stedet. Jeg tænkte meget over, om det billede, de havde givet af sig selv, var ægte. For det virkede næsten for godt til at være sandt. Men efter at have været på skolen i snart et halvt skoleår, må jeg sande at de 'gamle' lærere rent faktisk er som mit første indtryk.

Sammenligner jeg med nogle af mine 'gamle' studiekammerater, som er blevet ansat ude på andre skoler, må jeg nok tilstå, at jeg har trukket et gevinst-lod.

Så som svar på dit spørgsmål må jeg svare ja, det er de.

Er eleverne som du havde forventet?

– Med hensyn til eleverne havde jeg ikke gjort mig de store overvejelser, for jeg har ikke så mange erfaringer med elever, i og med, at jeg er nyuddannet og kun har mine praktikerfaringer at trække på.

Ikke forhåndsindtaget

Der ligger også det i det, at jeg så vidt det er muligt ikke ville møde jer elever med en forhåndsindtaget mening, om hvordan I ville være.

Jeg må jo selvfølgelig tilstå, at jeg havde tænkt over om I var søde og rare eller bare nogle irriterende teenagere, der ikke kunne finde ud af sig selv.

Men som jeg sagde for, var det svært for mig at gøre nogle forestillinger om, hvordan I ville være, eftersom jeg ikke har så meget at bedømme ud fra. Én ting havde jeg dog regnet med og det

var, at I ville 'prøve mig af'.

Er der en konflikt p.g.a. din alder?

– Jeg går ud fra, at du tænker på den forholdsvis lille aldersforskel mellem jer elever og mig selv! Jeg vil sige at jeg i mange tilfælde godt kan følge jeres tankegang, når I for eksempel siger, at I ikke gider at lave jeres lektier eller når I 'laver ballade'. Men derfra og så til at billige det, er der selvfølgelig et stykke vej.

Mere afklaret

Man skal lige huske på, at selvom der kun er 8–10 års forskel på jer og mig, er den mellemliggende aldersperiode en periode, hvor man udvikler sig utroligt meget, hvilket betyder, at man psykologisk set bliver mere afklaret omkring en masse eksistentielle forhold, og dermed er mere afklaret om mange andre forhold.

Så der er rent faktisk umiddelbart en større forskel end når man kun tænker på aldersforskellen.

Hvis du tænker på min alder i forhold til mine kollegaers vil jeg sige, at de har et større erfaringsgrundlag at trække på, og der kan jeg godt mærke, at der til tider er stor forskel. Men ikke en konflikt. Dertil vil jeg sige, at jeg i mange tilfælde kan nyde godt af deres erfaringer. Det gælder både inden for det mere pædagogiske arbejde.

Synes du, at vi elever har taget godt imod dig?

– Det vil jeg skynde mig at svare ja till! Men jeg vil dog tilføje, at I elever i den første periode af skoleåret i større eller mindre grad har prøvet grænser af, hvilket vel et eller andet sted er ganske normalt, når I starter et nyt sted og I ved, at jeg er ny lærer.

Det har ind imellem givet anledning til

PRAKTISK PÆDAGOGIK

*Soren Jensen interviewes
af Kristoffer Hansen (th)*

nogle diskussioner, hvor jeg har skullet forholde mig til nogle ting, som jeg lige umiddelbart aldrig har tænkt over før, på meget kort tid. Det har da også givet anledning til nogle irriterende diskussioner om mindre vigtige forhold.

Med hensyn til at skulle diskutere det rent praktiske i en undervisning må jeg sige, at det har krævet, at jeg har været nødt til at tænke på en anden måde i forhold til, hvad jeg har været vant til på seminariet. For på seminariet diskuterede vi på teoriplan og ikke så meget praksis.

Hvordan synes du miljøet er her på NØU set i forhold til folkeskolen?

– Her vil jeg lige sige, at min erfaring som underviser i folkeskolen er meget sparsom. Men hvis jeg tænker tilbage på mine praktikoplevelser, samt på min egen tid som elev i folkeskolen, synes jeg, at miljøet på NØU passer meget fint til mine forestillinger om, hvordan jeg gerne vil have det.

Læreren som menneske

Her tænker jeg specielt på lærer/elev forholdet, hvor I som elever oplever jeres lærer i andre situationer end undervisningssituationen og dermed – forhåbentlig – finder ud af, at jeres lærer egentlig godt kan være flink og rar at være sammen med, og at han/hun også er et menneske.

Det samme gælder for mig som lærer. Jeg lærer også jer elever at kende i nogle mere afslappede situationer. For selvom I til tider kan være – hvad skal jeg kalde det? – lidt 'belastende' i timerne, så rummer I også nogle gode og værdifulde sider.

Dem får/har jeg også lejlighed til opleve og det ser jeg som yderst kvalitativt i og med, at jeg kan tænke det ind i det pædagogiske forhold i undervisningen, fordi jeg i større grad kender det hele menneske bag facaden. Samtidig er det også rart og sjovt at være sammen med unge mennesker på en mere uforpligtende måde.

Derudover synes jeg at sammenholdet imellem NØU'ere er stærkt, hvilket afspejles i den tolerance og respekt.

der udvises for andre mennesker. Og det ser jeg som noget af det mest værdifulde ved det at være efterskolelærer.

Har du så meget idræt fordi du selv synes, at du er for tyk?

– Ha..ha..ha! Synes du, det er så slemt? Det kan da godt være, at jeg ikke er så tynd som dig Kristoffer eller ikke ligner Marcus Schenkenberg, og det kan da også godt være, at jeg har et par kilo for meget, men det er absolut ikke noget der generer mig. Jeg har bare en last over for god dansk mad, og så kan jeg godt lide sport i al almindelighed. Så det kan da godt være, at jeg ligner Brian 'bokser' Nielsen mere end Mike Tyson. Men sådan er jeg!

Hvad synes du om, at skolen er så lokalpræget?

– Det ser jeg absolut ikke som noget problem. Jeg synes, at det er en god tradition, at man sender sine børn på NØU – eller efterskole for den sags skyld – fordi man gerne vil give dem en forhåbentlig lige så god oplevelse som man selv havde eller fordi, at ens søskende har gået her og har haft et godt år.

Det vigtigste for mig er bare, at den enkelte elev selv har været med til at bestemme og ikke bare kommer på NØU fordi et eller andet familiemedlem har gået på skolen. Dog er det da også rart, at der kommer elever fra andre områder af landet, for det giver da de lokale unge en mulighed for at lære 'fremmede' folk at kende.

Har vi nogle regler som du synes skulle laves om eller fornyes?

– Selvfølgelig findes der regler og principper på skolen, som jeg synes kunne være anderledes. Det ville da også være mærkeligt andet. Jeg kommer jo hundrede procent som udefra

kommende og har selvfølgelig nogle ideer til hvordan 'min' skole skal være.

Men jeg kommer ikke som den store revolutionær og skal ændre skolen fra første sekund. Jeg mener ikke, at man som ny skal/kan forlange store ændringer for man har prøvet at leve i det eksisterende og set hvordan det virker.

Det tager jo tid for man har vænnet sig til den måde tingene kører på, og jeg føler stadig der er visse ting jeg ikke har prøvet endnu.

Store ændringer

Synes du selv, at du kan komme med noget nyt til skolen?

– Ja absolut. For ellers ville mine fire år på seminarieret da være spildt. En af skolens forhåbninger til det at ansætte nye folk er vel også, at denne nye mand/kvinde kan bidrage med ny-tænkning i dagligdagen.

Jeg har bl.a. bidraget med et nyt fag på skolen – nemlig NØU-Derude, som en af de mest synlige ting. Men som jeg sagde før, er det for mig et spørgsmål om at have prøvet tingene, for jeg tager stilling til om jeg vil/skal ændre større eller mindre ting på skolen, og selvfølgelig er der forskellige ting, der kunne gøres på en anden måde.

Men skolen kan jo køre på lige så mange, mere eller mindre, forskellige måder som der er personer, og jeg vil nok vælge at diskutere mine ændringsforslag i et andet forum.

Hvordan har det været for dig at starte på lærerjobbet som nyuddannet?

– Det har været spændende, men også lidt hårdt. For som jeg nævnte tidligere har jeg været vant til altid at diskutere undervisning og børn på teoriplan, og så lige pludselig står jeg foran alle de her elever, som jeg skal undervise.

Jeg må indrømme, at jeg i starten

havde lidt problemer med at tænke undervisning på et mere praktisk plan. Det har været hårdt, fordi jeg ikke fra seminarierne har haft nogle konkrete undervisningsforløb med, men har været nødt til at starte helt fra bunden med at bygge min undervisning op ud fra de materialer, der er til rådighed.

Der har også været nogle områder, som jeg ikke har beskæftiget mig så meget med på seminarierne, og som jeg derfor har været nødt til at sætte mig mere ind i. Men det er jo også en af de spændende ting ved jobbet, – at man aldrig bliver færdig med at sætte sig ind i andre og nye områder.

Lidt frustrerende

Det at starte som nyuddannet lærer har for mig også været lidt frustrerende, forstået på den måde, at jeg har haft nogle ideer til, hvordan min undervisning skulle være, således at alle fik mest muligt ud af undervisningen.

Men jeg må sande, at jeg ikke har haft lige stort held med alle mine ideer, og har derfor været nødt til at tage dem op til revision og så prøve at ændre dem, således at de blev mere anvendelige.

Man taler om at ny lærere får et realitetschok, når de kommer ud i 'virkeligheden'. Det er vel også rigtigt nok, for der er nogle af ens ideer, som er udtænkt på baggrund af teori, der ikke fungerer helt efter hensigten. Man finder ud af, at der er en forskel mellem teori og praksis – man finder ud af, at nogle af ens teorier i realiteten ikke fungerer i praksis – og det kan godt komme som et chok ind imellem.

Har du tænkt dig at flytte til folkeskolen efter du har prøvet jobbet som efter-skolelærer – eller er du blevet grebet af det. Er det din fremtid?

Søren Jensen

– Det er svært at svare på, for jeg har stadig 42 år endnu i jobbet som lærer inden jeg skal pensioneres. Men sådan som det ser ud lige nu, er jeg grebet af det og kan ikke forestille mig selv i rollen som folkeskolelærer. Det rummer efterskoleformen for gode og udfordrende områder til.

Men jeg er nu ikke sikker på, at jeg bliver på NØU resten af min lærertid, for 43 år på samme arbejdsplads er ikke en idé, der umiddelbart fanger mig. Dermed ikke sagt, at jeg flytter efter de første par år, for det er jobbet på NØU for udfordrende til!

*Interview ved
Kristoffer Hansen,
1996/97 & 1997/98*

♦ Fra Elevmødet 1997.

Den første lørdag i oktober dannede også i år rammen om vores årlige Elevmøde.

Traditionen tro var dagens program

bygget op på en sådan måde, at der mellem underholdningsindslagene var afsat masser af tid til at snakke, hygge sig og genopfriske gamle minder. For de nuværende elever var højdepunkterne dels årets TEMA-SHOW leveret af dem selv – og så fodboldkampen mod de tidligere elever.

Forberedelserne til årets TEMA-SHOW 'Skolekammerater' strakte sig i år over 2 dage. Torsdag blev alle de praktiske ting såsom lys- og sceneopsætning klaret, og indslagene blev øvet hver for sig i løbet af formiddagen således, at vi i løbet af eftermiddagen kunne køre den første gennemspilning.

*Elevhold 1997/98 på scenen:
Afslutningsangsten på TemaShow '97*

Fredag var afsat til 2. gennemspilning samt generalprøve og selvom mange syntes, det var et næsten

TIDLIGERE ELEVER FYLDER SKOLEN

umenneskeligt slid at skulle blive VED med både at

snakke højere og synge højere, ja så var alle glade og tilfredse med resultatet og forberedte til fingerspidserne, da vi nåede lørdag og derved premieren for de gamle elever.

Håbet om at vinde i fodbold er der stadig

Fodboldkampen var også godt forberedt. Lærer Soren var årets træner og havde bl.a. trænet med det meget lovende hold et par timer fredag formiddag. Vores – og ikke mindst Knud B.'s drøm er, at de nuværende elever et år kan vinde over de tidligere elever, som dog desværre har nogle flere spillere at stille hold af! Håbet er imidlertid lige lysegrønt hvert eneste år, og det var det bestemt også i år!

Og hvordan spændte dagen og herunder fodboldkampen så af? To nuværende elever beretter her om deres indtryk fra årets elevmøde:

Invasion af gamle elever!

I dagene op til Elevmødet – eller nærmere betegnet 'elevinvasionen', havde vi Temadage. Jeg var med til at skrive replikker og kæde hele historien sammen. Den handlede om 2, der mødtes og troede, de kendte hinanden fra skoletiden. Efter at have udvekslet diverse minder viste det sig, at de aldrig nogensinde havde gået i skole sammen!

Til at starte med arbejdede vi i grupper, senere skulle vi øve helheden – og man må sige, at vi øvede og øvede og øvede...

Så blev det lørdag. 2.årseleveme glædede sig selvfølgelig til at se de andre elever fra sidste år igen, og vi andre så bare forvirrede til, mens skolen blev invaderet af gamle elever. Alle gemmesteder var fyldt!

I løbet af dagen havde vi forskellige praktiske opgaver, såsom at udlevere sodavand, tømme askebægre og bære stole. Samtidig var vi vist alle lidt spændte på, om vores show ville køre – eller kikske totalt! Det sidste blev heldigvis ikke tilfældet – der var i hvert fald bifald, da vi var færdige, så lidt godt må det ha' været.

Senere på eftermiddagen spillede nogle af os fodboldkamp mod de gamle elever. Vi tabte – men stemningen var høj, specielt når vores heppekor råbte: 'Hubba, hubba, hubbaba – de gamle de skal ha' da da'.

Efter kaffen var det lærernes tur til at optræde. Søren var til optagelsesprøve som lærer på NØU, Knud P. blev puttet i en kasse, som senere blev gen-nemboret af spyd – og så var der gæ-

steoptræden af Denver og Domingo, alias Hans og Knud B.

Det var faktisk et ret godt show, når man tager i betragtning, at det jo var lærerne, der optrådte!

Vi havde en god og velykket dag, og jeg glæder mig allerede til at komme til næste år – som én af 'de gamle'.

*Louise Jørgensen,
1997/98*

Dagen bliver godt forberedt

Oprydning, støvsugning og værelses-tjek. Skolen skulle være ren og pæn til årets Elevmøde. Vi arbejdede ihærdigt, ikke mindst på at få vores Tema-Show færdigt til tiden. Alt skulle være klar.

Det blev lørdag middag og det væltede ind med gamle elever. Alle var kommet for at hilse på lærerne og gense deres gamle skole. Nogle af os kendte nogle i flokken, andre kendte ingen – og alligevel havde vi alle noget tilfælles – nemlig det at være eller have været elev på Nr. Ørslev Ungdomsskole. En mærkelig tanke ...

Udsnit af de medvirkende i 'Lærernes Minde-Cabaret'

Vores show gik godt, så vi kunne bagefter med god samvittighed nyde den mad, køkkenet havde lavet til os. Alle spiste med stor appetit.

Da maden så småt var faldet til bunds, udfordrede vi de gamle elever i en rask fodboldkamp. Der var tæt løb, men desværre vandt vi ikke. Ikke engang vores suveræne heppekor hjalp, vi var og blev nr. to!

Efter kampen var dagens program ved at være slut, men vi manglede stadig at se lærernes cabaret, så vi samledes alle i gymnastiksalen. Lærerne lavede en lystig forestilling, hvor de både sang, tryllede og lavede grin med elevholdene.

*Elevhold 1987/88
er godt repræsenteret*

Cabareten var dagens sidste indslag og vores gæster skulle hjem. For os stod der nu igen oprydning, støvsugning og værelsestjek på programmet, så vi kunne være klar til at modtage en ny portion gæster – nemlig vores forældre – dagen efter.

*Mette Skafte,
1996/97 og 1997/98*

*Indledning og redaktion ved
Anne Pedersen*

ELEVMØDE 1998
Lørdag 19. september kl. 10:30-17:00

◆ Tanker fra en 10års jubilær.

Er der virkelig gået 10 år?

Gud, hvor er vi blevet gamle.

Nej, – Gud hvor var vi nogle små drengerøve!

Jeg er blevet bedt om at se tilbage på tiden på NØU og prøve at fortælle, hvad opholdet har betydet for mig frem til i dag.

Ud over en 10. klasses afgangsprøve var det i tiden på NØU, at jeg fandt på – den mellem kammerater, noget politisk ukorrekte beslutning – at blive skolelærer. Det er jeg så imellemtiden blevet.

På det område kan man helt konkret sige, at der er sket noget på NØU, som har betydning for mig i dag.

Men ud over ovenstående har jeg svært ved at finde konkrete eksempler, og det er i grunden ikke så sært. For tiden på NØU var godt nok en uddannelse med et konkret udbytte – en eksamen – men først og fremmest var det en personlig udvikling, en dannelse.

Det var ikke kun skole, når vi sad i klasserne og svedte over dansk og matematik. Det var skole døgnnet rundt.

NÅR TANKERNE GÅR TILBAGE

Nogle gange 7 dage om ugen med den bedste pædagogik, der findes, nemlig efter princippet 'learning by doing'.

Vi levede i det – og vi lærte imens. Vi lærte respekt – re-

spekt for os selv og respekt for andre mennesker.

Det må ha' set ud som et næsten uopnåeligt mål at lære os noget om respekt, ligesom det må have krævet nogle tålmodige sjæle at være skolelærere for den flok verdensmestre vi var, da vi startede på NØU.

Et af verdens store mysterier

Egoet var i top, vi kunne alt og selv om vi, som kejseren, fik at vide, at vi ikke havde noget tøj på, troede vi aldrig på det. Hvilket selvbedrag!

At det skulle lykkes at lære os noget om respekt for os selv og andre mennesker, venskaber og sammenhold – og dertil at give os lysten til at læse videre og dygtiggøre os, ja, det er et af verdens store mysterier.

Men jeg tror, jeg vil påstå, at det lykkedes tænk hvis hele verden havde gået på NØU.

*Skoleåret 1987/88:
Gruppefoto i forhallen*

Toke Katzeff

◆ 2 tidligere elever skriver fra USA.

Drømmen om at komme ud at rejse var der, men at det blev til USA, var mere et tilfælde. Vi læste annoncen i maj, blev HHX-studerenter i juni og rejste i juli – og det gik stærkt.

Noget der virkelig har været med til, at vi havde modet til at rejse ud og opleve det ukendte, var et år på Nørre Ørslev Ungdomsskole. Der lærte vi at stå på egne ben – samt at stå frem foran ukendte mennesker og sige sin mening om nogle emner.

Vores forældre kom ikke springende, når vi havde problemer, nej, nu var vi 'voksne' og måtte lære at stå ved det, vi sagde og gjorde.

Vi må sige, at NØU har en stor del at gøre med vores spring ud i den vide verden. Nr. Ørslev Ungdomsskole gav os troen på os selv, den lærte os nye sider af os selv, som vi ikke havde fået ved at gå i en almindelig folkeskole.

Ved at opholde sig på NØU i døgnets 24 timer lærte vi at omgås andre mennesker, samt at respektere hinanden, som dem vi var. Vores vilje kunne vi heller ikke altid få, for alle skulle have det godt og føle sig hjemme på skolen. For at det kunne lade sig gøre, måtte alle give et lille stykke af sig selv til fællesskabet på skolen. Det gjorde vores årgang, og vi havde et uforglemmeligt år, som ingen kan tage fra os.

Tak for det, Nørre Ørslev Ungdomsskole!

De amerikanske forhold er store

Efter 26 timers rejse landede vi så i Reno. I denne by skulle vi tilbringe de næste 10 måneder af vores liv. Familien Zipp – som vi bor hos – havde for-

talt, at Reno var en lille og rigtig hyggelig by. Men med en lufthavn større end Kastrup, og med et indbyggertal tæt på

AMERIKANSKE OPLEVELSER

500.000 – hvor lille er Reno så? Vækkeuret ringer, du vågner, kigger ud af vin-

duet, og lige meget hvor du kigger er der bjerge – en udsigt, som bare er helt ubeskrivelig, og ingen steder i Danmark vil man kunne finde magen til.

USA er landet, som aldrig står stille. Butikker har åbent 24 timer i døgnet. Fitness-, bowling- og indkøbscentre har også åbent hele døgnet – hvordan kan her så være stilhed?

At rejse ud i verden kræver mere mod, end du umiddelbart tror, du pakker nemlig ikke bare kufferten.

Du kommer til et helt nyt sted, hvor alting er forskelligt fra det, du er vant til hjemmefra. Du kommer ind hos en familie, du aldrig har mødt i hele sit liv – og skal nu til at leve efter deres normer – samt vænne sig til deres tro.

Kulturchok ved at bo hos en jødisk familie

Det er således, at vi bor hos en jødisk familie, hvilket man umiddelbart ikke ser som noget anderledes end det at være kristen. For vi er alle mennesker, som gerne vil have nogle behov dækket, men der findes ingen sammenligning i den jødiske og den kristne tro.

Vi må indrømme, at vi fik noget af et kulturchok, da vi kom til den familie, vi bor hos. Intet – og vi mener virkelig intet – var som det, vi var vant hjemme fra.

Vi var godt nok blevet advaret hjemme fra af andre unge piger, som havde boet hos familien – samt af familien selv.

Det at være jøde er noget helt andet,

noget ubekendt for os som kristne. OK tænkte vi begge, svinekød, det kan vi da nok undvære i de 10 måneder, vi skal bo hos dem, men det er ikke manden, der er til forskel fra det, vi kender. Hele deres liv er bygget op om nogle helt andre mål, end dem vi har fra vores liv.

Vi to piger, som tog herover sammen, drømmer om et karriereliv i høje stillinger, og dermed står 'egen familie' ikke først på vores ønskeseddel, når vi kommer hjem.

Alle unge piger i Danmark drømmer nok om at få et job, når de er færdige med deres uddannelse. Sådan ser en fremtid ikke ud for en jødisk ung pige. Hendes drøm er at få en mand og nogle børn, som hun kan tage sig af. Hvis hun får det, er hendes mål med livet blevet opfyldt.

Kvinden spiller dog en stor rolle i det jødiske samfund, det er nemlig hende, som skal holde familien sammen. Hun er grundlæggeren.

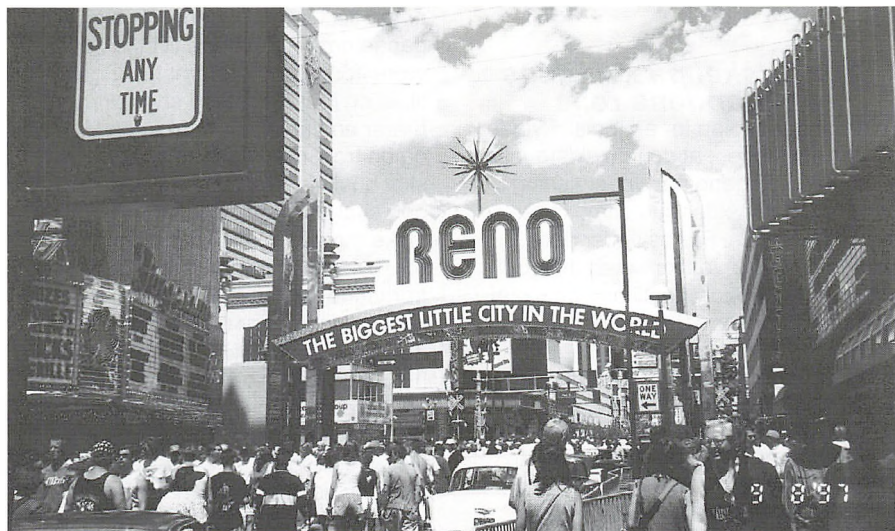
Kvindens stilling i en jødisk familie

Som ung pige/kvinde i det jødiske samfund, må du på ingen måde have kontakt med mændene. Du må heller ikke tale med dem, med mindre du er gift, hvis ikke, er det en stor synd at gøre det. Dermed er det således, at mænd og kvinder lever i to verdener, og de to verdener bliver først forenet, den dag man bliver gift.

For os som kristne er det svært at sætte sig ind i, da vi er vant til at kunne omgås det modsatte køn uden at få problemer med forældrene og jødiske præster, Rabbinerne.

Hvis det bliver opdaget, at en ung pige har talt med en ung mand, bliver de begge to straffede i 5 år. I de år må de ikke tale med det modsatte køn, og deres chancer for at blive gift er meget dårlige.

Reno med liv i gaderne

Som jøde er det ikke usædvanligt at man bliver gift, når man er 18 år, da man som jøde ikke går ud og møder hinanden på diskoteker og derefter for-elsker sig. Nej, her bliver der arrangeret et møde mellem to unge mennesker. Til dette møde skal de så tale om, hvad de ønsker af deres egen fremtid – og hvis de har samme mål med livet bliver de gift. Det er dog således, at de unge mennesker ikke er alene til dette møde. De har hver især deres familie med, som også er med til at bestemme, om deres søn eller datter skal giftes med den pågældende person.

Brilluppet står tit 1 – 3 måneder efter det første møde, og efter de er gift, skal de så først til at udforske hinandens verdener. Inden man er blevet gift har man som sagt aldrig været sammen med det modsatte køn. Som man kan læse af det ovennævnte, bliver man som jøde ikke gift af kærlighed, men alene med henblik på at få egne børn og dermed noget at tage sig af. Sex er ikke noget, man skal nyde, man gør det ene og alene med henblik på at få børn.

Stor forskel på kvindens og mandens rolle

Hvad angår skolen for en jødisk kvinde, så er det således, at de i de sidste 4 år af deres skolegang har undervisning i, hvordan man holder hus samt tager sig af sin familie. For os virker dette som kønsdiskrimination, men den jødiske kvinde er opdraget til at tage sig af familien og det er det vigtigste job i verden.

For at vende tilbage til ægteskabet, må man som jøde heller ikke vise offentligt, at man holder af hinanden. Kys og holde i hånd sker kun inden for husets fire væge.

Dette henfører til det næste punkt,

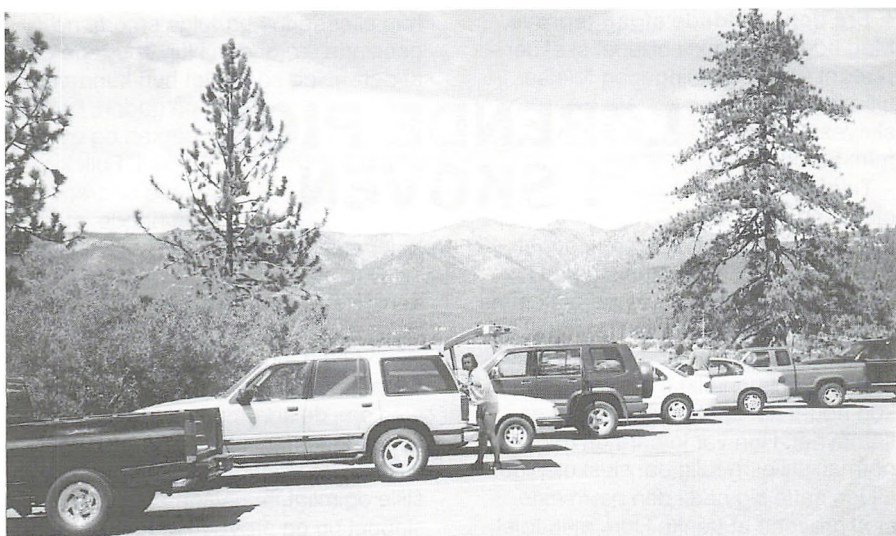
som er, at mænd og kvinder, som ikke er gift, ikke må give hinanden hånden, når de mødes. Dette betyder nemlig, at man ønsker noget seksuelt med den person, som man møder.

Hvad angår manden i det jødiske samfund, er det ham, som tjener penge, for på den måde at kunne forsørge sin familie. Manden har ingen decideret indflydelse på, hvordan hans børn bliver opdraget, selvom manden altid har det sidste ord at skulle have sagt. Faderen er et forbillede for sin søn, og meget tit er det sådan, at sønnen skal gå i faderens fodspor. Hvis faderen f. eks. har egen virksomhed, er det sønnen, der skal overtage den, men selvom sønnen overtager den, har faderen stadig 'magten' over, hvad sønnen foretager sig.

Vi har det bare helt perfekt

Nå, men som vi har nævnt om kvinderne, så er det dem, der er hele holdet for familien, og ved at være dette viser de, at de tror på Gud. Sådan er det ikke for mændene, de skal flere gange om dagen bede til Gud samt være iført noget bestemt tøj. Grunden til, at de jødiske mænd samt drenge bærer en yamaka – som er en lille hat og en trøje med 4 strenge – er at de skal huske deres Gud. 3 gange om dagen skal de også bede til Gud, fordi jødiske mænd hele tiden skal mindes om, hvem der er over dem, så de ikke tror, at de har for meget magt.

Familien Zipp er utroligt venlige, vi har det bare perfekt. Da vi havde været her i 3 uger, tog de os med på ferie. Vi var 10 dage i Los Angeles. Det er en millionby – hvor man aldrig er alene. I Hollywood ligger villaerne side om side, med mindst 4 biler i hver indkørsel. Et helt ubeskriveligt kvarter. Vi var også i

Tur til Lake Tahoe – søen med den flotte udsigt

Disneyland, og der glemmer man, hvor gammel man er, man er nemlig bare som et lille barn.

Vi oplever virkelig noget hele tiden. For en uge siden flyttede vores familie, da de havde købt et dobbelt så stort hus, som det, de boede i. For at fortælle lidt om standarden, har de en husholderske, to gartnere/altmuligmænd og så os to unge piger – og det taler vist for sig selv.

Vi har vores egen lejlighed, og en bil – og fri hver week-end, så vi klager ikke. Selvom de er lidt 'snobbede', har de gjort og gør stadig alt for, at vi skal føle os hjemme.

Vi føler det er vores hjem

Vi har nu været her i 3 måneder, og hvad skal det ikke ende med. Jo læn- gere vi er her, des mere falder vi til. Al- lerede nu føler vi dette her er vores hjem.

Den anden aften, vi sad og spiste, sagde Barbara, som er moderen i hu- set: 'Mine to piger'. – Kan man så an- det end føle sig hjemme?

Vi elsker at være her, ligesom vi gjor- de med Nørre Ørslev Ungdomsskole. Indtil nu har vi gjort mange valg i vores liv, men de største valg var året 1993– 94 på NØU, og så nu året 1997–98 i USA – og vi fortryder intet!

Tak for minderne NØU. Vores ven- skab startede på Nørre Ørslev Ung- domsskole.

*Malene Johnson og
Stine Berg Jensen,
1993/94*

◆ **Fra den udvidede afgangsprøve.**

Med udgangspunkt i billedet skal der – præget af de stemninger og følelser

billedet vækker – skrives om det, man får ud af det:

– Telefonrøret

gled langsomt ud

af hendes hånd. En følelse af angst, fortvivlelse og depression steg op i hende. Den fremmede mande-stemme klingede stadig i ørene på hende. 'Din mor er desværre omkommet i et trafikuheld'. Det kunne ikke passe, det var kun noget der skete i romanerne og i fjernsynet. Hun var jo bare en ganske normal, stille og rolig dansk skolepige.

Hun satte sig ned i den nærmeste stol, prøvede at tænke klart, men følelserne vrimlede op i hende, som var de en orkan. Hun fik en trang til at slå løs på det hele og ødelægge alt, håbede at hun kunne slå følelserne ud af sig. Hun smed telefonen på gulvet, så den begyndte at dytte. Derefter for hun direkte mod porcelænsskabet, smadrede alt fra tekopper til store lagkagefade, så skårene slog op omkring hende. Det nyttede intet, hun var stadigvæk besat af smerten.

Hun måtte bare væk fra det hus

Hun kunne ikke holde ud at tænke på huset og alle de minder moderen og hun havde haft sammen i det. Hyggetidspunkterne hvor de havde siddet og pludret om drenge, veninderne og om skoleproblemerne ligesom rigtige veninder, og hvordan moderen altid havde været der, til at trøste hende, når problemerne blev for store for hende.

Hun måtte bare væk fra dette hus og alle de minder om hendes mor. Nu ville hun bare ønske, at moderen aldrig havde eksisteret, så havde hverken

hun eller denne grufulde smerte nogensinde været der. Hun spurtede ud af døren, løb så hurtigt hun kunne ud

LØBENDE PIGE I SKOVEN

på gaden, hen til parken og over broen. Folk kiggede undrende på hende, stod

tøvende stille, rystede på hovedet og gik videre. Hun var ligeglad, hvad de tænkte, hun ville bare væk fra dem og hele verden. Hun stoppede op ved skovkanten, hun følte sig draget mod denne mørke sorgfyldte skov, det var som om, de sorgmodige træer bød hende indenfor.

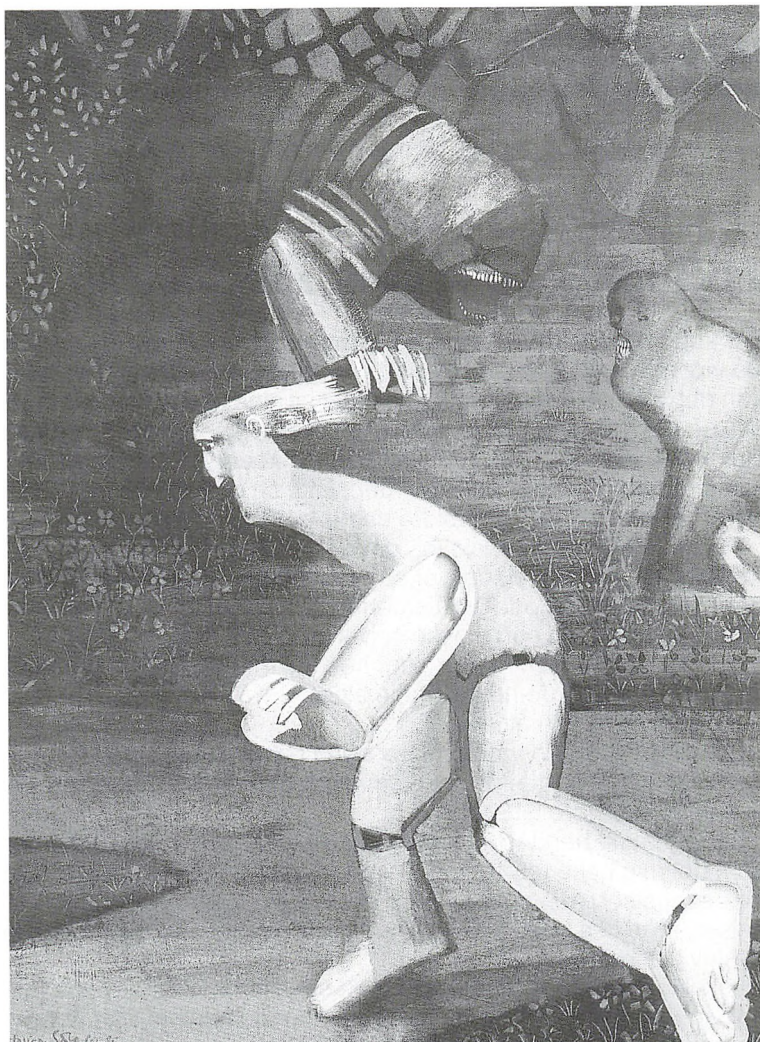
Hun gik forsigtigt ind på skovstien, stille og roligt, hun var nærmest helt afslappet nu og prøvede at trække vejret regelmæssigt.

Træerne lignede nærmest uhyrer

Det var sensommer. Træerne stod stadigvæk grønne. Græsset var tørt og små smørblomster stod rundt omkring. Skyerne havde dækket himlen som en port, som gjorde det umuligt for solens stråler at trænge igennem.

Hun kiggede ind i skoven, træerne voksede tæt op ad hinanden, de lignede nærmest uhyrer der stod parat til at angribe deres fjender. Hun følte, at de kunne springe på hende når som helst. Nu blev hun grebet af angst igen, og nu var det værre end nogensinde. Hun spurtede afsted så hurtigt som hun kunne, blodet pumpede i hende, det kunne ikke gå hurtigt nok. Pludselig følte hun sig svimmel, dejsede om i græsset og blev liggende i bevisløs tilstand.

Hun vågnede ved, at en hånd blev lagt på hendes skulder. 'Er der noget jeg kan hjælpe dig med? Jeg så dig løbe som om du flygtede fra livet', sagde

*Arne Haugen Sørensen:
'Lobende pige i skov' – 1985*

en blød mandsstemme. Hun åbnede øjnene og så en bekymret mands ansigt. 'Er du okay?', spurgte han venligt.

Nu kunne hun ikke holde det ud længere. Hun brød i tårer, hylede, vrælede

og skreg, som hun aldrig nogensinde havde gjort før. Manden rejste hende op, og så dybt forstående på hende. 'Skal jeg følge dig hjem?' – spurgte han. Hun nikkede, tog ham i hånden, og fortalte grådkvalt, hvad der var sket.

*Mette Hersom Hansen,
1996/97*

Morgensang 25. august 1996 ved Lene Hansen

Et langt liv og et godt efterskoleår

For kort tid siden døde en meget gammel kone i Frankrig – hun blev 122 år. Så vidt man ved var hun i mange år verdens ældste menneske, og for os kan det være svært at forstå, hvad det vil sige at blive så gammel. Men for at belyse det kan jeg fortælle, at da hun blev født levede H.C. Andersen stadig. Hun var i fyrrerne, da Europa oplevede et ragnarok under de blodige slag i skyttegravene under Første Verdenskrig, og da Hitler overfaldt Frankrig i 1940 var hun allerede en ældre dame, der havde nået pensionsalderen.

Forskere interesserer sig for, om de kan finde nogle lighedspunkter og fælles træk ved folk, der bliver så meget ældre end gennemsnittet, og inden den franske kone døde er hun derfor flere gange blevet interviewet, fordi man ville høre, om hun måske selv kunne give noget af svaret.

Hun forklarede selv, at der efter hendes mening var tre grundlæggende ting, der muliggjorde hendes høje alder:

- 1) Hun kunne lide at leve.
- 2) Hun havde altid været interesseret i alt omkring sig.
- 3) Hun var i besiddelse af et fantastisk humør. Som hun selv sagde: 'Det er vigtigt at bevare latteren!'

Da jeg læste hendes forklaring på, hvorfor hun var blevet så gammel forekom det mig bekendt, og ved nærmere eftertanke gik det op for mig, at de tre betingelser, hun opstillede for et langt liv, var næsten de samme betingelser, man kan opstille for, at I kan få et godt efterskoleophold her på Nørre Ørslev Ungdomsskole.

I skal kunne lide at leve og dermed også kunne lide at være her. Derfor er det vigtigt, at I selv har valgt at komme her og har lyst til at åbne jer for livet her på skolen og alle de muligheder, det indebærer.

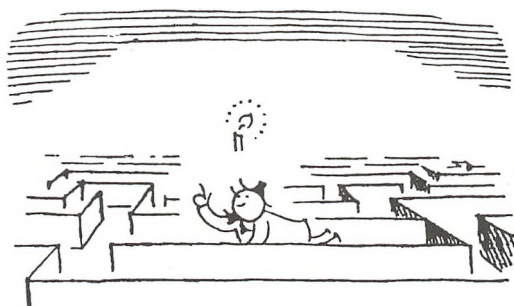
I skal være interesseret i jeres omverden. På det helt nære plan er det vigtigt, at I har lyst og mod til at interessere jer for hinanden. I bor 60 tilfældigt sammensatte mennesker her de næste 10 måneder, og det bliver kun rart at bo så tæt sammen, hvis I tør engagere jer i hinanden.

På det lidt videre plan er det også vigtigt at være interesseret i sin omverden. Her på vores lille skole kunne man faktisk godt lukke resten af verden ude og kun interessere sig for sig selv og hinanden. For at undgå det hører

vi radioavis hver morgen, så I har mulighed for at høre, hvad der foregår uden for Nørre Ørslev Ungdomsskole. Desuden holder vi flere forskellige aviser, så I kan orientere jer, og det vil jeg kraftigt opfordre jer til at gøre. Og sidst men ikke mindst har vi i løbet af et skoleår mange udadvendte arrangementer, der gerne skulle være med til at vække jeres interesse for omverdenen. Vi har f.eks. foredragsaftener, og vi har en udvekslingsrejse med en skole i Tjekkiet, som vi skal besøge, og som også kommer på besøg her hos os. I den forbindelse er det at største vigtighed, at I er åbne og interesserede.

Den sidste ting kan også meget nemt overføres til jeres efterskoleophold. 'I skal bevare latteren!' At tage tingene med godt humør og at kunne se humoristisk på verden er af stor betydning, fordi I vil opleve ukendte ting, som I måske er usikre overfor. Så er det somme tider lettere, hvis man tager det med godt humør. Det er også nemmere at komme i kontakt med andre, hvis man ikke er tilknapet og sur men åben og i godt humør.

Betingelserne for at blive 122 år gammel og betingelserne for at få et godt efterskoleophold ligner altså meget hinanden. Hvis I lever op til dem, kan jeg ikke love jer at I bliver 122 år, men jeg tør næsten godt love jer et godt efterskoleophold her de næste 10 måneder. Så held og lykke med det!

***'Livet er en labyrint.
Mange gange ender blindt.
Sejr vinde vil hvo vender,
hvor de blinde gange ender.'***

◆ Når tankerne går tilbage...

Regn, regn og atter regn. Aldrig har jeg været så våd og frosset så meget som jeg gjorde, da vi skulle slå telte-
ne op.

Dette var starten på vores vildmarkslejr, som lærerne i den grad havde rost til skyerne. Det regned faktisk så kraftigt, at vores program blev ændret.

Halvdelen af mandagen lå vi i teltene og ventede på at regnen skulle holde op. Resten af mandagen brugte vi i Sorø – en vældig hyggelig by, men desværre begyndte det at regne igen.

Heldigvis kunne vi komme i tørvejr på Sorø Akademis kostskole. Der spiste vi vores medbragte frokost. Da regnen var holdt op så vi Sorø kirke. Endelig langt om længe, godt trætte af regnen, tog vi våde og trætte hjem.

Vi nåede at opleve en hel masse

Trods den første dags ændringer, nåede vi at opleve en hel masse andet. Vi sejlede i kano, cyklede, gik lange ture og ledte efter frøer, som var forsvundet. Om aftenen lavede vi bålmad, selvom

Turgruppe holder hvil på langdysse

VILDMARKSLEJR 1997

regnen stadig silede ned. Efter opvasken sad vi alle sammen rundt om det store fællesbål, sang sange og fik servering. Det var hyggeligt, selvom vi alle sammen var kolde og våde.

Som aftenen gik, begyndte vi alle at grue for at komme ned i vores ulækre, klamme soveposer til endnu en kold nat.

Vi slikkede solskin i græsset

Pludselig en morgen var regnen væk og solen skinnede fra en skyfri himmel. Vi fik tørret teltene, det våde tøj og vores soveposer i solen. Vi slikkede solskin i græsset og nød, at det gode vejr endelig var kommet.

Ugen gik hurtigt og dagene var pludselig fløjet afsted. Vores NØU-lejr skulle pakkes sammen – og vi skulle hjem. Vores vildmarkstur til Munkedamspladsen var slut.

Trods regnen blev det alligevel en suveræn tur, som vi aldrig glemmer!

*Mette Skafte,
1996/97 og 1997/98*

Minderne er begyndt at vælte frem

I den sidste tid er minderne begyndt at vælte frem. Alt bliver sat i relation til skolen, og det forgangne år. Det kan være lige fra en lille ting som en computerlyd fra Quake til en speciel måde af grine på, som minder om en person.

Det er meget selektivt, det vi vælger at huske. Oftest er det det positive, man husker – og glemmer heldigvis det negative.

Noget som jeg tænker meget på er vores ophold på Munkedamspladsen. En af de bedste uger på hele året.

*Madbålene ordner kartofterne,
mens koteletterne venter*

Der var en perfekt harmoni mellem eleverne, lærerne og naturen. Der var ingen hæmninger, alt kunne gøres – og alt skulle opleves. Dette gjorde, at det måske var den bedste uge på hele året.

Vi blev sat af lidt uden for Næstved, med bagage, blæsende vejr – og en smule regn. Men trods det var humøret højt – hos nogen! Det var nok allermost tanken om at skulle cykle tredive kilometer i rusk og regn, som afskrækkede de fleste. Men ikke os cykelentusiaster, tredive kilometer er jo ingen vej, og burde ikke tage over en time, men da vi skulle køre i grupper tog det jo sin tid.

Området blev ordentligt undersøgt

Efter ca. to en halv times kørsel kom vi frem, næsten uden uheld! Høyrup holdt sin egen lille tradition i hævd

ved at blive væk fra vores gruppe på en flad asfalteret vej, uden sideveje. Det er mig stadigvæk et mysterium, hvordan det lykkedes ham. Nå, men han dukkede op efter en halv times kørsel, så ingen fare dér.

Telttopslagningen viste sig at foregå næsten uden problemer, og området blev ordentligt undersøgt, og vi gædede os da naturligvis også til at komme ud på Susåen i kanoer den følgende dag.

Kanoerne var blevet hentet den samme dag vi kom, så da vi stod op om morgenen, var det naturligvis en skuffelse at det øsregnede, og efter en heftigt debat mellem lærerne blev det besluttet at aflyse turene. I stedet blev det til en gåtur ind til den nærmeste by i vådt tøj, og i silende regn.

Heldigvis havde Kristoffer en håndvarmer, som viste sig at være et værdifuldt aktiv. Han afsatte den da også senere til Ringsing.

Første dag overstået. Næste dag så det ud til at blive bedre. Kanoerne

blev taget i brug, støvlele fundet frem og cykelhjulene snurrede. Da vi kom hjem var det tid til at lave mad over bålet. Det var mægtig hyggeligt og man kunne begynde at ane en god stemning hos de fleste. En aften efter maden kom Ask og jeg til at ødelægge Brusgaards medbragte havestol.

Alle hyggede sig storslået om aftenen

Det skulle senere vise sig, at netop dette uheld skulle være skyld i, at jeg brækkede anklen og gik glip af afslutningerne samt min sommerferie.

Om aftenen blev kanoerne taget hyppigt i brug. Alle hyggede sig stor-slået, og det endte med lejr-bålshygge. Brusgaard havde forberedt et 'hvem-ved-mest' spil som udspillede sig over aftnerne. Det skal dog lige tilføjes, at de fleste af spørgsmålene var 50-50. Hvem ved for eksempel om mursejleren er verdens hurtigste fugl?

Nå, i seng allerede ved elleve-tiden. Det burde være senere – måske til næste år? De næste dage forløb ligeså godt, omend ikke bedre, da vejret endelig artede sig – og solen brød frem.

Men desværre var det på et tidspunkt også på tide at tage hjem igen. Og da tiden oprandt, var det vemodigt at skulle sige farvel til en perfekt uge i afslutningen af et perfekt år.

Vejret var med os på hjemvejen

Cykelturen hjemad gik godt. Høyrup blev ikke væk. Vejret var med os – og vi havde en masse gode minder med i bagagen. Alle var udmattede efter hjemturen, og de fleste røg da også på hovedet i seng, da vi kom hjem.

Jeg vil slutte af med at takke sidste års elevhold for en perfekt uge, som vi alle var med til at bidrage til. Samtidigt skal der også lyde en opfordring til det nuværende og alle kommende elevhold om at gøre en indsats for at få det sjovt og virkelig nyde hinandens selskab, mens man stadig har det – og det gælder også lærerne!

*Peter D. Andersen,
1996/97*

Hoppe rundt som en kåd vårhare

Overskyet, dagsregn, 5-10 grader. Det lyder som vejrudsigten en dag i oktober, men er også en god beskrivelse af vejret på Vildmarkslejren '97.

En dag var det dog godt vejr. – 'Godmorgen! Det er et herligt vejr!' – Lenes alt for morgenfriske stemme gjaldede ud over pladsen, en ting kun de mest forhærdede sovehjerner kan ignorere; desværre er jeg ikke af dem, så jeg vikledede mig langsomt ud af sovepose, tæpper, våde sokker og varme trøjer, klædte mig forsvarligt på og kravlede ud af teltet.

Udenfor var det blændende lyst – solen skinnede fra en klar blå himmel, og gav mig en overvældende trang til at hoppe rundt som en kåd vårhare! Jeg nøjedes med at løbe op til morgenmaden, hvor folket efterhånden samledes. Så loftede kong Knud sin mandige røst og befalede, at dagen vil forløbe som planlagt. Det betød bl.a. at mit hold skulle ud at sejle i kano med Hans og Knudsen.

Solen blinkede i vandet og mågerne skreg, da vi i otte kanoer klumpede os ud af Susåen og videre ud på Tystrup sø, hvor vi skulle tilbringe resten af dagen.

Efter adskillige stop nåede vi ned til den anden ende af søen, hvor vi efter

Hans' ønske afholdt kapsejls til den anden bred; herovre tændte vi et lille bål (p.g.a. en utilsigtet vandkamp undervejs) så vi kunne tørre bukser, spiste frokost og smøre solcreme på følsomme næser.

Det flotte var et mineret område!

Herefter var det tid til at strække benene, vi skulle bestige 'Mælkebøttebjerg' – en baunehøj oversået med mælkebøtter. I solskin og med den blå himmel som baggrund var den et vandvitigt flot syn; Men – alt det flotte dækkede i virkeligheden over et mineret område!

En forræderisk flok køer havde overskiddet højen til vi skulle komme. I den anledning fik vi historien fra et andet år, om den unge Brusgaard, der glad og frejdig travede rundt i området med bare tæer i sandalerne; selvfølgelig gik det galt – og han så efter sigende ret morsom ud, da kolorten væltede op mellem hans tæer!

Vi blev på toppen et øjeblik for at nyde udsigten og få pusten, der blev også produceret fine blomsterkranse inden vi gik ned på den anden side, ned til et rigtigt toilet og tilbage til kanoerne. Nu gik det stille og roligt tilbage over søen (denne gang på den lange led) og efter endnu et stop ved en iskiosk, padlede vi atter ind i Susåen.

Kulinarisk friluftsmesterværk

Allerede ca. 100 m fra pladsen, kunne vi høre, at de andre var kommet tilbage.

– Slip! Aaarrgghhh...

Nogle var henne ved skrænten og gyngte, andre passede madbål og unge forelskede jagtede hinanden.

Med vores ankomst kunne madlavningen begynde – det blev et kulinarisk friluftsmesterværk, eller noget der ligner, når man er sulten!

Udsigt over lejpladsen med varmtvandsbeholderen i forgrunden

Efter maden havde vi fri til at lege, tørre tøj, smide Astrid i vandet, eller hvad man nu kunne finde på i det gode vejr. Navnlig Hans' og Pernilles Mads havde travlt med at slå med sine store legekammerater.

Da mørket sænkede sig var det tid til den allersidste bålhygge, hvor årets kloge hoved blev kåret – der var indtil flere – og Brusgaard slyngede de sidste elendige vittigheder ud i natten.

Vi sad længe og sang og hyggede inden vi krøb til køjs.

Næste morgen skulle lejren skilles ad og pakkes sammen inden vi kunne begynde at cykle de 20 km op ad bakke og 10 km ned igen, der ville føre os gennem de skønneste landskaber og ende i Næstved ved en bus der ville køre os hjem.

Det var en våd, men hyggelig tur.

*Anna Stentebjerg-Andersen,
1996/97*

Et stop på livets vej

*En rejse fra hjemmet
Nu ikke længere under
mors og fars beskyttende vinger
Væk fra hjemmets trygge vægge*

*Grænser skal afprøves og brydes
En ny personlig udvikling
Lærdom bliver opsnapet
Politiske holdninger udvikles
Nye venskaber bliver til
Nogle endda for livet*

*Forår kærligheden blomstrer
Vand skal den have
For ikke at visne bort
At leve er at elske
men glem ikke din næste*

*Tiden nærmer sig hastigt
1 år, 10 måneder, 40 uger
Pludselig ingenting
Lev livet mens du kan
Lev i nuet*

*Juni solen skinner på himlen
Men bliver overskyet af silende regn
En sidste fest
Om lidt er vi borte*

*Med barnebarnet på mit skod
Gamle billeder fra en fjern tid
En tåre fra mit trætte øje knibes
Nostalgiens eskapisme
I morgen er det 50 år siden
I morgen skal vi modes igen
Måske for sidste gang...*

Martin Sun,
1997/98

◆ Lærerstuderende i praktik.

Som andenårsstuderende på Vordingborg Statsseminarium har man mulighed for at vælge en anderledes praktik.

Vi valgte derfor at komme på efterskole for at prøve at være lærer, med alt hvad det indebærer, sådan et sted.

Vi ankom rimeligt forberedte tirsdag d. 21. oktober, da vi forinden havde haft tre møder med forstander og lærerstab. Ligeledes havde eleverne fået et billede af, hvad vi var for en 'størrelse'.

Vi blev smidt ud i opgaverne lige på og hårdt. Uden for skemaet havde vi morgen- og aftenlyst, og vi deltog i idéfasen op til en Skole week-end og fungerede som hjælpere, da den endelig løb af stabelen.

Indenfor fagene idræt, springgymnastik, horisont, fysik/kemi, matematik, engelsk, kulørte klat (billedkunst), fælestimer m.m., fik vi rige muligheder for at afprøve idéer, komme med andre indslag end planlagt og stå med det fulde ansvar som underviser med efterfølgende kritik og ros.

Som praktikanter på NØU blev vi inddraget 100 % i dagligdagen og vi følte os som 'små' lærere. Det vi havde at sige til møder og i undervisningsøjemed blev regnet for relevant og brugbart.

For eleverne var vi nogle 'skide' praktikanter, der skulle prøves af, men blev alligevel samtidigt godkendt og respekteret.

Bedre rustet i uddannelsen

Med de tre ugers praktik i bakspejlet føler vi os bedre rustet i vores uddan-

nelse, med mange gode oplevelser, – oplevelser, der for os har været stærkere og mere positive end i vores første

praktik.

Vi har oplevet at en lille lærergruppe arbejder tætte-

re og mere effektivt. Det spiller en afgørende rolle at man får støtte af sine kollegaer inden og uden for 'arbejdstiden' og for vores vedkommende har det givet ro og overskud til at fordøje vores oplevelse.

Oplevelsen har brændt sig fast

En oplevelse, der især har brændt sig fast på vores nethinder, er to dage med DGI's airtrack (springbane à la luftpudding).

Det var i springgymnastik og idræt, at vi primært benyttede dette specielle redskab. Eleverne fik her en ny og spændende oplevelse, hvor de overskred grænser med hop og spring, de aldrig havde drømt om at kunne udføre.

Vi siger NØU mange tak for tre lærerige uger.

*Gitte Rasmussen,
Thomas O. Jensen
& Nicoline Kjerulff,
Vordingborg Statsseminarium*

◆ **Lærerstuderende i praktik.**

Som lærerstuderende er man ikke i stand til at vide noget som helst om, hvordan elever eller lærere på en skole vil modtage sådan nogle praktikanter som os.

Fælles oplevelser – og dem er der en del af – er dog det stof, der hurtigt bringer samarbejdet igang. Den første oplevelse var, da jeg sammen med en flink og jovial lærer skulle op og sørge for sovero.

De unge var lige kommet hjem, både fra Tjekkiet, men også fra en efterårsferie, så de havde ikke set hinanden i en uge. Det gik op for mig, at der virkelig var en pige- og en drengegang.

Måske burde man nærmere kalde det en ungvinde- og en ungmandegang, men det er jo ikke det normale sprogbrug.

Faktum var, at der ikke var nogen på gangene, men derimod stod de alle –

forekom det mig – mellem gangene. Der var en sådan varm omfavnelse og gensynsnyssen, at temperaturen oppe omkring toppen af trappen var mindst 10 grader varmere end for neden af trappen.

Jeg tænkte: 'Her kommer vi aldrig igennem'. Der stod en mur af kærlighed, som jeg anså for uigennemtrængelig. Resolut gik læreren lige igennem og låste døren til pigegangen. En handlingens mand. 'Jeg gider altså ikke diskutere dette' – fortalte han mig bagefter. – 'På den her måde bliver pigerne nødt til at gå udenom for at komme tilbage til deres værelser' – og det gjorde de så. Jeg tænkte: 'Det her lover godt, de er gode til at finde sammen og er kærligheden ikke den lim der får fællesskaber til at bestå?'

*Skole week-end:
Den kinesiske ambassadør har ordet*

OPLEVELSER SOM PRAKTIKANT

Himmel og helvede på et øjeblik

Min opstemthed varede præcis 10 minutter, da var jeg på vej i seng. Tilfældigt overhørte jeg følgende replikskifte af en gruppe rødder fra et værelse, da jeg gik forbi.

A: - 'Hvem er det?' B: - 'Det er vores nye vikar, der skal undervise os'. A: - 'Det ska' fan' skal han!'.

Da blev jeg en smule paf. Himmel og helvede inden for 10 minutter. Det kræver, at man som lærer skal være endog meget fleksibel og hurtig til at reagere og være i stand til at kunne tage imod lidt af hvert.

En anden sjov oplevelse er at man indser, at man først forstår noget, når man skal til at forklare andre om det.

I fysik gennemgik vi transformatorer - og jeg har faktisk aldrig forstået principperne for nu. Sværere er det at skulle undervise efter nye mere praktisk anlagte metoder. Det ser kaotisk ud, men jeg skal love for, at de elever får lært noget, når de sådan arbejder og snakker sammen.

Måltiderne som et privilegium

'Værdier i hverdagen' - det er efterskolens motto. Og de værdier består bl.a. af seks dejlige måltider om dagen. Hvor er det et privilegium at få serveret den ene ret efter den anden.

Så er der så meget mere tid til at tænke og gøre andre ting - lektier for eksempel.

Det er bare så praktisk at være så mange til at spise under ét køkken. Jeg havde dog ikke regnet med at jeg skulle være 'på', også i spisesituationer. Det blev jeg dog klar over - en del af ens job bestod altså også i at stoppe eleverne i at stikke knive og gaffler i hinanden over maden - eller i det hele

taget holde et minimum af anstændig bordskik.

Det kunne godt gå hen og ødelægge bordets glæder for nogle af måltiderne. Nogle af løjerne kunne dog godt gå hen og blive morsomme eller underlige, som da der gik konkurrence om at drikke mest mælk. Et bord drak henved tretten liter mælk under et måltid!

Lærerne gjorde indtryk af at have check - du kan selv være en Tjekke - på tingene. På det første læremøde blev en dags forløb diskuteret. Skulle en bestemt aktivitet vare en halv time mere eller mindre.

Visioner og idéer er sat igang

Vi har overhovedet ikke overblik over et års program og her diskuteres - i det perspektiv - uendelige små detaljer. Vi har så meget at lære. Det har sat mange visioner og idéer igang, denne daglige omgang med så mange dygtige elever.

Og nye vaner. Morgenradio og Morgensang kunne godt gå hen og blive en uundværlig ingrediens i ens tilværelse.

Tak til både elever og lærere og personale på NØU for et uforglemmeligt praktikophold.

*Thomas O. Jensen,
Vordingborg Statsseminarium*

Morgensang 18. november 1997 ved Hans Christiansen

Tænk globalt – og handl lokalt

For mere end 10 år siden fremkom FN med en meget fin miljørapport, udarbejdet af bl.a. den tidligere Norske statsminister Gro Harlem Brundtland, derfor navnet 'Brundtland-rapporten'. Den fortalte, at kloden var stærkt presset af den menneskelige aktivitet, kort og godt, at det globale miljø var ved at bryde sammen!

Men de folk, der havde udarbejdet rapporten, var kloge mennesker fra mange lande, så de havde også udarbejdet nogle ideer til, hvordan det globale miljø kunne blive bedre. I den vifte af ideer de fremkom med, var der et slogan, som for mange blev budskabet i rapporten, nemlig sloganet: 'Tænk globalt, handl lokalt'. Jeg tror ikke, det globale miljø er blevet mærkbart meget bedre igennem de år, der er gået siden Brundtland-rapporten, og de fleste har nok også glemt den.

Den anden dag kom jeg i tanke om sloganet, 'Tænk globalt, handl lokalt'. Jeg synes, som jeg også gjorde dengang, at det er et godt og brugbart slogan. Man kunne måske også bruge det, som en slags leveregel. Hvis man tænker efter, gælder det jo, hvis man bruger det i en bred betydning, altid, at man skal starte med sig selv. Men opfordringen i sloganet lyder så, at man skal gøre det med globale bagtanker.

Miljømæssigt ligger det lige for, at jeg kan forbedre det globale miljø ved at starte med mig selv, – jeg kan huske at slukke lyset, – jeg kan tage min cykel i stedet for min bil, – jeg kan bruge mine ting og sager lidt længere, i stedet for bare at købe nyt og nyt. – Jeg kan få min familie, venner og elever måske, til også at tænke på miljøet!

Mennesker sulter ude i verden og andre mennesker dør af overvægt og fejlnæring. Jeg kan også her starte med mig selv, – jeg spiser, som de fleste danskere, alt for meget kød, det kan jeg lade være med. Generelt spiser jeg for meget, og for usundt, jeg kan stoppe med det og evt. få andre til at indse, at det er en god ide.

Etniske mindretal ude i verden bliver forfulgt og mishandlet. Jeg kan starte med mig selv og sørge for, at de mennesker fra etniske mindretal, flygtninge og indvandrere, jeg kommer i kontakt med, bliver behandlet på en fair og ligeværdig måde, og jeg kan sørge for, at de mennesker, der ikke behandler etniske mindretal ordentligt, bliver gjort opmærksom på det.

Der er meget vold og krig i verden. Jeg kan starte med mig selv, og sige jeg vil ikke slås. Jeg kan måske tænke mig om og undlade at bringe mig i situationer, hvor jeg kunne risikere at komme til at slås. Samtidig må jeg jo ikke bare flygte fra volden, jeg må prøve at være fredsskaber på alle måder, men det skal starte med mig selv.

Tænk globalt, handl lokalt, det er klart, at hvis alle kun når til sig selv, så nytter det ikke meget at handle, men hvis man samtidig gør opmærksom på, hvad det er man gør og hvorfor, så spredes det som ringe i vandet og nogle, måske mig selv, vil gøre lidt mere ud af det og tage ud i verden for at øve indflydelse på den globale udvikling. Andre lader andre om det, men stemmer måske en fornuftig politiker ind i den lokale kommunalbestyrelse, og det er dog det mindste, man kan gøre.

♦ Fra skolens daglige virke.

I en lang række af årskroniker kommer her fortællingen om stort og småt fra skoleåret 1996/97, der tog sin konkrete begyndelse, da 61 elever startede deres 10-måneders ophold søndag den 11. august.

Ugen op til skolestarten havde personalet være igang med mødevirk-somhed og praktiske opgaver, hvor alt pegede mod det nye skoleår.

'Gengangereleverne' ankom om lørdagen – og dagen før – om fredagen – havde det samlede personale med familier været på udflugt til Møn med besøg bl.a. på Rødkilde Højskole ved Stege.

AUGUST:

Lærer søges straks!

I en ellers så god atmosfære inden skolestart, kom vi noget på arbejde, da lærer Dorthe Hansens årsvikar efter blot 2 dages lærermøder valgte at bede sig fritaget for den indgåede aftale.

Samtidig med at vi foretog nogle skemamæssige akut-forandringer søgte vi efter en afløser, selvom tidspunktet jo ikke var særlig gunstigt for læreransættelser.

Efter en del genvordigheder endte det hele med, at de fleste af akut-forandringerne kom til at gælde for hele skoleåret – kombineret med hjælp fra lærerstuderende Morten Lange og Dorthe Hansens bedre halvdel – Jesper – som timelærere.

Alt i alt lykkedes det at få det hele til at gå op på en måde, så det stort set ikke på noget tidspunkt i løbet af skoleåret kom til at gå ud over eleverne. Det var heldigt for skolen – og det var slet ikke lykkedes uden en stor forståelse og ekstrainsats fra lærerside.

Skolestartens program var – med visse justeringer og nye tiltag – på mange måder en god gentagelse af tidligere skoleårs introduktioner til skole, dagens gang, lærere, kammerater og omegn.

Inden ugen var gået havde vi også nået at overnatte ved Østersøen, inddelt eleverne på hold, lavet skemaerne færdige for den enkelte elev, holdt fest med dans til årets første band, prøvet Liniefagene – og som det allersidste Fredagstimen for første gang.

Fra og med uge 2 var det på mange måder hverdag. Onsdag aften var der besøg i lærerhjemmene for første gang.

På skemaet for første halvår var der Liniefagene musik, idræt, tekstil og medie – og bl.a. Valgfagene skind/læder, volley-ball, aerobic, rytmisk sammentilspil, springgymnastik samt træ- og metalværksted.

Hans' Onsdagsgruppe havde en aften arrangeret en storstilet ishockeyturnering, hvor 'isen' var brun sæbe påsmurt plastikpresenninger udlagt på græsset.

I en lang række af runde fødselsdage havde skolens pedel, Leif, blandt andre inviteret hele personalet til en fest, som blev holdt på skolen på månedens sidste lørdag.

SEPTEMBER:

Eleverne er guider

Månedens første week-end var årets første skole-week-end – arrangeret og afviklet af Jans og Knud P.'s Onsdagsgrupper. Temaet var forskellige former for idræt.

Planlægningen af årets udvekslingstur til Tjekkiet tog sin begyndelse. I år skulle eleverne i langt højere grad være

med til at planlægge turen end tidligere, da de i 4 forskellige tur-grupper skulle være guider.

Forberedelserne til disse guideopgaver – samt forskellige oplæg om tjekkiske forhold før og nu, der skulle gives inden turen, foregik i Horisonttimerne.

Alle havde på mange måder stort udbytte af denne fælles forberedelse. Vi nåede også at have besøg på skolen af en tidligere tjekkisk udvekslingsstudent, som netop på dette tidspunkt var på besøg i landet.

Midt på måneden var det tid for værelsesbytning – og heldigvis var det noget mindre omfattende, end det havde lydt op til flyttedagen.

Sidste års elevhold har altid 'adgangsforbud' til skolen de fire første uger. Det nye elevhold skal nemlig have mulighed for at finde sig til rette. Når det så endelig bliver besøgsdag møder stort set alle elever fra sidste år op bare

for en enkelt aften. En lidt voldsom aften med gamle kåde og glade elever – og dertil en flok betuttede nye.

Bestyrelsen holdt møde og traditionen tro var alle lærere inviteret med. Ud over den almindelige dagsorden er der denne aften et særligt punkt på programmet, nemlig en samtale om et udvalgt emne. I år drejede det sig om, hvad eleverne får ud af et efterskoleophold i Nørre Ørslev – uden for timerne! I Årsskrift 1996 var der en artikel med baggrund i netop denne aften.

Sidst på måneden tog vi alle til Tjekkiet. Første halvdel af ugen i Zatec og den anden halvdel på egen hånd i Prag.

Lige efter hjemkomsten fra udlandet var der samme week-end Efterskolerens Dag med mere end 200 gæster.

OKTOBER: Gæster i stride strømme

På månedens første 2 dage havde to bestyrelsesmedlemmer sølvbryllup, nemlig Anne og Axel Bagge Møller og

*Elevindslag ved Elevmodet:
'De Tre Tenorer'*

Helle og Ove Brandt Jensen. Der blev derfor sendt repræsentanter med lykønskninger til både Nagelsti og Lommelev.

Op til Elevmøde og Forældremøde blev der forberedt et underholdningsindslag med titlen: 'Jorden rundt på 80 min.' Der blev øvet sang, musik, skuespil, mime og dans – og det hele blev så sammensat til en selskabsrejse rundt på kloden, hvor der var forskellige landeindslag undervejs.

Forestillingen blev godt modtaget af de respektive publikumsgrupper.

Elevmødet blev udførligt omtalt i Årskrift 1996. Forældremødet bestod af individuelle samtaler mellem elev/forældre og Onsdagsgruppe-lærer. Midtvejs i samtalerne var der et fællesprogram i gymnastiksalen, hvor bl.a. underholdningsprogrammet blev vist.

Ugen op til Efterårsferien sluttede med et motionsløb i Hannenov-skoven.

I Efterårsferien var der igen fest på skolen, da Carsten Møller havde lånt lokaler til sin 50 års fødselsdag.

Årets anden Skole week-end løb af stabelen sidst på måneden under ledelse af Lise og Knud.

Temaet var Jungle/Regnskov, så derfor var der besøg af Regnskovsgruppen Nephentes, stammeløb i skoven med fantasifulde poster, fest for de indfødte med indslag – hvor der blev drukket af de selvproducerede drikkebægre lavet af halve kokosnødder.

Om søndagen stod der Sognedag på programmet. Efter at have gjort skolen klar til gæster gik vi til Systofte kirke, hvor der var musikgudstjeneste med Klosterkirkens kor fra Nykøbing.

Eftermiddagen fortsatte så hos os med mere korsang, kaffebord, elevindslag og oplæsning.

Som et ekstraarrangement havde vi

en aften besøg af 3 udvekslingsstuderende, der for halvdelen af eleverne fortalte om at være i Danmark gennem Youth For Understanding.

NOVEMBER:

Børnerock uden grænser

Straks i den nye måned havde Pemilles Onsdagsgruppe arrangeret en bryllupsfest, hvor alle var omvendt M/K-udklædt. Alle havde fået tildelt forskellige roller, som de skulle spille under festen.

Samme uge var der Liniedag. Nogle af Liniefagene var på tur, mens andre arbejdede hjemme.

Musiklinieholdet havde med stor succes inviteret til Børnehaverock i gymnastiksalen, hvor der var omkring 370 børn og voksne til koncert. Og så var der endda sagt nej til nogle.

Efter koncerten var der mulighed for at spise de medbragte madpakker, hvortil skolen var vært med servering af saftvand til bornere og kaffe til de voksne.

Det var også tid for årets erhvervspraktikuge. Bortset fra 5 'soldater', som skulle bo på kasernen, boede alle andre elever på skolen – og tog hver dag ud til praktikpladserne.

Skolen summede af liv tidligt og sent. Nogle tog næsten først afsted på arbejde, når de første vendte hjem. Om morgenen var der morgenmad og madpakkesmøring efter cafeteria-systemet og om aftenen fælles aftensmad.

Den første dag i praktikugen var de fleste af lærerne til et pædagogisk møde i Tølløse for efterskolelærere, derefter et par dages lærermøder – og så ud og besøge alle eleverne på deres praktiksteder.

I samme uge var vi vært for et lille EDB-kursus for efterskolesekretærer.

*Musiklinieholdet har inviteret til
BørnehaveRock*

Ugen efter praktikken holdt vi en eftermiddag Praktikkonference, hvor eleverne skulle fortælle for hinanden om deres praktikoplevelser og erfaringer. Denne evaluering styrker os i troen på, at praktikugen er givet godt ud.

I år valgte vi ikke at deltage med en stand ved den lokale uddannelsesmesse i Nykøbing-hallerne. I stedet for var vi en eftermiddag på besøg med alle elever.

En Onsdagsgruppe havde arrangeret en spilleaften, hvor alle havde fået udleveret en sum 'penge', som de kunne vælge at spille med til forskellige spil, herunder roulette. Vinderen med de flest vundne kontanter fik præmien, som var en middag for 2 på det lokale pizzeria.

Månedens sidste week-end var det igen tid for en Skole week-end, som Anne og Morten stod for. Der er tradition for, at der i denne week-end sker

en julepyntning af skolen i alle ender og kanter. Det blev på mange måder enkelt og smagfuldt.

DECEMBER: Juleforberedelser

I starten af måneden foregik der 'fremtidssamtaler' med alle elever enkeltvis. Her bliver de første tilkendegivelser om tiden efter Nørre Ørslev præsenteret for os. Relevant materiale til selvstudier bliver udleveret – og på dette tidspunkt kan vi så også danne os et indtryk af, hvor mange af eleverne, der ønsker at fortsætte endnu et år hos os. Den endelige beslutning om at være elev endnu et år skal først træffes i juleferien.

Op til årets Julemøde øves og planlægges der en hel dag. Denne aften er årets største begivenhed på skolen med de fleste gæster.

Ud over juletaleren, som i år var provst Niels Roland fra Radsted, var det os selv, der stod for aftenens indhold med korsang, big band, juleteater, Luciaoptog og julehistorie.

I den sidste uge før juleferien havde vi 2 dage med afgangsprøver i Fysik/Kemi. Det var første gang, vi havde begge afgangshold oppe til prøve efter første halvår. Det giver lidt mere luft i skemaet for 2. halvår, som har dobbelt så mange lektioner på visse af sprogholdene.

Pernille og Lene havde arrangeret julefest den sidste aften før juleferien. Vi var alle i gymnastiksalen til julemiddag, dans om juletræ, julelege, julehistorie og dans til 2 bands og diskotek.

Dagen efter var vi i Nørre Ørslev Kirke, hvor 4 elever sammen med sognepræst Tom Friis havde tilrettelagt en gudstjeneste, hvor flere af eleverne medvirkede.

Så var det endelig juleferie – og samme aften var det samlede personale og bestyrelsen med familie til julekomsammen på skolen.

JANUAR: Årets andet skema

Inden juleferien havde eleverne valgt nye Valgfag til årets andet skema, hvor også alle skulle starte på deres nye Liniefag.

Liniefagene var Billedkunst, Træ/metal, Teater, Musik og Friluftsliv – og der kunne vælges nye Valgfag mellem bl.a. Boldspil, Knivværksted, Lerværksted, Rytmaskor, Springgymnastik og Dekoration.

Straks i det nye år havde vi årets omgang skriftlige terminsprøver.

Der var Skole week-end i Hollywoods tegn bl.a. med besøg af stuntmen.

Enkeltstående projektopgavedage førte frem til gruppernes fremlæggesdag. Overemnet var Brug/Misbrug og delemnerne strakte vidt.

Det var igen tid for en omgang elev/forældre/lærer-samtaler, hvor det for

alvor pegede mod fremtiden og det forestående valg af bl.a. ungdomsud-dannelse.

FEBRUAR: Statsmand på besøg

Der har ikke i mange år været så stor en forsamling til en foredragsaften, som da tidligere statsminister Anker Jørgensen fortalte erindringer fra Vajsenhusdreng til statsminister i starten af måneden.

Folk fra nær og fjern fik en stor oplevelse ved at høre Anker Jørgensen fortælle levende om sin spændende tid ved magten. Alle var vidne til en personlighed, der var utroligt ydmyg over for sin egen position. Sidst på aftenen ville forsamlingen næsten ikke slippe ham – og da han beredvilligt svarede fyldigt på alle spørgsmål, var han lige ved at komme for sent til toget hjem til København.

I vinterferien rundede Lise i al stilfærdighed de 50 år – og Knud P. og Karen Margrethe indtog det meste af skolen for at holde en flot sølvbryllupsfest med mange gæster. Der var æresport både ved deres hus og ved skolen, hvor der blev sunget, spillet sølvbryllupsmusik og drukket morgenkaffe.

I ugen efter var det tid for årets teaterprojekt. I år havde vi valgt at prøve kræfter med musicalen 'Ronja Røverdatter' med musik af Sebastian.

Et stykke tid inden ugens start havde eleverne 'søgt' forskellige jobs og roller vedrørende musicalen, så rollehæfter m.v. var blevet fordelt forud for selve ugen.

Det var et meget stort stykke med masser af musik, sange og dialog. Trods dette blev resultatet meget flot – vel nok det bedste i mange år.

Efter generalprøve torsdag aften var der premiere fredag formiddag for om-

kring 300 elever fra 3. – 7. klasser fra omegnens skoler.

Forestillingen blev igen vist dagen efter i forbindelse med Forældredagen. På denne dag ankom forældrene til formiddagskaffe på elevværelserne, herefter samling i gymnastiksalen med fællessange, orientering om skoleåret og teaterugen – og ikke mindst foredrag af Ole Flemming Pedersen om 'Unge og voksne i en fortravlet verden'. Han har været her før og gjorde det igen på sin fængslende, provokerende og charmerende facon.

MARTS:

Velkommen til Vennefest

Måneden indeholdt en række arrangementer ved siden af den mere almindelige hverdag. Offentlig koncert med 'Ken Lending Blues Band', som med sine topprofessionelle musikere gav os alle en stor oplevelse.

*Anker Jørgensen
kan ikke få sin kaffe i fred!*

Forårsmøde sammen med Kirkeligt Samfund på Falster, hvor tidligere højskolelærer Lars Thorkild Bjørn viste sin billedfortælling 'Grundtvig-Billeder'. En meget lang aften, hvor vi på en levende måde kom rundt i de fleste afkroge af Grundtvigs liv og levned.

I Horisont-timeme var der igennem nogle uger blevet arbejdet med politik, og som afslutning på dette var der inviteret 4 ungdomspolitikere til debatmøde med et spørgepanel af elever.

I Skole week-enden var der inviteret til Vennefest. Hver elev kunne invitere en gæst fra fredag til lørdag middag. Der var fest med middag, underholdning og dans til 'Black Talk' om fredagen – og lørdag formiddag var der repræsentanter fra bevægelsen 'Stop Volden', der holdt foredrag.

Samme week-end deltog vi i den lokale gymnastikopvisning i Horreby med et kombineret rytme- og springhold under ledelse af Anne og Knud.

Inden månedens udgang havde vi en eftermiddag besøg af Kaj Frimel, som

endnu engang gav os sin medrivende beretning som politibetjent taget af tyskerne og sendt i koncentrationslejr.

Vi nåede også alle at blive fotograferet til skolebilledet – og så blev den grønne skolestue indrettet til fritidsrum med sofaer og nyt billard.

APRIL: Tjekkerne kommer!

Eleverne på 9. årgang blev en formiddag interviewet af en udsendt medarbejder fra Socialforskningsinstituttet.

De skulle bl.a. give udtryk for deres ønsker til egen fremtid, herunder valg af uddannelse og erhverv.

Så var det tid for genbesøget af tjekkerne. De var her fra mandag morgen til fredag aften. Halvdelen her på skolen med halvdelen af vores elever – mens den anden halvdel var med vores elever hjemme privat. Midt på ugen blev der byttet.

Vi havde blandt meget andet Københavnertur, sportsturnering og fest på programmet.

Midt på måneden var det tid for 1-års eftersynet af de nye baderum. På nær et par mindre rettelser var alt tip-top i orden.

Vi havde en fredag aften inviteret 25.-40. og 50.års-jubilarene til kom sammen. Som altid en hyggelig aften med en god stemning og megen gensynssnak. Flere af gæsterne havde ikke set hinanden siden den dag, de forlod skolen.

Samme week-end havde vi besøg af alle elever til det kommende skoleår. De hørte om skolen, om de almindelige skolefag og liniefag, sang og dansede – og havde her den første mulighed for at knytte bekendtskaber med dem, de skulle gense til august.

En formiddag var vi inviteret til musical på Gunslevholm, hvor de opførte

'Blues Brothers' efter alle kunstens regler – som altid!

På Liniedagen havde Teaterlinien inviteret til en forestilling af Benny Andersens: 'Orfeus i undergrunden'. Fritluftslinieholdet var på flerdagestur til Sadelmagerrenden.

Samme dag fik skolen opsat sin nye flagstang i 'rundkørslen', som afløser for den gamle, der knækkede sammen i en efterårsstorm.

En af månedens sidste dage blev der afholdt censorudvekslingsmøde hos os for 9 samarbejdende falsterske skoler. Dette møde er først slut, når den sidste aftale er indgået. Et godt samarbejde, hvor der hvert år er mulighed for at se nye ansigter ved de mundtlige prøver.

MAJ: Vildmarken kalder!

Maj måned startede med, at endnu en medarbejder skulle holde rundfødselsdag. Hans fyldte 40 år. Det foregik privat hos Hans og Pemille – kort tid efter havde Hanne inviteret til sin runde ditto på skolen.

Studerende fra pædagogseminariet i Nykøbing var en dag på skolen for at snakke med elever, da de skulle planlægge et teaterstykke om unge og deres problemer.

Senere på måneden kom de tilbage og opførte stykket for alle interesserede.

Vi havde Forårskoncert med et alsidigt og flot musikprogram, dygtige konferencierer og et stort publikum.

De skriftlige prøver blev gennemført efter planen – og i år tillige med brug af computer i dansk/skriftlig fremstilling.

Vildmarkslejren til Munkedamspladsen foregik straks efter prøverne. Endnu engang havde vi lagt os i selen for at planlægge nogle dage, hvor ikke for meget lignede de tidligere år. Få dage

*Fra et Onsdagsarrangement:
Casino i gymnastiksalen*

før lejrturen havde vi en 'prolog', der bestod af en 30 km cykeltur i omegnen for at afprøve mandskab og materiel.

Vejret drillede lidt de første dage, men det bedredes – og det blev alt i alt en god tur. Nogle af eleverne har skrevet udførligt om deres minder andetsteds i dette Årsskrift.

Skolekredsen afholdt den årlige generalforsamling med sin egen dagsorden. Tidligere samme dag havde der været bestyrelsesmøde og skolesyn inde og ude – oppe og nede.

JUNI: Afskedens time

De mundtlige prøver startede de sidste dage i maj og fortsatte i de første dage af juni. Samtidig med prøverne foregår der alternative aktiviteter for de af eleverne, der ikke er til prøve den pågældende dag. De fleste af disse aktiviteter foregår væk fra skolen med hjælp af cyklen. Nogle af årets arrangementer

var beach-volley ved Østersøen, tennis i Nykøbing, golf ved Virket og besøg på strudsefarm.

Efter de mundtlige prøver er der stadig nogle gode dage til at forberede den store afsked.

Programmet er en skøn blanding af oprydning/rengøring, fællestur ud i det blå, øve Årsrevy, festforberedelse, sammenspil og forskønnelse af skolen.

Om eftermiddagen før den sidste aften var en elev – Peter – så uheldig at falde og brække foden i leg. Han måtte derfor tilbringe aftenen på operationsbordet. Nogle af os fik dog i løbet af aftenen besøgt ham, så han ikke skulle være helt overladt til sig selv.

Sidste aften/nat var planlagt som den ultimative fest. Stort flot program med festmiddag, sange, taler, Årsrevy, dans til årets sidste band osv.

Der var som sædvanligt lagt op til en stemningsfuld og hyggelig afsked. Desværre blev aftenen afbrudt og delvist ødelagt af en grim og meningsløs voldsepisode, hvor et eller andet 'regnskab' skulle gøres op.

*Årets teaterforestilling:
'Ronja Roverdatter'*

Desværre forstod ingen af de ganske få indblandede at afholde sig fra at være med til at kaste et ret så kedeligt skær på en ellers så fin aften.

Denne kedelige episode skal dog ikke ødelægge mere end rimeligt på et langt og begivenhedsrigt skoleår 1996/97 på Nørre Ørslev Ungdomsskole.

Som det af nogle elever var skrevet i en sang til den sidste aften:

*Vi der valgte skolen
vi har gode, rare minder
fra et langt og dejligt år.
Vi fik lærdom, syn på livet trykket
ind mod vore hjerter på et år.*

Som noget nyt havde vi afslutning på skoleåret en lørdag eftermiddag. En hektisk dag med pakning, værelsesrengøring og afslutning i gymnastiksalen efter kaffebord.

Om mandagen blev der holdt et langt lærermøde for at gøre det afsluttede

skoleår op – og ikke mindst for at træffe en række beslutninger og aftaler omkring det kommende skoleår.

9 af eleverne skulle vende tilbage til endnu et skoleår – og Dorthe Hansens afløser, Søren Jensen, skulle tage over som den nye lærer.

I løbet af en uges tid var skolen lukket af for sommeren og resten af personalet kunne skilles for denne gang.

Afslutningsvis skal der sendes en hilsen til elevholdet 1996/97 fra jeres gamle skole.

Lise & Knud Brusgaard Nielsen

Anker Jørgensen fortæller Nørre Ørslev

Efter en ihærdig indsats er det endelig lykkedes at få det tidligere statsminister Anker Jørgensen til at komme til Nørre Ørslev Ungdomsskole.

Musical i Nr. Ørslev

Nørre Ørslev
Ungdomsskole
spiller Ronja
Røverdatter fredag
og lørdag.

STUBBEKØBING - Der er musik i luften i og omkring Nørre Ørslev, for ungdomsskolen arbejder med musicalen »Ronja Røverdatter«. Forestillinger fredag og lørdag, og til premieren morgen er der allerede tilmeldt til de mere end 100 elever fra egnens skoler.

Det har været en travl uge for de 60 unge tjeckere, der kommer til Nørre Ørslev Ungdomsskole. De har været på tur til København, og de har været på tur til København. De har været på tur til København. De har været på tur til København.

Normalt er morgenen i skolen ikke den mest spændende, men denne dag kl. 8.30 vil være undtagelse for de elever, som skal opleve musicalen. Sebastian Lindgrens bygger på Astrid Lindgrøns roman. Lørdag spilles musicalen for sidste gang i forbindelse med forældredag på skolen. Samme dag om formiddagen vil Ole Flemming Pedersen holde et foredrag om de provokerende voksne i en fortvælet verden.

gang med en film om per Jørgensen. man vel op nister, de myg ov ling og ret af Eleverne på Nørre Ørslev ungdomsskole skyder på politikere.

Af Susanne Lose

Ungdomsskolen har tjeckisk besøg

60 unge tjeckere ankom i går til Nørre Ørslev Ungdomsskole.

Af Susanne Lose

STUBBEKØBING - Nørre Ørslev Ungdomsskole står i denne uge på den anden ende. Skolen har besøg af 60 unge i alderen 15-17 år, og de bor skiftesvis på skolen og kommer fra en nordlig del af Danmark.

Grundtvig skildres i foredrag

Kirkeligt Samfund på Falster i samarbejde med Nørre Ørslev Ungdomsskole.

STUBBEKØBING Grundtvigs tilknytning til Falster var stor. Hans bror Otto var præst i Torkilstrup, og Grundtvig var meget ofte på besøg.

For at være sammen med sin bror, men også for at være sammen med præstefamilien fra Gundslø, der havde stor tiltrækningskraft i form af tre smukke døtre.

Grundtvig forelskede sig heftigt i den ældste, Marie, men var for sen i optrækket, så hun blev gift til anden side.

Så kunne man jo kigge nærmere på de to andre, og

enden på historien blev, at Grundtvig blev gift med den yngste, Lise, og de var gift i 33 år, indtil hun døde.

Alt dette og meget mere vil højskolelærer Lars Thorkild Bjørn fortælle om i aften ved et foredrag på Nørre Ørslev Ungdomsskole, hvor Kirkeligt Samfund på Falster har inviteret Grundtvig-fortælleren på besøg.

Lars Thorkild Bjørn har rejst rundt med sit kamera

og forsøgt at leve sig ind i Grundtvigs hverdag. Foredraget kombineres med musik - blandt andet nye melodier som Erik Grip har komponeret.

Foredraget om Grundtvig har været holdt over 500 steder i Norden, og forlydenne siger, at det er en stor oplevelse.

Foredraget klokken 19.30, begynder

parti, de har mest til fælles med og opbygget et partiaparat.

Skolens lærere har været meget opmærksomme på, at de elever, som de otte dage stilling proces, der er et mere politiske

gør i efterpanel, pørgsord og aktu-

21/19
n
delev
753

Morgensang 9. september 1997 ved Knud Pedersen

Når jeg bliver gammel

Dette med at have en teenager i huset, kan give nogle sammenstød. Ofte er det små daglige gøremål, der hidser sindene op. Langt hen ad vejen er vi forældre sikkert selv skyld i tilstanden, fordi vi alt for længe går og varter vore børn op, vel i en form for misforstået godhed.

En mor har valgt at ironisere over det på følgende måde:

'Når jeg bliver gammel, og mine døtre har fået mand, hus og børn, så vil jeg besøge hver af dem et døgn, og jeg vil smide mit overtøj i kurven til huer og vanter og stille skoene på spisebordet.

Før de går i gang med at tilberede en lækker middag til mig, vil jeg lægge mig på sofaen for at se videofilm. Indimellem vil jeg spørge, om hvad vi skal have at spise eller tale i telefon med mine venner. Efter middagen vil jeg stille min tallerken oven på opvaskemaskinen for derefter at læse ugeblade.

Næste morgen vil jeg gå i bad for de andre, og jeg vil lægge make-up og rigtigt nusse om mig selv, mens de andre står og tripper for at komme til at tisse. Naturligvis vil jeg lade det våde håndklæde ligge på gulvet sammen med mit snavsede undertøj.

Når de tager på arbejde og posten kommer med dagens avis, vil jeg nyde at rode rundt i sektionerne og måske tage én af dem med mig.

Inden jeg går, vil jeg lade morgenbordet stå, kyle teposen ned i vasken, træde ud af sutskoene midt på køkkengulvet, untlade at smide katten ud, lade alt lyset brænde og glemme at låse døren.

Så kan det være, de kommer i tanke om, hvorfor jeg var så satans sur, da de var teen-agere.'

♦ Tale ved Afslutningen.

Ved dette skoleårs start – en søndag aften i august – tillod jeg mig gennem

et bil-

led-

sprog på

en ræk-

ke om-

råder at sammenligne et år på Nørre Ørslev Ungdomsskole med det at være deltager i et cykelløb som f.eks. Tour de France.

Hvis jeg fortsætter sammenligningen op her til i dag, så er vi lige nu placeret midt i målområdet med bare en enkelt times kørsel tilbage af løbet – inden den aller-sidste spurt over målstregen, hvor løbet så bli'r skudt af.

Helt bevidst udnævnte jeg ikke mig selv til løbsdømmer ved skoleårets start – og det vil jeg heller ikke gøre her i dag. I skal nemlig – i stedet for – hver for sig – være jeres helt egne personlige løbsdømmere – og dermed selv bedømme om jeres egen indsats i Touren – i skoleåret 1996/97 på Nørre Ørslev Ungdomsskole.

Umiddelbart må I vel nok alle give mig ret i, at et efterskoleophold så også var en begivenhed med store og alsidige udfordringer – med mange etaper af forskellige sværhedsgrader, – netop som jeg lovede jer ved skoleårets start.

Bjarne Riis som forbillede

I et avis-interview – for kort tid siden – fortalte forfatteren Hanne-Vibeke Holst – blandt meget andet – om sine personlige problemer med at gøre en ny roman færdig.

Hun brugte også Tour de France som sit billede. Hør her, hvad hun udtalte:

– *'Mit store forbillede er Bjarne Riis. Det er det rene Tour de France for mig at skrive en roman. Man har kørt 150*

kilometer og foran én ligger de skide alper. Man har tyndskid, modvind – og det regner. Og man har Jalabert og

Zülle lige

i nakken.

Men der

er jo kun

ét at gøre

– og det er at gennemføre lortet!'

Så voldsomt er der nok ingen af jer, der har følt dette skoleår, men vi ved da godt, at der ind imellem har været nogle af jer, som til tider har følt det hårdt og derfor har haft det svært – men I gennemførte løbet – I gennemførte skoleåret. Ganske flot!

Det hidtil bedste år af mit liv

Om andre så modsat mener – som nogle efterskoleelever fra en anden efterskole udtrykte det i et avisinterview, som jeg læste for omkring en uges tid siden – at jeres efterskoleår har været jeres bedste år hidtil, – ja, det kan I hver for sig tænke igennem og have en mening om sådan helt for jer selv, men jeg skulle ikke tage meget fejl, om ikke en stor del af jer mener det, trods alle mulige rimelige og urimelige kritikpunkter om dette års NØU-Tour's løbsrute, vejbelægninger, kategoristigninger, løbsregler og –principper, maddepoter, hviledage mellem etaperne osv. osv., – kritikpunkter, som man da selvfølgelig altid kan finde, hvis det er det, man gerne vil.

Og mens I så stadig tramper i pedalerne det sidste seje stykke vej, vil jeg her ved afslutningen af løbet stille en række spørgsmål for på en måde at gøre løbet op – uden dog efterfølgende at give svarene, men – som sagt – lade det være op til jeres egen personlige bedømmelse.

Med udgangspunkt i det jeg opfor-

drede jer til ved starten af skoleåret, vil jeg derfor spørge jer:

- Var du så én af dem, der en gang imellem gad ta' føringer – og ikke for det meste bare lå på hjul – og lod de andre gøre arbejdet?
- Toppede din formkurve så i løbet af skoleåret? – Gav du, hvad du havde i dig?
- Huskede du at træde til som hjælperytter for at gøre en ekstra indsats, når andre havde brug for det? – Gjorde du, hvad du kunne?
- Gjorde du dig anstrengelser for undervejs at vinde dine egne helt opfundne eller udvalgte etaper?
- Huskede du at prøve dig af på nogle områder og i nogle situationer, der umiddelbart kunne virke svære, men som kunne gi' dig nogle personlige erfaringer, der kunne være med til at udvikle dig som menneske?
- Satte du dig nogle mål undervejs? – og forfulgte du disse mål? – og nåede du dem?
- Huskede du at arbejde for holdet

*Sidste aften:
Orientalisk festmiddag*

som helhed – og ikke mest for dig selv? – Var du det man kunne kalde en god holdkammerat?

- Gjorde du dig anstrengelser på både de flade etaper og i mere bakket terræn, og arbejdede du i det hele taget støt og roligt, så din placering i det samlede klassement kunne blive så god som mulig?

- Har du det godt med dig selv og din indsats, når du tænker tilbage på året, her lige for målstregen?

I får chancer for at vise initiativ

Svarene er op til dig selv – helt op til jer selv. Hvis du fortryder dele af din indsats igennem dette skoleår, så får du helt sikkert mange andre chancer i fremtiden for at bevise for dig selv og andre, at du godt vil og kan.

NØU-Tour'en var uden tvivl et vigtigt løb i din karriere, men du vil snart finde

dig selv i nye løb – på nye hold – blandt nye kammerater. Min opfordring til jer alle skal være, at I i jeres kommende nye omgivelser skal prøve at bruge det lidt eller meget, I så hver især har lært her på stedet.

Forhåbentlig har I da fået lært et og andet nyt i årets løb – og måske oven i købet et par finesser – og forhåbentlig er I også blevet bedre til det, som I ikke var helt så gode til inden skoleårets start.

En karakteristisk af et elevhold

Jeg sagde indledningsvis, at jeg ikke ville være dommer over løbets afvikling og resultat, men ved en af de sidste Morgensange skete der så pludselig det, at Anne på en måde alligevel gav en slags bedømmelse gennem en karakteristisk af jer som felt, – undskyld elevhold.

Anne havde nemlig digtet en slags 'ABC for NØU–Elevholdet 96/97' – og den har hun lovet at gentage nu!

*Jeg vil huske jer som en flok
Absolut Alternative
og Aldeles Almindelige
Bedårende og Begavede
Bulderhoveder
med en generel Cigarettrang
og Citronsurt Cykelhad!
Jeg vil huske jer som Dristige,
Diskussionslystne
og Ekstraordinære elever
– kendetegnet ved
Foruroligende Frisureskift,
Genbrugstøj og Gabardine–bukser.
I har været en Hob Habile 'Håmussere'
med Interessante
– og Indimellem Irriterende Indfald.
Jo, I er blevet Jordet Jævnligt!
I skal huskes som Kærlige
og Krævende og Kugleskore,*

*som Livlige, Lystige og Luskede,
men også som Musikalske,
Medbestemmende
og Meningsstilkendegivende.
I har navnlig Nydt Nattelivet
Og Oveni Oplevet Oceaner
af Onde Opstandelser!
I har Principielt været imod Principper,
men også På Pletten Politisk.
(Q kunne ikke bruges!)
I har været en flok Rare, Rolige
og Rapkæftede Rodder
med Sprittusch og Sugemærke
som Speciale
–en flok Talentfulde Teaterfolk
og Travle Teenagere med nogle
Underlige, Uforudsete Udtryk,
Vanvittige Vitser og Vovede Vaner!
Jeg vil huske jer som 'X–file'–fans
med det ypperlige yndlingsudtryk:
ZZZZZZZ...!!
– og jeg vil huske jer for jeres Ædeftip
og enkelte Ædedolke, og jeres
– til tider – Åbenlyse Åndsfraværelse!!*

*Med kærlig hilsen fra
en af jeres latterlige,
langhårede lærere.*

Mange viste samfundsinteresse

Skoleåret 1996/97 har blandt andet været helt specielt på den måde, at der har været en udpræget samfundsinteresse imellem en forholdsvis stor del af jer.

Jo, nogle af jer var godt nok interesserede i samfundsforhold, inden I kom – andre er så blevet det i årets løb – og andre igen bliver forhåbentlig senere interesserede.

Det falder jo meget godt i tråd med, at netop denne skole ser det som vel nok sin største og fornemmeste opgave at gøre jer elever til selvstændige, ansvarsbevidste og aktive samfundsdel-

*Fra Årsrevyen Sidste aften:
'Drengene ordner deres knallerter'*

tagere i et demokratisk land – så I gennem et år på Nørre Ørslev Ungdomsskole får en baggrund for at kunne tage selvstændig stilling – og handle derefter – uden at skolen i årets løb har vist vejen gennem færdige løsninger.

På trods af meget store meningsforskelle imellem jer elever, har I heldigvis oftest forstået ikke at lade det gå ud over kammeratskabet imellem jer. Godt og tak for det!

Diskussionslysten har hos nogle af jer været stor. Så stor, at det for andre af eleverne bare har været for meget. Ind imellem har nogle af jer da været godt og grundigt trætte af at høre højtlydt debat om små og store politiske emner.

Et af demokratiets grundlæggende træk er for mig netop debatten, samtalen, dialogen – ikke gennem magtkamp, mundhuggeri og almindelig ordstrid, men i en gensidig forståelse og

respekt – frem mod en afgørelse, som så godt nok træffes af flertallet, men som til alle tider gerne skulle tage rimeligt hensyn til mindretallets synspunkter.

Mit ønske for jer skal være, at I i fremtiden gider ta' jeres del af arbejdet for, at vi fortsat kan være borgere i et land, hvor det er folkestyret, der råder og virker.

**Når I møder
uret og uretfærdighed**

Også – at I er parate til at ta' jeres tom og gribe ind, når I møder uretten og uretfærdigheden – måske gennem personer eller grupper af personer, der vil køre deres eget specielle løb uden respekt for andre.

Netop dette kommer stærkt til udtryk i en bestemt sang, som vi har sunget mange gange i årets løb – nemlig 'Hører du nogen kalde – på store og stærke mænd'.

Denne sang er skrevet af Carl Scharnberg, der døde for bare 2 år si-

den. Med hjerte og hjerne skrev han igennem mange år vers og tekster med en utrolig fornemmelse for, hvad der skulle gøres og siges i bestemte situationer. Ingen har som han kunnet reflektere over udviklingen og give den digterisk udtryk – altid på de svages side i en kamp for fred og menneskeværd.

Hør her sangen sunget på en melodi, som vi ellers aldrig hører – og som I sikkert slet ikke kender.

*Hører du nogen kalde
på store og stærke mænd,
da er det tiden at samle
alle de svage igen.*

*Den, der ikke tør vælge
ad hvilken vej han vil gå,
ender som sten i den trappe,
de stærke vil træde på.*

*Den, der vælger at kæmpe
trods vished om nederlag,
ved, at andre vil følge,
så svage blir stærke en dag.*

*Hører du nogen kalde
på store og stærke mænd,
da er det tiden at samle
de svages styrke igen.*

Sådan kan og skal det siges!

Hvordan skal man vide, hvornår det så er tiden at blande sig? – Jo, til det siger Scharnberg:

*At vælge, kammerat,
er ikke så svært
for den, der har set
og lyttet og lært.*

*At håbe, kammerat,
kan ikke slå til,
når modparten gør
præcis som de vil.*

*At vælge, kammerat,
er en del af det slag,
der også er vort
den følgende dag.*

*At vælge, kammerat,
er at vise, vi vil,
slås for det vi mener
og selv hører til.*

Som Scharnberg skriver et andet sted:

*Vi ved, at ingen kan alt.
Vi ved, at alle kan noget.
Sammen kan vi endnu mere.
Lad dette dog spire og gro.*

– og til dem, der ikke har tid, siger han:

*Du siger,
du ikke har tid.
Spørgsmålet er:
Hvad vil du bruge
din tid til?*

– og han siger videre:

*Jeg tror på,
at intet er statisk.
At alt kan forandres.*

*Spørgsmålet er:
Hvad vil du bruge din tid
til at forandre?*

Til dem, der bare ønsker at passe sig selv, siger han:

*Lettest af alt er dette
bare at sige sig fri
altid undgå at vælge
og aldrig tage parti.*

*Lettest af alt er dette
bare at krybe i hi
altid kun vaske hænder
når skæbner flyder torbi.*

*Sværest af alt er dette
sprede et håb der kan gro
modstå angst når tvivlen
aldrig vil falde til ro.*

*Sværest af alt er dette
tale om det der kan ske
håbe når det man aner
blænder så ingen kan se.*

Hvis det skulle blive sådan, at enkelte

af jer ikke bli'r interesserede nok til at tage direkte aktiv del i samfundets gang – i politik – så lov mig i det mindste 2 ting:

For det første at bruge jeres stemmeret til at være medbestemmende i samfundets udvikling – og for det andet beder jeg jer om at lade være med at håne eller latterliggøre systemet – eller de, der vælger at påtage sig opgaver i folkestyrets tjeneste.

Husk: Du kan meget, som du ikke tror, du kan. Og du får det først at vide, når du tør prøve.

Derfor en opfordring til jer elever, om at turde tro på jer selv – og at lade denne tro gøre jer stærke! – Og husk så, at ingen er helt alene – alle er én af mange.

Skoleåret 1996/97 på Nørre Ørslev Ungdomsskole er ved at være færdig. De sidste af feltets deltagere er på vej over målstregen – så det er lige før lø-

Lene uddeler skolebeviser til sin Onsdagsgruppe

bet kan skydes endeligt af.

Tak til alle løbets deltagere – elever, forældre og kolleger – tak for et godt løb og et udbytterigt skoleår med mange gode fælles minder.

Og et specielt farvel til jer 60 elever, der nu spredes om ikke for alle vinde, så i hvert fald i alle retninger fra stedet her, der på godt og ondt har været jeres base i de seneste 10 måneder.

I skal ha' alle gode ønsker fra os alle på jeres videre færd. Vi regner med at se jer og følge jer i årene fremover.

Det gør vi blandt andet ved, at I holder kontakten til skolen vedlige gennem Årsskrift og Elevmøde – og også ved at besøge det sted, der efter i dag er jeres 'gamle' ungdomsskole i Nørre Ørslev.

Knud Brusgaard Nielsen

Årstale

Tiden er gået med raske vingeslag. Det er lang tid siden den første dag.

For 10 måneder siden, var vi alle samlet her i gymnastiksalen med familie og venner, for at tage hul på et efterskoleophold. Vi var alle lidt nervøse, men spændte på hvad der skulle ske de næste 10 måneder.

Livet på en efterskole går hurtigt, men alligevel når ens liv at forandre sig gevaldigt. De nye venner gør at man ser andre sider af sig selv, og forandrer sig. De gamle venner glider måske lidt i baggrunden, men samtidig har man fået nye venskaber for livet.

Vi har alle fået nye venner, og det har selvfølgelig resulteret i gode og værdifulde oplevelser. Disse gode stunder vil vi da også huske for evigt eller i hvert fald langt ud i fremtiden. De har i høj grad også hjulpet os med at tro mere på os selv, og vi har lært nye sider af os selv bedre at kende. Bl.a. har mange efterhånden opdaget at holdninger og stillingtagen har været en stor del af hverdagen her på NØU. For når man lever på en efterskole kan det ikke undgås at man får nye holdninger og ser på livet med nye øjne. Mange modstridende holdninger har ført til utallige diskussioner hvad enten det har været gensplejsning, politik eller noget helt andet. Måske har alle ikke deltaget lige aktivt, men der har været rig mulighed for det, bl.a. i vores diskussionsklub, der et par gange i årets løb har lagt op til debat. Også i timerne er der blevet diskuteret, selvfølgelig under lærerens kontrol. Men med mulighed for at lufte sine meninger for de andre.

Det at gå på efterskole, handler også om at skabe et fællesskab. Et fællesskab alle kan føle sig trygge i. Det at vi har været fælles om mange ting, har haft en stor betydning for fællesskabet og sammenholdet. Bl.a. vores tur til Tjekkiet i efteråret, var med til at udbygge nye venskaber. Og vi knoklede alle hårdt for at få Ronja Røverdatter stablet på benene til tiden. Desuden har vi jo også været fælles om at overleve i regnvejrr på vildmarkslejren. Vi har alle været en del af fællesskabet, og alle har været nødt til at føle et ansvar for hinanden. Og det har ikke altid været let. Den tryghed sammenholdet gav, gjorde også at man turde stå frem f.eks. i fællestimerne, for at holde foredrag foran 60 andre mennesker.

Vi vil gerne takke Knud og Lise, og alle lærerne for et godt år med masser af uforglemmelige minder. Vi ved med sikkerhed at efter et sådant efterskoleår her på NØU, vil vi alle være mere rustet til det meste, og turde stå frem og være os selv.

Vi vil gerne slutte denne årstale med et digt til lærerne.

***Når vi rejser herfra, vender vi os ikke om
Følg os med øjnene, men lad vær med at løbe efter os
Sig farvel med glæde, men græd i jeres hjerter
Men vid at vi er flyvefærdige, og at vi nu kan og vil klare os selv***

Kim Hansen og Pernille Steffin

◆ **Fra afgangsprøven 1997.**

Udgangspunktet for besvarelsen er en avisartikel, hvor en 6 års pige er blevet interviewet af en kvindelig journalist om hendes

mors og fars indbyrdes forhold – og om hvem der gør hvad derhjemme.

Det handler altså om kønsroller og om hvordan det står til rundt om i de danske hjem. Hvem står for hvad bag ligusterhækken?

Det er helt tydeligt, at journalisten her i artiklen er ude på at få fremhævet en typisk kønsrollefordeling for at kvinder bagefter kan sige:

– 'Åh Gud, ja altså, jeg har også talt med min mand, Arne, derhjemme. Den går altså ikke mere. Nej! Nu er det slut, og det kan nok være, der var én, der tabte mælet, og ikke vidste de levedes råd. Men der var ingen kære mor!

– Jeg – sagde jeg – agter ikke længe – re at finde mig i dine mandschauvinistiske tanker, og i din kvindeundertrykkelse.

– Hvem er det, der gang på gang skal samle dine

sure underbukser op ude fra badeværelset? – og hvor jeg iøvrigt også gør rent! Ja, og som bagefter skal vaske dem?

– Hvem er det, der altid står for indkøb og madlavning? Tror du ikke vi kvinder kunne tænke os lidt fritid? Det er nok fint, at vi er kommet ud på arbejdsmarkedet, hva'? Men hvem er det, der hænger på det hele, når vi kommer hjem?

– Så fik han den, og siden har der heller ikke været noget. Du skulle tage at sige det til Jens også, for det hjælper altså – gør det'.

Mænd og koner er jo ikke

Af Anne Bech-Danielsen

KATRINE, 6 ÅR,
TORUP MARK, KNEBEL.

Hvad laver din mor og din far?

Min far, han laver regninger. Og min mor, hun vasker op, og så gør hun rent ude i feriebyen, og så tager hun lokken seks.

Hvor får du mad til?

Det er, fordi min storebror og min mor ikke kender så godt til det.

Hvorfor er det så din mor, der laver mad inde i køkkenet?

Det er, fordi min far ikke kan finde ud af gryderne.

Hvem køber tøj til dig?

Det er min mor.

Hvordan kan det være?

Det er, fordi min far ikke har så mange penge.

Hvad så med mad, hvem

Deler din mor og far ikke pengene?

Nej, det plejer vi ikke at gøre, for så har vi ikke så mange penge, hvis min mor deler dem ud.

Deler hun dem ikke ud til din far?

Nej, for så kan hun ikke købe så meget.

Jamen, så kunne din far jo købe det?

Jamen, nogle gange deler hun en 20-ers eller en 3-ors

Det er sjovt.

Hvem slår

Det gør far

præstens dr

Hvem fo

have?

Det gør

Hvis je

ker, hvem

Det gø

kan ikke

Tror

at more

laver h

Ja.

Er

Artiklen er bare alt for ensidig

Kvindechauvinisme! Jeg synes artiklen er for kedelig, den er for ensidig, men den vil passe de småborgerlige kvinder godt.

Jeg vil vove at påstå, vi har et stort problem med vores mænd og koner i dagens Danmark. Vores børn er overbeskyttede, og det er kvindernes, og dermed mødrenes skyld. Lige fra vi blev født er vi blevet konstant overvåget hvad enten det så har været i vuggestuen, børnehaven, skolen, fritidsordningen, ungdomsskolen, fritteren eller Vesterlose Ungdomsklub.

Sådan har det ikke altid været, og så kan man kalde mig konservativ og gammeldags, jeg vil være ligeglad, men dengang før i tiden var børn altså ikke overvåget konstant. De var meget mere selvstændige, rendte rundt og foretog sig ting, som idag vil være van-

vittige, uden forældrene altid vidste hvor de var, og hvad de lavede. Der var ingen børnehaver eller nogen pædagoger. Derfor siger jeg: 'Lad os få mændene hjem til kødgryderne' – og lad dem tage sig af børnene alt imens børneinstitutionerne pakker sammen.

Mændene hjem til kødgryderne!

Så ville vi få nogle gode børn, nogle med noget mere gods og vilje i. For produktet af denne totale overvågning bliver børn af flinkeskolen – flinkepiger især. De er fuldstændig ødelagt af deres mødre. Al deres vilje, kraft og selvstændighed er suget ud. Nu kan de bare gøre tilpas. Alt det kommer af deres mødres ensomhed og egoisme, af deres småborgerlige 'Vi har det godt, har vi ikke' – tanker.

Problemerne opstår først rigtig, når de skal lære at være sammen med andre mennesker. De kan ikke, og så gør det ondt. De har jo aldrig lært andet end at koncentrere sig om sig selv og deres egen navle.

Det er ikke børnenes skyld, og derfor er det ikke rimeligt. Så derfor: Lad os få mændene hjem til kødgryderne.

Astrid Trolle Raahede,
1996/97

de samme

Jesper kan klatre helt op i toppen, han er bedst til det.

Er der noget, som pigerne er bedre til end drengene?

Pigerne er bedre til at løbe. Drengene er bedre til at klatre.

Er der noget, som kun drenge laver?

Pigerne kan ikke så godt finde ud af fodbold. Jeg kender ikke så meget til det, fordi jeg ikke plejer at se det så meget i fjernsynet.

Hvordan kan det være, at der er nogle ting, som mændene og drengene gør, og nogle ting, som pigerne og

1 og

◆ **For 25, 50 og 75 år siden.**

Vi skal tilbage til Nørre Ørslev Højskoles tid, hvor der i det følgende er klippet et lille afsnit fra forstander Gre-

DER VAR EN GANG

gersens velkomsttale ved åbningsmødet 3. november 1922 som ret ny på forstanderposten.

- 'Jeg vil gerne byde alle, der er kommen tilstede her i aften, hjertelig velkommen, særlig skal dette velkommen gælde de elever, vi skal være sammen med her i vinter. I skal have tak, fordi så mange er kommen, det giver os tro til, at vor gerning her kan lykkes for os; og det er da vort håb, at vi må få en god vinter sammen, så vi gensidigt bliver tilfredse.

Vi vil gerne i så fuldt mål, være med til at dygtiggøre jer i alle praktiske fag, vi vil gerne være med til at give jer indsigt i de fag, I beskæftiger jer med til daglig, og vi vil gerne føre jer ud at se vort eget land og den store verden, så I får kendskab til, hvad der sker.'

1922: *En god vinter med gensidig glæde*

Fra Årsskriftets afsnit om Årets gang følger her et par brudstykker, der er skrevet af Gregersen:

- 'Ved åbningsmødet talte Schmidt, tidligere forstander Højgaard, der begyndte skolen her i 1878, og jeg. For os her var det en god dag. Når jeg skal prøve at fortælle lidt om arbejdet sidste vinter, så er der så meget, som gerne vil med.

- Lad mig sige om arbejdet i vinter-skolen, at for os blev det en god vinter, og vi havde følelse af, at der gensidigt var glæde og tilfredshed og meget at sige tak for.

Vi begyndte så med håndværkeraf-

deling igen, vi havde i dagskolen 7 elever og i aftenskolen 11. Det blev en god begyndelse og både Hansen og vi har tro til, at vi kan få en håndværkerafdeling til at gå her. I vinter har vi så mange aftenelever, at vi har taget håndværkerskolen i brug på den anden side af vejen.'

Schmidts og murer Skaanings byggepladser, som omtales i det følgende, tilhører begge i dag skolen som lærerboliger.

- 'Af andet nyt, der kan interessere gamle elever, kan jeg fortælle, at Schmidt nu har købt en byggeplads på vejmandens jord, og i løbet af vinteren, skal deres nye hjem være færdig.

Der bliver et helt nyt kvarter ved højskolen, idet konsulent Sværke og murer Skåning har købt byggepladser ved siden af Schmidts, også de skal bygge i nær fremtid.'

1947: *Mindeord om den tidligere forstander*

Årsskriftet fra 1947 er en del præget af, at den tidligere forstander Gregersen er død i april måned. Det skal nævnes, at Marie og Kristian Gregersen var friskoleledere på Møn før deres tid i Nørre Ørslev.

M.P. Schmidt herom:

- 'En skønne dag ved årets begyndelse i 1921 fik de unge friskolefolk besøg af tre mænd fra Nørre Ørslev Højskoles bestyrelse, nemlig H.J. Andersen, Nørre Ørslev, Ludvig Simonsen, Sdr. Ørslev og Otto Møller, Grænge. De kom med tilbud om, at Kristian og Marie Gregersen kunne, om de ville, blive forstanderfolk på Falsters Højskole.

Dette kunne de ikke modstå. Deres svar blev ja.

Skoleåret 1971/72:
Den flinke lærer oser mad op

En april dag 1921 holdt de så deres indtog på højskolen, og dermed begyndte 16 lange og gode år i dens tjeneste.

Nye folk, nye skikke, siger det gamle ord. Det kom til at passe her. Den ydre ramme om skolen blev på mange punkter forandret og forbedret. Og det vil ikke være nogen overdrivelse at sige, at Marie her var den drivende kraft.'

Op igennem 1930'erne blev det ringe for højskolen på grund af færre og færre elever. Gregersen stopper som forstander i 1937, hvor skolen omdannes til efterskole.

Schmidt skriver videre:

- 'Ved nogle gode venners hjælp og bistand fik Gregersen endnu nogle arbejdsår ved børneskolen i Tågenese ved Nysted. Men han var en brudt mand, også kropsligt, idet han kort efter opbrudet fra Nørre Ørslev blev ramt af apopleksi i højre side. I foråret døde han. Hans grav er på Nykøbing nye kirkegård. Her har hans gamle elever

rejst mindsten over ham. Efter Mariens ønske står der under navn og årstal salmelinien: Aldrig forstummer tonen fra himlen.'

Ud over det, der er skrevet, fremgår det af Th. Geertsens meget fyldestgørende beretning om det svundne år, at skolen har en god rytme året igennem.

Det konstateres at have været et godt år, hvor både sommer- og vinterskole har været fyldt op med ca. 25 elever på hvert hold.

1972:
Tidens unge og undervisningspligten

I 1972 er der flere indlæg om strømningerne i tiden – også dengang noget om forurening på forskellige områder – ja også i sproget. Det var året, hvor Danmark stemte sig ind i EF.

I Årets gang beskæftiger Holm Pedersen sig med det forholdsvis nye, at alle unge nu skal til at gå i skole længere end til 7. klasse. Han siger bl.a.:

- 'Det at gå i skole er endnu en gang for en stor del at beskæftige sig med skrivning, regning og læsning. Og nog-

le mennesker kan lide dette og har evner herfor, og andre kan ikke lide det og har ikke evner for disse såkaldte boglige sysler. Men nu skal altså disse sidste gå i skole og beskæftige sig med ting, de ikke er særlig interesserede i.

Naturligvis må dette komme til at præge skolen. Den kan blive til en ventesal, hvor man opholder sig til man kan komme med. Med i samfundets maskineri. Først når man er 16 – 17 år, er der plads. Sådan er det i al sin enkelthed.

Naturligvis kan dette kun falde ud til besvær for skolen. Det fornemmes i alle skoleformer. Også i vores. Det må naturligvis føre med sig, at en del af eleverne ikke er motiverede for at lære noget. Det i skolekredse kendte citat at 'elevernes trang skal mødes med lærernes kunnen' er i mange tilfælde kun til at le højt af.'

Ved elevforeningens generalforsamling i 1972 vedtager man at nedlægge foreningen – og herom skriver elevforeningens sidste formand, Viggo Kimer: – 'For elevforeningen blev det en skelsættende dag, idet generalforsamlingen vedtog at ophæve foreningen.

Forslaget herom blev fremsat af bestyrelsen og begrundet med, at tiden og forholdene har ændret sig så meget, at der nu ikke er det samme grundlag for foreningens formål og virksomhed, som der før har været. For eksempel står der i vedtægternes §2, at foreningen kan yde økonomisk støtte til uformuende elever, der ønsker at komme på skolen.

Dette er tiden løbet helt fra, fordi eleverne nu får opholdet helt eller delvist betalt på anden måde, og fordi foreningens indtægter ikke giver mulighed for det.'

*Redigeret af
Knud Pedersen*

DET FORSØMTE LIV

*Jeg ligger her helt alene
Kan ikke rykke mig
Mine rødder ligger begravet
Dybt, dybt nede
Langt væk i min fortid.*

*Jeg har altid ønsket mig at springe ud
Mærke blæsten gennem mit hår
Mærke solen tørre mig efter regn.
Men jeg føler ikke kræfterne slår tid.*

*Efter I forlod mig
Har jeg ikke orket at rejse mig.
Hvorfor skulle jeg?
Hvem kan jeg glæde?
Hvem skal jeg snakke med?
Jeg føler mig helt alene.*

*I stedet for at springe ud
Bliver jeg mere og mere livløs
Skrumper langsomt ind...*

Anne Skytte Rasmussen,
1997/98

♦ Fra den udvidede afgangsprøve.

Skriv om din slægt tilbage i tiden – og fortæl om, hvilken betydning det har at høre til en familie:

– At lave stamtræer er en meget gammel idé, som stammer fra middelalderens begyndelse omkring år 1000.

Dengang var det mest ridderne, de adelige og de gejstlige, der førte stamtræ. Dengang var det dog i en anden udformning, end vi bruger i dag, nemlig som slægtsvåben, der gik i arv fra far til søn.

Slægtskundskab blev dyrket af herolde, en slags kurerer, som også vidste besked med adelsvåben og riddervåben, der blev uddelt af kongen.

I dag er det ikke særligt nødvendigt at føre stamtræ, da staten fører personregistre og holder regnskab med folket. Derfor er det mest historikere og folk der har slægtsforskning som arbejde eller hobby der laver stamtræ.

Fra middelalder til nutid

I middelalderen havde det stor betydning at have slægtsvåben, for det gav prestige at kunne fremvise at være i familie med en rigmand, en adelig eller lignende, og for det andet var det dyrt at holde rettigheden til et slægtsvåben.

Nu er det hverken dyrt eller prestigebetonet at anskaffe sig et stamtræ, og hverken den danske adel eller folkekirkene er særlig magtfuld, så det er kun libhaveri, når folk har et stamtræ liggende.

Af egne slægtsforhold har jeg, min fars og mors familie, som kommer fra hver sin landsdel.

Min mors familie kommer fra Jylland, min mormor nord fra og min morfar syd fra, begge ud af flere generationer af bønder.

På grund af manglende historieinteresse kan jeg kun følge min mors stamtræ tilbage til de oldeforældre, som min mor har mødt i live.

Min fars familie derimod, kan jeg følge 9 generationer tilbage i tiden. Min farfar og farmor kommer fra Lammefjorden. Alle min fars forfædre har været bønder i Ods herred, og selv nu er det meste af min fars familie bosiddende i den del af Sjælland, men med mange af mine fætre, kusiner, onkler og tanter spredt ud over resten af Sjælland, Falster og Lolland.

Fordelene ved en stor familie

Mine fætre og kusiner selvfølgelig, er en væsentlig del af min omgangskreds, så derfor tror jeg, at det er en god ting, at høre til en familie.

Samtidig, tror jeg, at informations-samfundet isolerer individet, og at det derfor er godt med en stor familie, til at søge støtte hos og have kontakt med.

Min spredte familie er også en fordel ved det, at uanset hvor i landet jeg befinder mig, er der altid en eller anden slægting i nærheden, som jeg kan henvende mig til, hvis jeg har brug for et eller andet.

Så på den måde har det stor betydning, at være en del af en familie og kende den, som et sikkerhedsnet over for problemer.

Derfor er det ærgerligt at så få mennesker i dag kender deres rødder tilbage i tiden.

*Anders Pedersen,
1996/97*

STAMTRÆET

♦ **Fra Årsskrift 1937.**

Elevforeningens bestyrelse har bedt mig – som skolens formand – om et indlæg angående Nr. Ørslev Højskoles overgang til Ungdomsskole – en opfordring, jeg med glæde efterkommer.

Interessentselskabet Nr. Ørslev Højskole har i de sidste år arbejdet med planer om at få en ordening, således at skolen kunne komme ind i mere rolige forhold. Det kneb med pengene, man måtte ty til interessenterne og bede om økonomisk støtte. Vi fik støtte, selvom der var en del interessenter, der følte sig brøstholden i disse for landmændene så vanskelige tider, hvor enhver har nok i sit eget. Nogle mente, at det var ulovligt at kræve dem, og andre var overhovedet ikke klar over, at de var interessenter.

Naturligvis havde bestyrelsen generalforsamlingens beslutning, og loven

var gransket, så der var ingen vej udenom, da man jo også hæftede solidarisk. Det er jo altid kedeligt at bruge skrappe midler, og det gavner sjældent en god sag, når der ses med uvilje fra en del af dem, der ellers skulle være de mest forstående.

Der er på møder og ved adskillige lejligheder hævdet, at det ikke var nogen økonomisk krise, skolen var inde i. Dette er også rigtigt, gælden var ikke større, end at skolen kunne realiseres, sandsynligvis uden tab for interessenterne. Sådan set var der ingen ko på isen, og på forslag om, hvad skolen kunne anvendes til, manglede det heller ikke. En havde endda fået den idé, at den kunne bruges til biografteater, så ville den gyldne sol oprinde påny, og aktierne stige til uanede højder.

Norre Ørslev Ungdomsskole, ca. 1937

Inden for bestyrelsen var man klar over, at det var en krise, men en elev-krise, som hang sammen med det, jeg før har nævnt: de vanskelige tider for landbruget, dertil kommer, at det var og er meget vanskeligt at få en karl eller pige til at hjælpe i bedriften, medens sønnen eller datteren er på højskole.

Statstilskuddet ville bortfalde

Antallet af elever var dalende, og desværre var der fare for, at antallet kunne gå så langt ned, at statstilskudet ikke kunne opretholdes. Loven om statstilskud til højskoler kræver et vist antal årselever, og disse må ikke være under 18 år. For at undgå dette, blev det besluttet at udvide den kreds, der hidtil havde stået for skolens støtte.

Desværre kunne det ikke lade sig gøre på det gamle grundlag, idet man veg tilbage for den gamle paragraf i loven om solidarisk ansvar, hvor man hæfter én for alle og alle for én.

Der måtte og skulle gås frem på anden måde, hvis det skulle lykkes at opretholde Nr. Ørslev Højskole.

På et møde af særlig indbudte enedes man om at forsøge at skabe fornyet interesse for skolen ved at tegne ny kapital. Svaret på henvendelsen til befolkningen på Falster og Østlolland, om de ville hjælpe med at opretholde den skole, som havde betydet så meget for dem, der har været elever der, og for befolkningen i det hele taget, blev en tegning på ca. 200 andele. Et antal så stort, at man mente at tidspunktet var inde til at danne det nye selskab.

På den foreløbige generalforsamling nedsattes en bestyrelse, der fik til opgave at komme med forslag til love etc. og indkalde til stiftende generalforsamling.

Det gamle interessentselskab enedes om at ophæve sin eksistens, så snart der var et andet til at overtage skolen. Det viste sig, at det var ikke uden grund, man var ængstelig for statstilskudet. I foråret kom den dårlige nyhed, at det var bortfaldet, og dette forandrede med et slag hele situationen; for er det først bortfaldet, skal der meget til at få det generhvervet.

Denne opgave turde den nye bestyrelse ikke påtage sig, da grunden især var, at eleverne var for unge. I lovene for Ungdomsskolen står der, at skolen opretholdes som højskole eller ungdomsskole, og da adgangen til at få den anerkendt er meget lettere sammenholdt med, at elevernes alder er gået ned, mente bestyrelsen, at tidspunktet var nået, hvor man måtte gå over til denne form for skole.

Ny skoleform uden megen forandring

Skolen hedder nu Norre Ørslev Ungdomsskole, et andelsselskab med begrænset ansvar. Den drives videre uden megen forandring fra før, kun er undervisningen tilrettelagt for lidt yngre elever og med sløjde for de mandlige og husholdning for de kvindelige elever.

Det er mit håb, at skolen må gå en god fremtid i møde. For at det skal lykkes, må vi værne om den som et sted, der er til megen gavn for de unge. En af måderne, vi kan gøre det på, er at holde sammen i den forening, vi er medlemmer af.

Jeg vil bede jer om at tilbagevise den uberettigede kritik, tal godt om skolen, og er der et eller andet, der falder jer for brystet, så kom frem med det, så vi ved fælles hjælp kan blive ening om en mulig forbedring.

*Hans Dalby,
november 1937*

Morgensang 29. oktober 1997 ved Søren Jensen

Marx og myrerne

Jeg vil fortælle jer om noget, som I alle har et vist kendskab til. I kender i hvert fald alle sammen til deres eksistens. Jeg vil fortælle jer om noget, som af nogle bliver betragtet som yderst simple, og af andre som yderst unikke – nemlig myrerne. I kender alle sammen de små sorte, gule, røde, orange dyr, der kravler rundt over det hele.

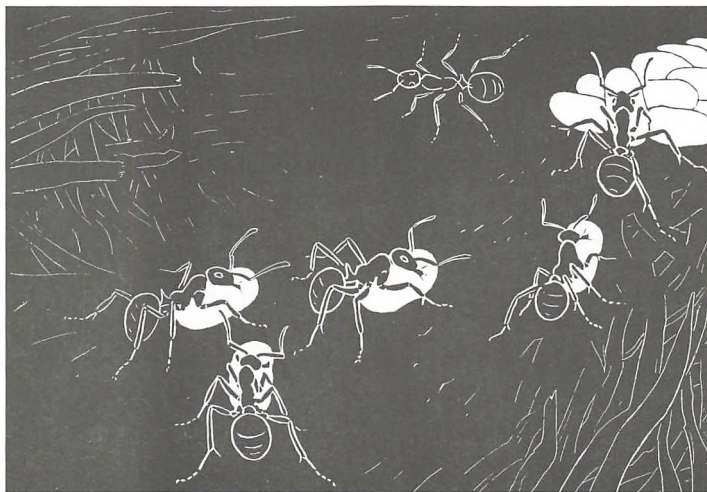
Men går man ned og kigger lidt på myrerne finder man, at de faktisk er rimeligt smarte, hvilket skal forstås som deres evne til at overleve, når man tager deres beskedne størrelse i betragtning.

Myrerne lever i store flokke sammen i et bo. Der bor så mange, at man taler om, at de har opbygget et samfund. Et samfund, der består af op til flere hundred tusind individer, afhængig af hvilken familie de tilhører. I et samfund, der rummer flere hundredtusind beboere må der nødvendigvis være en leder. Det er også tilfældet, for øverst på tronen sidder den kære dronning, hvis vigtigste opgave er at producere en masse nye myrer. Det gør hun ved at lægge ca. 2000 æg om dagen i ca. 3/5 af året. Dronningens æg er enten befrugtede eller ubefrugtede. Ca. 93% af alle æg er befrugtede og bliver til hunner.

Man kan jo så spørge sig selv, hvor hun får al den sæd fra, for der må jo nødvendigvis skulle bruges en masse. Sæden får hun fra en han – og kun én han – og denne sædoverførelse sker under en enkelt parring. Denne parring finder sted når en hun, der på forhånd er udvalgt af sin mor til at være en ny dronning er parringsklar. Parringen sker oppe i luften og der er måske nogle af jer, der har været vidne til en sådan parring, for på et bestemt tidspunkt af året letter flere tusind små dronninger fra jorden sammen med en masse hanner. Denne sværm af myrer kan være så stor, at det næsten ser ud som om der er gået en sky for solen. Efter parringen lander både hunnen og hannen på jorden, men der sker det tragiske at hannen altid dør, hvorefter hunnen er overladt til selv at starte et nyt bo op.

Ud over dronningen er der en række andre funktioner, som varetages af de andre grupper af myrer i samfundet. Et myresamfund er opbygget efter et kastesystem, hvor der er soldater, bygningsarbejdere, madhenterne, ammere osv. Disse forskellige grupper i samfundet har hver deres opgave for at få samfundet til at fungere. Soldatermyrerne bekæmper eventuelle fjender. Madhenterne henter mad hjem til tuen ved at malke bladlus – dvs. de kilder bladlusene på bagkroppen, hvorefter bladlusene udskiller ekskrementer som myrerne så fylder sig med. Maden bringes så hjem til myretuen, hvor bl.a. bygningsarbejderne, der aldrig selv søger efter mad, bliver fodret af. Fodringen sker ved, at madmyren gylper bladluseekskrementerne op i munden på den anden myre. Bygningsarbejderne udvider og reparerer hele tiden tuen med små pinde og grannåle, som de finder i nærheden af tuen.

Samfundsstrukturen hos myrerne er ud fra et menneskes anskuelse opbygget ud fra et princip om, at enhver yder efter evne og modtager efter behov. En sådan samfundsstruktur minder til forveksling om en udlevelse af Karl Marx's kommunistiske manifest fra 1848. Man kan så spørge sig selv om ikke Karl Marx havde fat i noget af det rigtige, men at han bare ramte forkert, da han valgte hvilken art hans ideer skulle afprøves på. Eller om han måske bare var ca. 260 mill. år for sent på den...!

◆ Fra Skolekredsens årlige møde.

Formandens beretning: Noget af det allermost glædelige, der er sket i det sidste år, er, at så mange af

skolekredsens medlemmer har valgt at bevare deres medlemskab – også efter at vi nu har indført den årlige kontingentbetaling.

Ud af de hidtidige omkring 270 skolekredsmedlemmer har omkring 180 valgt at fortsætte. Det er flot – og det giver Nørre Ørslev Ungdomsskole en solid forankring hos en særdeles stor gruppe personer, der jo må føle en særlig tilknytning til skolen, hvad enten det så er som forhenværende elev, forældre – eller som en, der på anden måde føler tilknytning til skolen.

Da vi ønsker en aktiv Skolekreds omkring vores skole, vil vi fremover opfordre specielt kommende elevholds forældre til at være medlem – i det mindste i det år, hvor deres børn går på skolen. Gennem dette initiativ vil vi give flere muligheden for at være med til at udstikke linien for skolen.

Alle, der føler tilknytning til skolen kan blive medlem af vores skolekreds – og alle skal være velkomne. Det er bestyrelsens hensigt, at det årlige kontingent aldrig må komme til at virke afskrækkende på et medlemskab. Derfor er det også bestyrelsens indstilling til generalforsamlingen, at det årlige kontingent for det kommende år fortsat skal holdes på de 50 kr.

Når en skole kører i en rolig gænge er der oftest ikke den voldsomme tilslutning til de årlige generalforsamlinger. Det gælder landet over – og det gælder også her på Nørre Ørslev Ungdomsskole. Derfor ser bestyrelsen det

som sin opgave at informere skolekredsens medlemmer på anden vis, så det er muligt for medlemmerne at følge

så
meget
som
muligt
med i,

SKOLEKREDSSENS GENERALFORSAMLING

hvad der sker.

Skolekreds-Nyt udkommer 2 gange om året – og det skal det fortsat gøre. Årets første nummer udsendes samtidig med Årsskriftet – og andet nummer op til generalforsamlingen med bl.a. generalforsamlingens dagsorden – og en oversigt over årsregnskabet driftsresultat. I Årsskriftet vil der være en udførlig omtale af den afholdte generalforsamling med beretningerne fra bestyrelse og forstander.

Arbejdet i bestyrelsen

Siden sidste generalforsamling har bestyrelsen afholdt 4 bestyrelsesmøder. På det møde, der normalt afholdes i september, er der tradition for, at bestyrelsen mødes med alle skolens lærere til en fælles drøftelse på baggrund af et eller flere oplæg. I år drejede emnet sig om, hvad udbyttet af et ophold på Nørre Ørslev Ungdomsskole er ud over, hvad der sker i timeme.

Vi fra bestyrelsen fortalte om vores egne oplevelser – enten som elev eller forældre – og 3 af lærerne havde mindre indlæg om hvad de mente, skolen gav med uden for timerne. Det gav anledning til en god forhandling.

Indholdet af bestyrelsens møder har drejet sig om at følge med i økonomiens gang, drøfte budget og regnskab, høre om tilmeldingerne til de kommende skoleår, høre om skoleårets gang, tage stilling til læreransættelser – og om at træffe beslutning om elevbetalin-

gens størrelse og om kursusterminerne for det kommende skoleår.

På bestyrelsesmødet i forbindelse med den årlige generalforsamling er der samtidig skolesyn, hvor bestyrelsen ved rundgang ude og inde på skolen har mulighed for at konstatere, om skolens bygninger, skolemateriel, inventar og have- og sportsanlæg holdes i tilbørlig orden.

Ud over, at der ved en sådan gennemgang altid vil fremkomme enkelte forslag og ønsker om forskellige vedligeholdelsesarbejder, kan bestyrelsen normalt konstatere, at skolen og dens udstyr er i en god og – som vedtægterne skriver – tilbørlig orden.

I tiden siden sidste generalforsamling har der ikke været rigtig store sager til behandling på bestyrelsesmøderne.

Flere gange i årets løb har nogle af bestyrelsesmedlemmerne været til møder med repræsentanter fra andre efterskolebestyrelser for at høre indlæg om aktuelle forhold for vores skoleform præsenteret af Foreningen af Frie Ungdoms- og Efterskoler – og for at drøfte emner af fælles interesse.

Dels er det godt at møde andre bestyrelsesmedlemmer fra andre skoler – og dels er det til stor inspiration at se netop andre efterskoler.

Når det drejer sig om elever og undervisning

Elevtallet uge efter uge året igennem er altafgørende for skolens økonomi. Heldigvis er der en stor stabilitet på dette område hos os. Vi kan roligt regne med et elevtal på årsbasis meget nær på de 60 elever. Skulle en enkelt eller enkelte elever give op i løbet af skoleåret, står andre parat til at tage over. Under normale omstændigheder tages der nye elever ind frem til juleferien.

Vi kan ellers læse om en klar afmatning af antallet af unge, der aktuelt søger efterskolen. Til det kommende skoleår – 1997/98 – er der stadig pladser at finde på op imod halvdelen af landets efterskoler. Dette gælder ikke hos os. Her på skolen må vi – på nær et par pladser – melde om alt optaget 3 sko-

*Fra Skolekredsens generalforsamling:
Kaffebord efter udtomt dagsorden*

leår frem – altså frem til og med skoleåret ved årtusindskiftet – 1999/2000.

Bestyrelsen følger meget med i, hvordan skoleåret forløber. På hvert bestyrelsesmøde redegør en lærer for skolens daglige virke siden sidst. Denne redegørelse giver oftest anledning til spørgsmål og efterfølgende ydbyende kommentarer og drøftelser. Derudover er bestyrelsen året igennem repræsenteret ved arrangementer på skolen.

Skolens økonomi er sund

Skolens økonomi er sund. Det fremgår af det udsendte driftresultat, som senere vil blive gennemgået i forbindelse med regnskabsfremlæggelsen. Vi formår stadig at holde niveauet for skolepengene nede på et beløb, der ligger under landsgennemsnittet – også selv om stigningen for det kommede skoleår er lidt større end den plejer at være. Den lidt større stigning hænger sammen med, at vi har valgt, at ombygningsslånet i forbindelse med de nye elevbaderum skal tilbagebetales i løbet af bare 3 år. Det er hård kost for den daglige økonomi, men det ser ud til, at det – som antaget og beregnet – kan lade sig gøre.

Ombygninger og vedligeholdelse

Det store ombygningsprojekt med de total-renoverede elevbaderum og toiletter har i løbet af det forgangne år vist sin holdbarhed.

Vi må konstatere, at det har betalt sig at udgå at gå på akkord med lappeløsninger og valg af materialer. Trods 60 elevernes daglige brug af disse rum kan det stort set ikke ses, at de nu har været taget i brug igennem et helt år.

Som nævnt på tidligere generalforsamlinger ligger der ønsker og skitser

til fremtidige moderniseringer og udvidelser, når økonomien har sundet sig – og derfor vil kunne tillade det.

Behovet i fremtiden drejer sig om en kærkommen udvidelse af dagligstuen ind i spisesalen – med efterfølgende udvidelse af spisesalen ud i gården.

Endvidere er der et stort ønske om en renovering af træ- og metalværkstederne – og en eventuel sammenføring af disse værksteder ved omrokering og en mindre udvidelse.

Få ændringer blandt personalet

Lærermæssigt har indeværende skoleår været noget specielt, da der hele året har manglet en lærer.

På sidste generalforsamling kunne vi præsentere en nyansat lærer i et vikariat for Dorthe Hansen på orlov, men uheldigvis opgav samme lærer sin ansættelse samtidig med skoleårets start. Det lykkedes os ikke at finde en afløser på dette sene tidspunkt, hvor skemaet var lagt.

Heldigvis blev der så alligevel strikket en løsning sammen til stor tilfredshed for alle parter. Interne omrokeringer og overtimer kombineret med hjælp udefra løste op for knuden. Der skal siges tak til lærerne for beredvillighed i løsningen af det akutte problem – og tak til lærerstuderende Morten Lange for deltidstilknytningen til vores skole i både undervisning og aften- og week-endtilsyn. Vi håber, at vi fortsat kan drage nytte af hans ansættelse.

Dorthe Hansen har som sagt haft orlov i dette skoleår, hvor hun har prøvet folkeskolen. Desværre har hun vænnet sig så meget til det, at hun har valgt at forblive der. Derfor skal der siges farvel og en stor tak til Dorthe efter 8 års ansættelse ved Nørre Ørslev Ungdomsskole.

*Fra Skolekredsens generalforsamling:
Snakken går over kaffen*

Dorthe sprang i 1988 til med meget kort varsel – og har på allerbedste vis levet og virket som efterskolelærer i årene siden. Det har været rart med et lokalt hoved blandt de ansatte – og vi ønsker dig og din familie alt godt fremover med job og med familietilværelse i egne omgivelser i det lollandske.

Egentlig skulle vi også i dag have sagt farvel til Anne Pedersen, men heldigvis har vi kunne overtale hende til at tage et år mere. Baggrunden er, at vi søgte 2 nye lærere, men kun fik dækket fagene i den ene af stillingerne. Vi fik ellers mange gode ansøgninger – men lærere, der tilbød tysk, var der alt for langt imellem.

Dorthe Hansens stilling overtages af kommende nyuddannede lærer Soren Jensen fra Nykøbing, oprindelig fra Søllested. Han skal være meget velkommen på vores skole, hvor vi regner med, at han hurtigt falder til efter en

god kollegial modtagelse og indføring i efterskolens mysterier.

På vej til en rund fødselsdag

Jeg har lovet mig selv at sige lidt om det at være på en efterskole, som samtidig også er en kostskole. Det, at der er frisk og veltillavet mad, kage og dertil drikke af forskellig art, det bliver oftest taget som en selvfølge. Mange føler vel, at det ikke kan være anderledes, når man skal bo på stedet – og det er da også rigtigt.

Men jeg vil alligevel benytte lejligheden til at rette en speciel tak til alle de på skolen, der arbejder med at holde de bagvedliggende ting i orden. Det gælder foruden køkkenet også rengøringen og alt andet orden omkring skolen. Det er vigtigt, at det hele er med.

Det er et stort arbejde, som alt for sjældent bliver påskønnet, men det har stor betydning for det daglige virke hos alle på skolen.

Dette var så bestyrelsens beretning i

stort og småt siden sidste generalforsamling. Vi er sammen om en efterskole – Nørre Ørslev Ungdomsskole – der med en baggrund i Nørre Ørslev Højskole er sin historie bevidst. I dette efterår fylder skolen 60 år som ungdomsskole – efter at være omdannet i 1937. Inden da havde den været folkehøjskole siden 1878.

Igennem de senere år er der sket store forandringer på skolen rent bygningsmæssigt. En lind strøm af ombygninger og moderniseringer har betydet, at dem, der ikke kommer på skolen jævnligt, næsten ikke kan kende den igen. På denne baggrund er skolen på de fleste områder indrettet og udbygget, så den danner en god ramme om de aktiviteter, der foregår på skolen i dag og fremover.

I 60-året for oprettelsen af ungdomsskolen er det alle ansattes og bestyrelsens ønske, at den linie, der er lagt for Nørre Ørslev Ungdomsskole, også fremover vil betyde en god og stabil søgning.

Lad os håbe, at de næste generationer også kan få et udbytterigt skoleophold, som vi havde det, da vi var elever.

Verner Brædder

Et stabilt elevtal i løbet af skoleåret

Forstanderens beretning: Med bare lidt over 2 uger tilbage af indeværende skoleår 1996/97 må denne beretning komme til at ligge meget tæt op ad skoleårets gang.

61 elever startede i august – og bare en uge henne i skoleåret gav en af drengene op. Det viste sig, at han aldrig havde været interesseret i at starte på vores skole, da han i virkeligheden var godt og grundigt skoletræt – og absolut kun var interesseret i at komme til

at arbejde ved landbruget – og det kunne ikke gå for hurtigt. Det var snarere hans forældre, der i en god mening, havde lokket ham hen til os.

For mig er det i orden, at det ofte er forældrene, der melder deres børn ind på netop vores skole. Det er de af gode grunde nødt til, hvis de år forud vil sikre sig, at der er en plads på holdet, når den tid kommer. Meget forkert er det derimod, når eleverne så starter her på skolen uden de overhovedet selv på nogen måde er interesseret i et efterskoleophold. Vi må tillade os at bede om, at det op til skolestart – i sidste ende – er efter elevernes eget frie valg, at de så starter her på skolen.

En anden dreng afløste ham straks derefter, men han opgav efter bare 2 uger, uden at give det en reel chance. Senere kom så en ny dreng som afløser – og han er her endnu.

I november rejste en pige efter at have prøvet at falde til siden skoleårets start. Hun blev afløst af en ny pige, som kun var her nogle få uger, før hun så valgte at stoppe.

Siden da er der ingen udskiftning sket. Det betyder, at skoleåret slutter med vores elev-idealtal på de 60. Det kan vi være godt tilfredse med. På mange andre efterskoler er det slet ikke usædvanligt med en betydelig større udskiftning i løbet af et skoleår. Vores stabilitet giver uden tvivl et roligere skoleår for alle parter.

Elevholdet har på nogle områder været lidt anderledes end tidligere. Visse af eleverne har vænet meget bevidste og samfundsengagerede – og har på mange måder udfordret os lærere i såvel timerne som i fritiden.

Der er året igennem blevet stillet mange spørgsmål ved 'plejer' og ved skolens principper om dit og dat. Nogle gange, så det næsten – helt ærligt –

har grænset til irritation. Oftest er eleverne blevet taget alvorligt, men en gang imellem er der dog blevet sat en stopper for deres stille spørgsmål ved alt og alle.

På trods af meget store meningsforskelle eleverne imellem, har de heldigvis oftast forstået ikke at lade det gå ud over kammeratskabet dem imellem.

Diskussionslysten har hos nogle af eleverne været stor. Så stor, at det for andre af eleverne bare har været for meget. Ind imellem har dele af elevholdet været grundigt trætte af at høre højtlydt debat om mere eller mindre storpolitiske emner.

Stort og småt fra årets undervisning

Undervisningsmæssigt er der på det organisatoriske område ikke sket de store ændringer i dette skoleår. Vi valgte som noget nyt at afslutte begge afgangsprøvehold i Fysik/Kemi lige inden juleferien. Det gav lidt mere luft i foråret, hvor mange af eleverne fik fordoblet deres timetal i engelsk og tysk.

Eleverne skal mindst have 34 timer om ugen på skemaet – og nogle vælger så endnu flere timer for at få tilgodeset deres ønsker om bestemte valgfag.

Bortset fra en mindre interesse for deciderede håndværksmæssige værkstedsfag har elevernes valg af skolefag og liniefag stort set fulgt linien fra tidligere år. Enkelte nye valgfag er afprøvet. I visse af skolefagene har der til gensidig inspiration og udbytte været et større lærersamarbejde end tidligere.

Om årets Projekt opgaveforløb

Overemnet i år var 'Brug/Misbrug' – og eleverne skulle under denne paraply i deres 2-mandsgrupper have godkendt

deres respektive underemner, som på grund af det meget åbne overemne faldt meget bredt. Eleverne var som tidligere delt i 4 hold omkring 2 lærere som deres vejledere.

I løbet af nogle uger var eleverne blevet mere og mere forberedt på Projekt opgavedagenes forløb. Selve arbejdet foregik på 3 hele enkeltstående dage – med en efterfølgende dag til fremlæggelser på de 4 hold. Projekt opgaven skulle munde ud i et produkt, som kunne tage én ud af mange former. Eleverne fik hver en udtalelse fra deres 2 vejledningslærere, hvor der var foretaget en vurdering af processen, produktet – og så selve fremlæggelsen. Vi har i modsætning til Folkeskolen valgt ikke også at ville give en talkarakter.

Vores erfaringer fra i år er allerede mundet ud i, at vi til næste år prøver at lade arbejdet foregå i et sammenhængende forløb uden mellemliggende dage mellem de enkelte projektdage. Vi regner med et roligere og mere overskueligt forløb – og forventer at konstatere en større intensitet i elevernes indsats.

Skolen og informationsteknologien

Informationsteknologiens indtog på skolen sker pø om pø. Flere og flere af eleverne møder op med stor viden og brugerbaggrund. Vi har lige nu 6 PC'ere af meget forskellig kapacitet og indmad til elevernes rådighed i vores åbne Mediekælder. I en del af fagene bruges tekstbehandlingen, når opgaver skal renskrives – i matematikken forsøges der med brug af regneark – og på Medielinien benyttes tekstbehandlingsprogrammet til fremstilling af aviser og desuden bruges smarte præsentationsprogrammer.

Uden for timerne er der næsten altid elever i Mediekælderen – enten for at arbejde ved maskiner som ren adspredelse eller for at arbejde seriøst med en opgave eller med private ting.

Fra officiel side er der blevet åbnet for brug af PC'ere ved afgangsprøverne efter skolens afslutning. Vi besluttede at give eleverne lov til at benytte PC'ere ved afgangsprøverne i skriftlig fremstilling i dansk. Dels kunne de benytte deres egne PC'ere – og dels kunne de benytte skolens PC'ere, hvis de var fortrolige med dem.

Der var ikke flere, der ønskede at bruge PC'er, end vi kunne klare det med skolens maskiner og så elevernes egne maskiner.

Ved Terminsprøven i januar var der så en slags generalprøve uden de store problemer. Derfor har vi netop for alvor kunnet afvikle skriftlige afgangsprøver med brug af PC'ere. 11 elever benyttede sig af muligheden. Disse opgaver er netop kommet tilbage til skolen for at blive rettet – på lige fod med de håndskrevne besvarelser.

Fra Jubilarmodet: 40års jubilarer

Rimeligheden i helt at kunne fritage eleverne for at skrive opgaverne med håndskrift er da en diskussion værd, men man er oppe mod stærke kræfter, der taler fremskridtets sag.

Vi må nok erkende, at det fremover mere og mere vil blive sagen at benytte sig af PC'er ved opgaveløsninger i dansk og i andre fag – såvel i det daglige som ved prøverne. For mit eget vedkommende må jeg da også erkende, at det da også er et godt hjælpemiddel, som jeg nødt og nød vil undvære – og som har gjort det meget nemmere for mig at få formuleret sætningerne på papiret – og bagefter at kunne rette i dem efter forgodtbefindende.

Informations-teknologiens fremtid for os må nødvendigvis være, at vi inden for en overskuelig tidshorisont får mulighed for, at et hold elever – i det mindste 2 og 2 sammen – i en undervisningssituation – kan arbejde på én gang ved maskinerne.

Større tilslutning til week-enderne

Vi oplever i år det overraskende, at flere elever end tidligere vælger at blive her i week-enderne. Det er glædeligt – og oftest er det særdeles hyggelige programmer, der bliver strykket sammen af elever og lærere i fællesskab.

Som noget nyt har vi i år valgt at tematisere indholdet af programmerne for vores Skole-week-ender. Det har givet dem en helhed, som har styrket deres position. Jeg mener, det bør fortsætte fremover.

Skolens forhold til dens omverden

Arbejdet med eleverne kunne synes at være stort nok i sig selv, men der bør og skal også være tid og lejlighed til at være udadvendt. Vi tager engang imellem væk fra skolen med eleverne – og mange gange i årets løb er det os, der inviterer.

Traditionen tro holder vi Efterskoernes Dag i september, Elevmøde i oktober, Sognedag sidste søndag i oktober, Julemøde i december, Aftenhøjskole i februar, Teaterforestilling i februar, Forårsmøde i marts, Jubilarmøde i april og Forårskoncert i maj. Alle velbesøgte arrangementer.

Dertil kommer Musiklinieholdets BornehaveRock-koncert i november, koncert med Kenn Lending Blues Band for interesserede i marts – og Teaterlinieholdets turnéforestilling her i foråret.

Vi gaber over meget i løbet af et skoleår – og når det meste på rimelig vis. Vi tror, det er indsatsen værd.

En efterskolelærer er noget for sig selv

I en annonce efter nye lærere fra en anden efterskole dette forår, kunne man læse en noget utraditionel beskri-

velse af en efterskolelærer. – Prøv selv at høre:

– Du skal være gearret til en skoleform, hvor eleverne ikke går hjem kl. 15:00 – og du skal kunne tackle de skiftende roller, som følger med – herunder være en faglig kapacitet, hyggeonkel, bos vagtlærer, sutteklud, boksebold og lommepsykolog. Dertil skal du have humor, lyst til at lege og eksperimentere, være god til at improvisere – og så kunne finde dig hjemme i vores skolemiljø, hvor eleverne bl.a bruger et år på at prøve lige nøjagtig dine grænser af.

En noget utraditionel beskrivelse, ja, vel, – men alligevel med et stort gran af sandhed i sig, for hvis ikke en efterskolelærer kan leve op til en hel del af det beskrevne, så dur det bare ikke. Hverken for elevernes, skolens – eller for den sags skyld for lærerens egen skyld.

Her på Nørre Ørslev Ungdomsskole har vi en stabil lærerkreds, som heldigvis dækker meget bredt. På trods af, at vi er en lille efterskole med vores 60 elever med deraf følgende 8 lærere og en forstander, er vi heldigvis i stand til at tilbyde et alsidigt sammensat fagtilbud.

Udskiftningen har igennem en del år været minimal. Heldigvis for det. Det giver nemlig en kontinuitet i skolens liv – og så sandelig også i skolens tilbud. Omverdenen ved, hvem vi er og hvad her foregår – og hvad vi i fællesskab står for. Nye elever søger os netop fordi de på en måde kender os og det vi står for. På Nørre Ørslev Ungdomsskole kører det ikke efter en eller anden sig-sag-kurs, som ingen kan finde ud af. Nej, her er et fundament, som en stabil lærerkreds er sammen om at værne om – og præsentere udadtil.

Selvom denne skoles fundament er så solidt, så er der dog stadig plads for

en afgørende pædagogisk udvikling og nytænkning – og det skal der være plads til, for uden en sådan ville skolen stå i stampe. Der må nødvendigvis ske en stadig reflektering af skolens liv og undervisning, så vi hele tiden gennemtænker og forbedrer det vi gør. Nogle år mere end andre, men den er der – og den skal være der.

Lærermæssigt har dette skoleår været noget specielt, da der jo har manglet en heltidslærer hele året i stedet for Dorthe Hansen på orlov. Det har til tider været svært at få det hele til at hænge sammen, men ved fælles anstrengelser har det kunnet lade sig gøre – også uden at elever på nogen måde kan føle sig snydt. Enkelte lærere har endog med stort udbytte afprøvet nye fag og niveauer.

Timer, fag, tilsyn og en række andre opgaver blev omfordelt og ekstratildelt, så alt kunne gå op – og dertil har vi så haft god hjælp af Jesper Hansen som medhjælpende idrætslærer i efteråret sammen med Morten Lange, som også har hjulpet med tilsynsopgaver hverdage og week-ends og dertil med et valgfag her i forårshalvåret.

Mødet og samværet med forældrene

I skoleårets løb har der været de samme specielle arrangementer som tidligere med Velkomstmøde i august, Forældremøde med samtaler i oktober, endnu en omgang Forældresamtaler i januar, Forældredag i februar – og her til slut med Afslutningsarrangementet den 14. juni.

Der er altid en rigtig god tilslutning, når vi inviterer – og derudover er alle forældre jo også meget velkomne til alle andre arrangementer i løbet af skoleåret – og en hel del tager da også imod tilbuddet som trofaste brugere.

Elevernes ønsker til deres egen fremtid

Igennem hele skoleåret forbereder vi eleverne – gennem en grundig skolevejledning – til tiden efter Nørre Ørslev.

Vi har Erhvervspraktik i november, organiserede Fremtidssamtaler med hver enkelt elev i december, besøg af tidligere elever fra skolen 2 eftermiddage i februar, hvor de fortæller om, hvordan det er gået dem – og så hele det statsautoriserede maskineri – med sideløbende personlig vejledning og opfølgning – op til den samordnede tilmelding til ungdomsuddannelserne i midten af marts.

Vi sætter en ære i at arbejde omhyggeligt for, at eleverne ved, hvad de skal efter Nørre Ørslev. Nogle af eleverne tager helt og holdent selv initiativet – eventuelt tilskyndet af forældrene. Andre klarer sig selv – og andre igen skal tilskyndes af os – også godt og grundigt – før de kommer i omdrejninger.

Det er noget af en jungle at finde rundt i indholdet af alle de mere eller mindre flot indpakkede muligheder, der er for de unge – og tit opleves det som endnu sværere for forældrene. Derfor er vores vejledning afgørende for, at eleverne får afsøgt mulighederne, at tingene falder rigtigt på plads – og at fristerne i sidste ende overholdes og nåes.

På nuværende tidspunkt ved vi om elevernes planer,
– at 9 af dem fortsætter her det næste skoleår
– at 4 af dem har valgt at fortsætte på andre efterskoler
– at 1 af dem har valgt at tage 10. skoleår på en anden skole
– at 13 af dem har valgt gymnasiet
– at 1 af dem har valgt HF-uddannelsen
– at 4 af dem har valgt HTX – en 3-årig

teknisk/gymnasial uddannelse på en Teknisk Skole

– at 4 af dem har valgt HHX – en 3-årig handelsgymnasial uddannelse på en Handelsskole

– at 3 af dem har valgt at starte en handels- og kontoruddannelse på en Handelsskole

– at 12 af dem har valgt en retning på Teknisk Skole

– at 6 af dem har valgt en Social- og Sundhedsuddannelse

– at 1 af dem har valgt en mesterlære-plads

– at 2 af dem har valgt et år i huset

– alt i alt 60 elever, hvoraf bare 2 af eleverne er uafklarede – alle de andre har fået besked på, at de er optaget på den ønskede ungdomsuddannelse – eller også har de selv skaffet sig en plads de andre steder.

Heldigvis er det mere og mere på vej med gyldne tider for de unge. Uddan-

Ved skoleafslutningen:

Skolens formand, Verner Brædder

nelsesinstitutioner og arbejdsgivere står parate til at byde dem velkomne.

Det har ikke i mange år været så nemt at skaffe sig en praktikplads. Det lover godt for de unge, at de nu i langt højere grad kan se frem til mere opnåelige muligheder – og at de fleste reelt har forskellige valgmuligheder.

Elevernes valg ligner meget de tidligere års, bortset fra at Social- og Sundhedsuddannelserne vinder frem som et nyt område, der tiltrækker flere og flere unge.

Planlægningen af næste skoleår er godt igang

Planlægningen af det kommende skoleår er godt igang. Vi kender eleverne lidt, fordi de allerede har været på besøg på skolen en hel lørdag i april. De kender også hinanden lidt fra den samme dag. Efterfølgende har de så valgt skolefag og niveau – og liniefags-ønsker. Derfor ved vi nu hvilke hold – og hvor mange hold, der skal oprettes.

Efter kraftige opfordringer fra dansk-

lærerne har vi fra det kommende skoleår valgt at tilføre dansk 1 time mere om ugen, hvilket vil betyde, at dansk vil have 2 dobbelttimer før jul og 3 dobbelttimer efter jul.

Ellers er der for nærværende ikke planlagt større ændringer for det kommende skoleår.

Ændret arbejdsform med samme ånd

Vi er sammen om en efterskole – Nørre Ørslev Ungdomsskole – der med baggrund i Nørre Ørslev Højskole blev startet i år for netop 60 år siden.

Når vi gransker efterskoleens historie, så er Nørre Ørslev Ungdomsskole faktisk i dag den 39. ældste i rækken af snart 240 igangværende efterskoler – taget efter oprettelsesåret i 1937.

Den 3. november 1937 kunne den netop tiltrådte ungdomsskoleforstander Geertsen således byde velkommen til vinterskolens elevhold på bare 13 drenge.

I Årsskriftet fra samme år skriver skolens tidligere forstander M.P. Schmidt et stykke om årets gang i højskolens sidste år – og slutter med at ønske den nye ungdomsskole lykke med arbejdet – og som han skriver: -' Arbejdsformen er blevet en anden, men ånden er den samme'.

Ved Åbningsmødet talte Geertsen om målet med ungdomsskolens arbejde ud fra det gamle gudesagn om Ygdrasil, det store verdenstræ, hvis mæge ikke kendes i den ganske verden. Om Ygdrasil's trækrone – og dets 3 meget specielle rødder – og om hvad der gemmer sig om menneskets natur under hver af disse rødder.

Under den ene af rødderne ligger Mimers brønd, hvor der kan hentes kundskaber. Denne brønd er det vigtigt, at skolens elever får mulighed for

at drikke af, da det er vigtigt at tilfredsstille den trang til kundskaber, der ligger i alle vågne mennesker. Eleverne skal derfor i stor udstrækning sættes i arbejde således, at det ikke alene bliver noget for hoved og tanke, men også for hænderne.

Samtidig skal det erindres, at kundskaber også kan give magt, og at denne magt kan misbruges. Derfor skal denne magt tøjles, så den ikke bringer ulykke, hverken for den enkelte eller for andre.

Den nye ungdomsskole står på højskolens grund – og på den vil gerningen blive fortsat. Vi vil ikke glemme det håndgribelige og kundskaberne, men vi må samtidig have stunder til at være stille, så ånden kan fylde huset.

Geertsen skriver, at han i 1937 oplevede en ungdom, der gerne ville lytte, når ordet blev ført – og som gerne ville arbejde – og samtidig var det en flok unge, der kunne slå gækken løs, når tiden var dertil.

Såvidt Geertsen, hvis ord på mange måder også sagtens kan gøres gældende for os og vore elever i 1997.

Vi skal i vor tid tilstræbe at forsyne de unge med de redskaber og færdigheder og den grundviden, vi mener, er en betingelse for at få et overblik til at kunne fordybe sig i et område – og derigennem at se sammenhængen i tingene gennem et selvstændigt arbejde.

Vores største og fornemmeste opgave på denne skole vil altid være at gøre eleverne til bevidste og aktive samfundsdeltagere i et demokratisk land – så de gennem et år på Nørre Ørslev Ungdomsskole får en baggrund for at kunne tage selvstændig stilling – og handle derefter.

Knud Brusgaard Nielsen

◆ Skolens medarbejdere

Forstander:	Knud Brusgaard Nielsen	1987
Lærere:	Knud Pedersen	1965
	Lene Hansen	1988
	Pernille Justesen	1988
	Hans Christiansen	1988
	Jan Borre	1990
	Hanne Knudsen	1990
	Anne Pedersen	1994
	Søren Jensen	1997
Timelærere:	Carsten Møller	1979
	Morten Brenøe Lange	1996
Husholdningsleder:	Lise Brusgaard Nielsen	1987
Køkkenleder:	Vivi Frederiksen	1995
Køkkenass.-leder:	Birgitte Møller Andersen	1996
Køkken, rengøring:	Jesper Rasmussen	1997
Køkken, vask m.v.:	Karin Larsen	1996
Pedel:	Leif Jochimsen	1992
Tekniske anlæg:	Eli Hemmingsen	1982
Maler:	Herman Mortensen	1997
Skolesekretær:	Karin Thorsen	1992

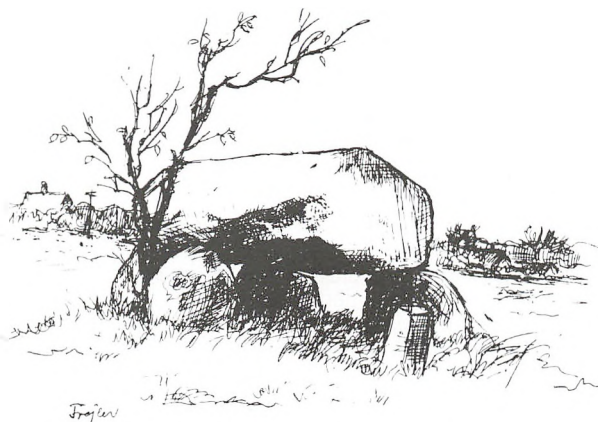
◆ Skolens bestyrelse

Formand: Gdr. Verner Brædder, Vestermark 17, 4891 Toreby	53869097
Næstformand: Provst Jens Lose, Hesnæsvej 56, 4871 Horbelev	54444006
Regnskabskonsulent Nis Bruun, Irisvej 24, 4920 Søllested	53941588
Direktør Peter Christiansen, Lundevej 27, 4800 Nykøbing F.	54857215
Gdr. Ove Brandt Jensen, Gangersvej 12, 4840 Nr. Alslev	53832087
Pantefoged Lis Larsen, Blichersvej 8, 4863 Eskilstrup	53836253
Anne Bagge Møller, Bygaden 15, Nagelsti, 4800 Nykøbing F.	54851528
Entreprenør Kurt Petersen, Nyvang 5, 4872 Idstrup	53848152
Annelise Ringsing, Høvænget 1, 4894 Ø. Ulslev	53865125
Husmor Kirsten Spohr, Søndre Landevej 7, 4780 Stege	55813188
Gdr. Dines Kappel, Algstrup Skovvej 4, 4850 Stubbekøbing	54441817

Elevholdet 1997/98

Linette E. Skov Andersen, Ålebæk Strandvej 31, 4791 Borre
Alma Ankerbo, Byvej 6, Hammer, 4700 Næstved
Heidi Buchter, Snogegårdsvej 111, 2860 Søborg
Dunia Christiansen, Bøtøgårdvej 13, Gedesby, 4874 Gedser
Camilla Raahauge Christensen, Bødker Allé 6, 4840 Nr. Alslev
Marlene Christiansen, Maribovej 80, 4990 Sakskøbing
Kasper Dresen, Sløsserupvej 14, 4892 Kettinge
Rune Eliasson, Bøgetvej 7, 4913 Horslunde
Thomas Bo Frederiksen, Ryttervænget 30, 4800 Nykøbing F.
Christian Greisen, Klostermarksvej 15, 2700 Brønshøj
Malene Guzek, Langgade 34, 4840 Nr. Alslev
Charlotte West Hansen, Stoubyvej 62, 4872 Idestrup
Charlotte Kragh Hansen, Blommehaven 15, 4800 Nykøbing F.
Kristoffer Hansen, Ansgarvej 15, 4930 Maribo
Martin Hansen, Skovvej 38, 4990 Sakskøbing
Pernille Have, Dalvej 20 B, 2820 Gentofte
Nicki Holmberg, Hovedgaden 377 st. th., 2640 Hedehusene
Mette A. Hovmand, Enghavevej 36, 4892 Kettinge
Jacob Hüge-Madsen, Nr. Vedby Kirkevej 25, 4840 Nr. Alslev
Thomas Janosz, Lollandsgade 7, 4800 Nykøbing F.
Britta Jensen, Rødbyvej 12, 4895 Errindlev
Kenneth Jensen, Udstolpebyvej 11, 4990 Sakskøbing
Klaus Jensen, Nykøbingvej 80, 4840 Nr. Alslev
Nadja Nyrup Jensen, Møllevej 38, 4960 Holeby
Jimi Kragh Jespersen, Runestensvej 11, 4970 Rødby
Ronni Johnsen, Kirkevænget 32, 4863 Eskilstrup
Anders Jørgensen, Skyttehusene 11, 2620 Albertslund
Anders Juul Jørgensen, Tunnellen 11, 4894 Øster Ulslev
Dan Brian Jørgensen, Grønsundsvej 23, 4800 Nykøbing F.
Karin Rentsch Jørgensen, Nørrevej 37, 4892 Kettinge
Louise Jørgensen, Koholtvej 40, 4951 Nørreballe
Martin Vinding Kappel, Stengårdsvej 8, 4871 Horbelev
Niels Dyrlov Kappel, Algestrup Skovvej 4, 4850 Stubbekøbing
Niklas Kelk, Ruskær 18, 2610 Rødovre
Anja Kristensen, Østergade 32, 4863 Eskilstrup

Joan Fanny Larsen, Skovby Tværvej 53, 4840 Nr. Alslev
Martin Sun Larsen, Ryttervænget 29, 4800 Nykøbing F.
Stine Larsen, Gotersvej 10 2. th., 5200 Odense V
Ida Plovgaard Lehm, Esbern Snarresvej 24. 4180 Sorø
Kristine Swane Lund, Lundevej 29, 4800 Nykøbing F.
Carina Jean Lyall, Bakkedraget 7, Nyråd, 4760 Vordingborg
Nina Madsen, Kirkevej 69, 4872 Idestrup
Mette Hilleke Mortensen, Hesnæsvej 57, 4871 Horbelev
Kristian Bagge Møller, Bygaden 15, 4800 Nykøbing F.
Martin Holmberg Nielsen, Hasselvej 33, 2640 Hedehusene
Michele L. Juul Nielsen, Sundby Allé 81, 4800 Nykøbing F.
Morten Marott Nielsen, Nyvej 20, Orehoved, 4840 Nr. Alslev
René Nielsen, Lommelevvej 11, 4840 Nr. Alslev
Lisa Suhr Olsen, Jens Niensensvej 10, 2690 Karlslunde
Ulrich Skovgaard Opstrup, Højrebygade 61, 4920 Søllested
Mie Thøger Pedersen, Østre Allé 12, 4800 Nykøbing F.
Anne Skytte Rasmussen, Maribo Landevej 17, 4970 Rødby
Henrik Krøll Rasmussen, Skjoldmosevej 14, 4840 Nr. Alslev
Jesper Lyck Rasmussen, Møllevej 54, 4990 Sakskøbing
Lone Rasmussen, Riserupvej 9, 4840 Nr. Alslev
Christina Reland, Sundtoften 204, 4800 Nykøbing F.
Mette Skafte, Egensevej 47, 4840 Nr. Alslev
Jens Chr. T. Sørensen, Herbergvej 3, 4840 Nr. Alslev
Martin Villebæk, Møllevej 2, 4871 Horbelev
Steven Frank Wheeldon, Strandvej 35, 4800 Nykøbing F.

Elevholdet 1992/93

Thomas Blom læser HF i Odense
Ask Bojesen læser fysik og matematik på universitetet
Jannie Bonde arbejder i Zara De Toir (tøjbutik i Nykøbing)
Monica Brink læser til laborant i Roskilde
Søren Bruun læser til agronom på Landbohøjskolen i København
Karina Carstensen arbejder som pædagogmedhjælper i en børnehave
Lena Christensen læser HF på Amager
Michael Christiansen tager snart ud at rejse
Bitten Clausen passer børn i Århus
Christina B. Hansen læser HG i Nykøbing
Dorthe Hansen læser kinesisk i København
Gitte Hansen er i lære i en tøjbutik i Stege
Jonas A. Hansen arbejder hos en guldsmed på Amager
Lotte Bonde Hansen læser til lærer i Odense
Louise Suhr Hansen går på gartnerskole
Mikael Erman Hansen vil læse jura på universitetet
Lotte Henriksen arbejder hos en slagter i Nakskov
Stine Henriksen arbejder i DSB-kiosk på Hovedbanen
Marianne Hovmand er i huset i Holte
Christa Jensen gør rent på et plejehjem i København
Marlene Jensen er på højskole i Jylland
Troels Jensen arbejder på en gård
Heino Høj Johansen er soldat i Slagelse
Janne Kaare læser et-årig HH i Nykøbing
Steffen Klausen læser geofysik på universitetet i København
Per Korsgaard pakker frugter
Jan Krebs er i Kibbutz
Henrik Kristensen er elektriker hos AAB i Nykøbing
Rasmus Kyndesen har læst HTX og er nu vicevært
Henriette Holstener Larsen læser til socialrådgiver i Nykøbing
Jesper Larsen læser
Kenneth Larsen er soldat i Vordingborg
Mads-Peter Larsen er ved kamptropperne i Slagelse
Maria Kepp Larsen arbejder i en vuggestue på Amager
Tina Larsen er kontorelev hos Scanlines
Richard Lund er delingsførerelev i Heming
Cecilie Bagge Møller arbejder for Diakonisse Stiftelsen på Frederiksberg
Jan Møller læser på DTU i Lyngby
Pelle Nicolaisen tager den frie ungdomsuddannelse
Kristina Rüdiger Nielsen arbejder på kommunen
Klaus Noergaard søger arbejde
Birthe Olsen går hjemme
Steen Pedersen arbejder på en gård
Lasse Persson er kok i Søværnet
Kasper Petersen er reparatør på Nykøbing Sukkerfabrik
Hans Morten Petersen går hjemme
Susanne Høj Petersen læser på sygeplejeskolen i Roskilde
Helle Rasmussen rejser jorden rundt med en veninde
Maria Rasmussen arbejder i Føtex i Sundby
Søren Rasmussen arbejder hos et vin- og spiritusfirma i København
Thomas Rasmussen læser HTX

Line Reenberg arbejder i et reklamebureau i København
Jens Ringsing skal snart ud at rejse med Michael
Kit Stoustrup arbejder i en tøjbutik i Ballerupcentret
Maria Stoffer læser til akademiøkonom i København
Gert Sørensen er blikkenslager
Rikke Tambour arbejder i H&M i København

Janne Kaare

Elevholdet 1993/94

Anja Andersen er køkkenlederelev i Maribo
Signe Søgaard Andersen er i England som Au Pair
Anette Bohn er pædagogmedhjælper i et fritidshjem
Jannie Bonde arbejder i Zara De Toir i Nykøbing
Else Marie Brædder er rengøringsassistent på sygehuset i Nykøbing
Lena Christensen læser HF på Amager
Rebecca Christensen arbejder for derefter at komme på højskole
Merete Christensen er i London
Martin Engen er soldat
Lars Frølund går på HF i Nykøbing
Christina Hansen tager HG i Nykøbing
Gitte Hansen står i lære i en tøjbutik i Stege
Henrik Aalborg Hansen er soldat
Mette Birthe Hansen er i Grønland som Au Pair
Mette Vilebæk Hansen arbejder i NB Isenkram i Nykøbing
Morten Aalborg Hansen er soldat
Christian Hemmingsen er blikkenslager
Lotte Henriksen arbejder i en delikatesseforretning
Anders Jensen er i lære som smed
Anne Katrine Jensen arbejder for derefter at tage på højskole
Anne Stine Berg Jensen er i USA sammen med Malene J.
Bjerke W. Jensen er landmand på Møn
Henrik Jensen går i 3.g i Nykøbing
Lasse Aagaard Jensen går på HF i Nykøbing
Maria Romme Jensen uddanner sig til social- og sundhedsassistent
Marlene Jensen er på højskole i Jylland
Peder Frederik Jensen tager den fri ungdomsuddannelse
Sabina Jespersen går på HF i Vordingborg
Heino Høj Johansen er soldat
Malene Lundh Johnsen er i USA sammen med Stine J.
Bjørn Jørgensen er soldat
Christa Høj Kaltoft læser til laborant i Ringsted
Anders Koppelgaard arbejder som landmand
Kenneth P. Kristensen er i lære som tomrer
Thomas Kristensen er i lære som tomrer
Thomas Skude Kristensen er elektriker
Mads-Peder Larsen er soldat
Peder Holstener Larsen er elektriker i Væggerløse
Ander Lose er landbrugs elev
Natasja Lundh går på Seminariet for formgivning
Charlotte Galsgaard Madsen går på handelsskole i Nykøbing
Morten Lee Madsen er på medie højskole i Esbjerg
Hanne Gaard Mortensen er Au Pair i Australien

Pelle Nicolaisen tager den frie ungdomsuddannelse
Anders Stenderup Nielsen arbejder i Expert i Nykøbing
Kamilla Nielsen er arbejdsløs
Maria Boline Nielsen går på handelsskole i Nykøbing
Søren Nielsen tager et friår
Jakob Suhr Olsen er soldat
Martin Paysen er soldat
Jacob Neumann Pedersen er tjener
Pia Pedersen går på HF i Nykøbing
Marlene Rasmussen er i Australien
Pernille Rasmussen går i 3.g i Vordingborg
Line Reenberg arbejder på en skønhedsklinik i København
Anders Ringsing er i lære som elektriker
Anders Sværke er på landbrugsskole i Dalum
Gert Sørensen er i lære som blikkenslager
Martin Vildfeldt er butiksassistent
Christina Vornøe går i 3.g i Sorø

Else Marie Brædder

Elevholdet 1994/95

Susanne Andersen går på 3.års HHX i Nykøbing
Jesper Boesen går på Bygge & Anlæg i Nykøbing
Jesper Brua arbejder
Lea Byager går i 3.g matematisk i Vordingborg
René Christiansen er i militæret
Rasmus Enemark går i 3.g matematisk i Nakskov
Lars Frølund går på 2.års HF i Nykøbing
Tina Glibstrup går på 2. års HHX i Nykøbing
Bjørn Palle Hansen går i 3.g matematisk i Nykøbing
Ria Lærke Hansen arbejder i FONA i Nykøbing
Stefan Hansen er i lære som tømrer og snedker
Hans-Henrik Hare går i 3.g sproglig i Nykøbing
Morten Hendriksen er tømrer
René Holm går på HG i Næstved
Malene Hovmand er skrædderelev
Olav Holund går i 2.g matematisk i Vordingborg
Anita Jensen går på 2.års HHX i Nykøbing
Lasse Jensen går på 2. års HF i Nykøbing
Maria Romme Jensen uddanner sig til social- og sundhedsassistent
Sabina Kragh Jespersen går på HF i Vordingborg
Kamilla Jørgensen går på 2.års HF i Nykøbing
Anders Dyrlov Kappel går på 3.års HHX i Nykøbing
Anders Peter Kappel går i 3.g matematisk i Nykøbing
Thomas Kristensen er i lære som tømrer
Christina Larsen går i 3.g matematisk i Nykøbing
Kristian Larsen går i 3.g matematisk i Vordingborg
Martin Larsen går i 3.g matematisk i Maribo
Peder Holstener Larsen er i lære som elektriker
Peter Larsen går på 3.års HTX i Nykøbing
Sabine Larsen går i 3.g sproglig i Maribo
Jens Lise er i gang med landbrugsuddannelsen
Tue Lüders er i lære som blikkenslager

Anders Madsen uddanner sig til anlægsgartner i Slagelse
Charlotte Galsgaard Madsen går på 3.års HHX i Nykøbing
Lone Merkel går på 2.års HF i Nykøbing
Karin Mortensen er tandlægeklinikassistent i København
Malene de la Motte går i 3.g sproglig i Nykøbing
Mette Bagge Møller er hjemmehjælper
Kristian Nielsen er i gang med landbrugsuddannelsen
Lise Bjerregaard Nielsen går i 3.g sproglig i Roskilde
Maria Boline Nielsen går på 3.års HHX i Nykøbing
Andreas Stentebjerg Olesen går på 1. års HF i Nykøbing
Majbritt Olsen går på 1.års HF i Nykøbing
Pia Pedersen går på 2.års HF i Nykøbing
Randi Pedersen går på social- og sundhedsuddannelse i Nykøbing
Dorte Rasmussen går i 3.g sproglig i Nykøbing
Jeanette Rasmussen er slagter
Pernille Rasmussen går i 3.g sproglig i Vordingborg
Steffen Rasmussen er elev i Superbrugsen i Rødby
Tina Punche Rasmussen er blomsterdekoratør i Stege
Jakob Riis går på 2.års HF i Slagelse
Anders Ringsing er i lære som elektriker
Marie Ringsing går i 3.g matematisk i Nykøbing
Jacob Rytter er i lære som elektriker i Sakskøbing
Anja Seel Sørensen går på social- og sundhedsuddannelse i Nykøbing
Nanna Dalsgaard Sørensen går på 3.års HHX i Ringsted
Susanne Thesbjerg går i 3.g matematisk i Nykøbing
Ulrik Thestrup tager landbrugsuddannelsen
Charlotte Trane arbejder i Magasin
Christian Vornøe går på 3.års HHX i Nakskov

Anita Jensen

Elevholdet 1995/96

Bettina Andersen går i 2.g matematisk i Nykøbing
Majken Bindzus går i 2.g sproglig i Nykøbing
Jesper Boesen går på Bygge og Anlæg i Nykøbing
Juline Bylov er i huset i København
Søren Christensen er på landbrugsskole i Ringsted
Tine Christensen går i 2.g matematisk i Nykøbing
Rasmus Dresen går på 1.års HHX i Nykøbing
Esben Flies går på 1.års HTX
Tina Glibstrup går på 2.års HHX i Nykøbing
Anne Holz Hansen går i 2.g sproglig i Rønne
Kim Hansen går på 1.års HF i Nykøbing
Lena Palle Hansen går i 2.g sproglig i Nykøbing
Mette Hansen går på 2.års HHX i Nykøbing
Mie Hansen er køkkenelev på Næsgaard
Susanne Hansen går på social- og sundhedsuddannelse i Nykøbing
Stefan Sørensen er i tomrerlære i Sakskøbing
Niels Ellemose Henriksen går på 2.års HTX i Slagelse
Olav Hølund går i 2.g matematisk i Vordingborg
Henrik Høyrup går i 1.g matematisk i Slagelse
Anita Jensen går på 2.års HHX i Nykøbing
Jacob Brandt Jensen går på 2.års HHX i Nykøbing

Mark Hagstrøm Jensen er i tømrerlære i Toreby
Mette Koch Jensen går på 2.års HF i Næstved
Majken W. Jensen går på 1.års HHX i Nykøbing
Majken Jørgensen går i 2.g sproglig i Maribo
Troels Jørgensen går på 2.års HTX i Nakskov
Carina Kamper går i 2.g sproglig i Nykøbing
Anders Klintgaard Larsen går i 1.g sproglig i Køge
Kenneth Larsen går på social- og sundhedsuddannelse i Nakskov
Rasmus Hovmand Larsen går på 1.års HTX Nakskov
Mie Lollike går i 2.g matematisk i Nykøbing
Jesper Lorentzen går på 2.års HTX i Næstved
Tina Ludvigsen går på social- og sundhedsuddannelse i Nykøbing
Michael Brix Lund er murerlærling i Rødby
Tajs Mogensen går på 2.års HHX i København
Henrik Hilleke Mortensen går i skole i New Zealand
Ann Louise Mygind går på 2.års HHX i Vordingborg
Stine Bagge Møller går i 2.g sproglig i Roskilde
Anders Nielsen går på Bygge og Anlæg i Nykøbing
Helle Brandt Nørlem går på 2.års HHX i Nykøbing
Martin Oddermose er i lære i Jylland
Mie Oddermose går på 1.års HF i Nykøbing
Andreas Stentebjerg Olesen går på 1.års HF i Nykøbing
Anders Olsen går på landbrugsskole i Ringsted
Majbritt Olsen går på 1.års HF i Nykøbing
Michael Olsen går på 2.års HTX i Nykøbing
Kristine Poulsen er i huset i England
Lone Poulsen går på teknisk skole Nakskov
Oliver Pätz går i 2.g sproglig i Nykøbing
Annette Rasmussen går i 2.g sproglig i Nykøbing
Louise Rasmussen går på social- og sundhedsuddannelse i Nykøbing
Maja Rasmussen tager fri ungdomsuddannelse i Glostrup
Martin Bonnelykke Rasmussen har læreplads i Næstved
Jakob Riis går på 2.års HF i Slagelse
Pernille Steffin går i 1.g sproglig i Nykøbing
Henrik Strate er i tømrerlære
Ronnie Strate er i murerlære
Maria Sund går på I&H-skolen i Nykøbing
Morten Ubbesen går på landbrugsskole i Ringsted

Tina Ludvigsen

Elevholdet 1996/97

Peter Andersen går i 1.g sproglig i Ishøj
Susanne Bohn går i 1.g sproglig i Vordingborg
Juline Bylov er i huset i Allerød
Bettina Bülow går på HG i Næstved
Anne Schütt Christensen går i 10. klasse på Realskolen i Nykøbing
Karsten Christensen går på teknisk intro på I&H-skolen i Nykøbing
Erik Christiansen går på 1.års HTX i Nakskov
Trine Christoffersen går på teknisk intro i Næstved
Rasmus Dresen går på 1.års HHX i Nykøbing
Esben Flies går på 1.års HTX i Køge
Charlotte West Hansen er 2.års elev på NØU

Kim Hansen går på 1.års HF i Nykøbing
Kristoffer Hansen er 2.års elev på NØU
Mette Hansen går i 1.g matematisk i Maribo
Mette Hersom Hansen går i 1.g matematisk i Nykøbing
Morten Hjelm Hansen er arbejdssøgende
Nicolai Gram Hansen går på 1.års HTX i København
Susanne Hansen tager social- og sundhedsuddannelse i Stubbekøbing
Tom Palle Hansen går på Jern & Metal i Nykøbing
Lotte Hinrichsen går i 1.g sproglig i Nykøbing
Henrik Høytrup går i 1.g matematisk i Slagelse
Britte Jensen er 2.års elev på NØU
Heidi Jensen går på 1.års HHX i Nykøbing
Majken W. Jensen går på 1.års HHX i Nykøbing
Jimi Kragh Jespersen er 2.års elev på NØU
Mie Johannesen går på Levnedsmiddel i Nykøbing
Tom Friis Jørgensen går på Brøderup Ungdomsskole
Ask Katzeff går på Sejergårdsskolen
Martin Kähler går i 10. kl. i Næstved
Connie Larsen tager social- og sundhedsuddannelse i Sydfalster
Kenneth Larsen tager social- og sundhedsuddannelse i Maribo
Rasmus Hovmand Larsen går på Elektrolinie på I&H-skolen i Nykøbing
Martin Sun Larsen er 2.års elev på NØU
Tina Ludvigsen tager social- og sundhedsuddannelse i Nysted
Gabriel Lund går på 1.års HHX i Nykøbing
Kristine Swane Lund er 2.års elev på NØU
Jesper Madsen går på Jern & Metal i Nykøbing
Elisabeth (Mysse) Mikkelsen går på HG i Nykøbing
Thomas Møller går på HG i Vordingborg
Dorthe Nielsen tager social- og sundhedsuddannelse i Nr. Alslev
Hannah Nielsen er i huset i København
Linda Nielsen tager frisøruddannelse i Nakskov
Michelé Nielsen er 2.års elev på NØU
Morten Marott Nielsen er 2.års elev på NØU
Jacob Lund Orquin går i 1.g matematisk i Nykøbing
Anders Krey går på Teknisk Intro i Nakskov
Anders Pedersen går i 1.g matematisk på Stenhus Gymnasium
Louise Rasmussen tager social- og sundhedsuddannelse i Nr. Alslev
Christian Reupke går i 1.g matematisk i Nykøbing
Maja Riis uddanner sig til produktionsgartner i Slagelse
Peter Ringsing går på 1.års HTX i Nykøbing
Julian Schou går i 1.g matematisk i Nakskov
Mette Skafte er 2.års elev på NØU
Mette Skræddergaard går på HG i Køge
Pernille Steffin går i 1.g sproglig i Nykøbing
Anna Stentebjerg-Andersen går i 1.g matematisk i Nykøbing
Karsten Stoffer går på Smede-intro i Nykøbing
Anette Sørensen er i lære som butiksassistent i Irma i København
Astrid Trolle Raahede går på Halvorsminde Ungdomsskole

Michelé Nielsen og Mette Skafte

*Indsamlet og redigeret af
Lene Hansen*

Arrangementer på skolen:

Tirsdag 20. januar kl. 19:30

'EN HYLDEST TIL BEATLES'

Koncert med Gary Snider og Jesper Bylling – Alle er velkomne! (Fri entré)

Onsdag den 4. februar kl. 19:00

'2500 KM PÅ CYKEL GENNEM MELLEMMERIKA'

En billedfortælling af Jens Erik Larsen, De Frie Fugle.

Dette arrangement er sammen med Horreby Aftenhøjskole.

Alle er velkomne! (Entré)

Onsdag den 25. marts kl. 19:30

'UNG I 90'ERNE'

Foredragsholdere: Indlæg fra nogle af skolens elever om deres syn på værdier, samfundsforhold og fremtiden.

Dette arrangement er sammen med Kirkeligt Samfund på Falster.

Alle er velkomne! (Entré)

Fredag den 24. april kl. 18:00

JUBILARSAMMENKOMST

25 – 40 – 50 og 60 års jubilarer bedes tilmelde sig senest den 11. april.

Onsdag den 6. maj kl. 19:30

FORÅRSKONCERT

Skolens elever og lærere spiller og synger.

Alle er velkomne! (Fri entré)

Torsdag den 28. maj kl. 20:00

SKOLEKREDSSENS GENERALFORSAMLING

Skolekredsens medlemmer får indkaldelse gennem SkolekredsNYT.

Lørdag den 19. september kl. 10:30 – 17:00

ELEV MØDE '98

Alle tidligere elever er velkomne – Programmet starter 11:00

Onsdag den 9. december kl. 19:30

JULEMØDE

Alle er velkomne! (Entré)

Danmarks Pædagogiske Bibliotek

450005940627

Heimdall

Skolens bomærke er Heimdall hentet fra den nordiske mytologi. Heimdall er søn af Odin. Selv gud – og dertil gudernes vogter. Han bor på gården »Himmelbjerg«, der ligger ved foden af regnbuebroen, Bifrost – der fører fra Midgård, menneskenes verden på jorden – til Asgård, gudernes verden.

Han sover stort set aldrig – og hans hørelse er så god, at han kan høre græsset gro og ulden vokse på fårene – for ikke at tale om alt det, der lyder højere. Han kan se hundrede mil frem – og se lige så godt om natten – som om dagen.

Heimdall har sit Gjallerhorn – og når han blæser i det, kan det høres over hele verden. Når der virkelig er fare på færde – så blæser han i Gjallerhornet for at advare guderne om at fjenden – jætterne – er på vej.

Når man lever med i livet på Nørre Ørslev Ungdomsskole, lærer man forhåbentlig – lige så stille – gennem Heimdals påvirkning – at kunne skelne mellem godt og ondt – mellem rigtigt og forkert – og lærer dertil at skelne den virkelige fare fra noget, der bare ligner.